

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

f x /MadenMO

ig in /TMMOBMaden

4 ARALIK

DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

www.maden.org.tr

SAYI: 58 YIL: 2024

MADEN MÜHENDİSLERİNİN VE TÜM MADENCİLERİN DÜNYA MADENCİLER GÜNÜNÜ KUTLARIZ

Yakup KAYGUSUZ
DÜZENLEME KOMİTESİ BAŞKANI

*İnsanlık yararına yeraltı zenginliklerimizi
bilim ve teknik ışığında
çıkarma görevini her koşulda sürdüren
ve bu uğurda yaşamını yitiren madenci emekçilerini rahmetle anıyor;
hayatta olan meslektaşlarımıza ve maden emekçilerine
aileleriyle birlikte sağlıklı, güvenli ve huzurlu bir yaşam dilerken,
4 Aralık Dünya Madenciler Gününüzü kutluyorum.*

Ayhan YÜKSEL
TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI
YÖNETİM KURULU BAŞKANI

*Ülkemizin ekonomik ve sosyal zorluklar yaşadığı bu dönemde,
dayanışmamızı daha da güçlendirerek mesleğimizin
gerekliklerini yerine getirmeye devam edeceğiz.
Bilim ve tekniği halkın hizmetine sunmayı
ilke edinmiş bir meslek grubu olarak, barıştan, adaletten,
emeğin değerinden yana olan duruşumuzu her zaman koruyacağız.*

MADENCİLİK BÜLTENİ

ÖZEL SAYISI

4 ARALIK
MADENCİLER GÜNÜ
KUTLU OLSUN

4 ARALIK 2024
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

MADENCİLİK BÜLTENİ
ÖZEL SAYISI

TMMOB

Maden Mühendisleri Odası

Sahibi

Ayhan Yüksel

Yazı İşleri Müdürü

Veyis Sır

Yönetim Kurulu

Bülent TOKA

Veyis SIR

Mehmet ZAMAN

Pelin KERTMEN

Alper ENTOK

Fatih TÜTÜNCÜ

Yayın Kurulu

Fatma ARPA

Elif Torun BİLGİÇ

Turhan DEMİRBAŞ

Mutlu Yakıcı İÇLİ

Gözde SEZER

Veyis SIR

Dilan OLAĞAN TUNA

Necdet YALÇINKAYA

Yayın Türü

Madencilik Bülteni Özel Sayısı

Yönetim Adresi

Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No: 40

Çankaya 06420 ANKARA

Tel: +90 312 425 10 80

Fax: +90 312 417 52 90

E-posta: maden@maden.org.tr

Baskı Yeri

Ziraat Gurup Matbaacılık A.Ş.

0312 384 73 44 - 45

Baskı Tarihi ve Saati

20.11.2024 - 09:00

Baskı Adeti: 500

Sayı: 58

Yıl: 2024

İmzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

Değerli Meslektaşlarımız,

4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü, geçmişten bugüne uzanan mesleğimizin gururunu ve dayanışmamızı yeniden yüceltmenin sevinciyle karşılıyoruz. Santa Barbara'nın biz madencilere miras bıraktığı bu özel günde, madenciliğin tarihsel mücadeleye ruhunu hep birlikte anıyoruz.

Geçtiğimiz yıllarda yaşadığımız kayıplar, doğal afetler ve süregelen zorlu süreçler, bizleri bugünü buruk ama dirençli bir ruhla karşılamaya yöneltmiştir. Geçmişte Amasra'da yaşanan acı olaylardan, ülkemizin dört bir yanını etkileyen deprem felaketine kadar pek çok zorlukla mücadele ettik. Ancak her türlü zorluğa rağmen, geleceğe dair umudumuzu kaybetmiyoruz. Madencilik mesleği, yalnızca toprağın altındaki değerleri ortaya çıkarmak değil, aynı zamanda emek ve insan onurunu yüceltme sorumluluğudur. Bugün de bu onurlu mirasa sahip çıkarak geleceğe daha güçlü bir adım atıyoruz.

Cumhuriyetimizin ikinci yüzyılına adım attığımız bu önemli dönemde, biz maden mühendisleri, yılların bilgi birikimi ve deneyimini genç meslektaşlarımıza devretmenin gururunu yaşıyoruz. Emek verdiğimiz bu onurlu mesleği devralan genç arkadaşlarımızın aynı azimle mesleklerini sürdüreceğine, ülkemizin yeraltı zenginliklerini toplumun hizmetine sunacaklarına ve insan yaşamını her şeyin üstünde tutarak çalışacaklarına inancımız tamdır.

Sevgili Genç Meslektaşlarımız,

Bugün, zorlu yollarında yürüdüğümüz bu meslek, insanı yücelten ve toplumun refahına katkıda bulunan bir meslek olarak sizlere emanet. Her gün hayatımızı riske atarak doğanın derinliklerine iniyor, yerin altındaki zenginlikleri insanlığın hizmetine sunuyoruz. Bu büyük sorumluluğun bilincinde olan sizler, her koşulda meslek onurunu ve insan yaşamını en üst seviyede tutacaksınız. Ülkemizin doğal kaynakları, bizlere gelecek nesillere aktarmamız gereken büyük bir emanet olarak teslim edildi. Bu emanete sahip çıkarken

bilim ve teknolojinin gerekliliklerini yerine getirmek, her daim insan yaşamını ve toplumun refahını ön planda tutmak bizlerin en önemli görevidir.

Değerli Meslektaşlarımız,

Ülkemizin ekonomik ve sosyal zorluklar yaşadığı bu dönemde, dayanışmamızı daha da güçlendirerek mesleğimizin gerekliliklerini yerine getirmeye devam edeceğiz. Bilim ve teknoloji halkın hizmetine sunmayı ilke edinmiş bir meslek grubu olarak, barıştan, adaletten, emeğin değerinden yana olan duruşumuzu her zaman koruyacağız.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak mesleğimizin onuruna, emeğimize ve halkımıza olan sorumluluğumuza sahip çıkmaya devam edeceğiz. Her zorlukta olduğu gibi, bu zorlu günleri de birlikte aşacağımıza inancımız tamdır.

Bu inançla TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak:

- Savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunmaya devam edeceğiz.
- Bağımsızlığı, eşitliği, demokrasiyi, laikliği ve Cumhuriyetimizi savunmayı sürdüreceğiz.
- Bilimden, emekten ve halktan yana tavrımızı koruyacağız.
- Mesleğimize, emeğimize ve haklarımıza sahip çıkmayı sürdüreceğiz.
- Odamız ve mesleki dayanışmamıza karşı uygulanan her türlü baskıya direnmeye devam edeceğiz.

Bilim ve teknoloji, emperyalizmin değil, emekçi halkımızın hizmetine sunmak için yılmadan çalışmaya kararlıyız.

Bu inançla tüm meslektaşlarımızın 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü kutluyoruz.

Saygılarımızla;

Ayhan YÜKSEL

TMMOB Maden Mühendisleri Odası

Yönetim Kurulu Başkanı

04 Aralık 2024, Ankara

Değerli Meslektaşlarım,

Her yıl 4 Aralık'ta kutladığımız "Dünya Madenciler Günü" vesilesiyle, ülkemizin yeraltı zenginliklerini büyük bir özveriyle gün yüzüne çıkaran tüm madencilerimizi saygıyla anıyoruz. Bu özel gün, madencilik mesleğinin önemini ve karşılaştığı zorlukları hatırlamak için bizlere değerli bir fırsat sunmaktadır.

Cumhuriyetimizin ikinci yüzyılına adım attığımız bu dönemde, madencilik sektörünün ülke ekonomisine katkısını artırmak ve kalkınma hedeflerine ulaşmak için yeni stratejiler geliştirmemiz gerektiği açıktır. Madencilik sektörümüzün Gayri Safi Milli Hasıla'daki payı oldukça düşük seviyelerde kalmakta, bu payın önemli bir kısmı ise doğal taş ihracatından kaynaklanmaktadır. Kömür zengini bir ülke gibi görünmemize rağmen, ülkemizde tüketilen kömürün büyük çoğunluğunu ithal eder duruma gelmiş bulunmaktayız. Bu durum, yerli kaynaklarımızın yeterince değerlendirilemediğini açıkça göstermektedir.

Ülkemizde üretilen madenlerin büyük oranda cevher olarak ihraç edilmesi, madencilik sektörümüzün potansiyelini sınırlamaktadır. Son yıllarda kısmen vazgeçilse de madenlerimizin işlenmiş hammadde olarak Türkiye sanayisine kazandırılması amaçlanmalıdır. Katma değeri yüksek ürünlerin üretilmesi, hem ekonomiye büyük katkı sağlayacak hem de yeni istihdam olanakları yaratacaktır. Türkiye'nin, sanayinin ihtiyaç duyduğu hammaddeleri sağlayan ve işlenmiş ürün üreten bir madencilik modeline yönelmesi kalkınmamız açısından elzemdir.

Madencilik faaliyetlerinin çevre üzerindeki etkileri ve halkın bu konudaki hassasiyeti, sektörümüzün doğayla uyumlu yöntemlerle ilerlemesini zorunlu kılmaktadır. Günümüzün modern teknolojileri sayesinde, doğaya en az müdahaleyle ve çevreyle uyum içinde madencilik yapmak mümkündür. Halkın desteğini alarak, şeffaf ve çevreyi gözetken bir madencilik anlayışı oluşturmak, sektörün geleceği ve toplumun refahı için büyük önem taşımaktadır.

Sonuç olarak, ülkemizin yeraltı kaynaklarını, doğal zenginliklerimizi ve çevremizi koruyarak değerlendirmek, sanayiye katkı sağlamak ve topluma fayda sunmak hepimizin ortak sorumluluğudur. Madencilik faaliyetlerimizin toplum desteği ve doğa ile uyum içinde gerçekleştirilmesi hem sektörel sorunları çözmek hem de ülkemizin kalkınmasına katkıda bulunmak açısından hayati bir öneme sahiptir.

Bu özel günde, insanlığın yararına yeraltı zenginliklerimizi çıkarma görevini üstlenen, bu zorlu görevi her koşulda sürdüren tüm madencilerimizi saygıyla selamlıyorum. Yaşamını yitiren madenci emekçilerini rahmetle anıyor; hayatta olan meslektaşlarımıza ve maden emekçilerine aileleriyle birlikte sağlıklı, güvenli ve huzurlu bir yaşam dilerken tüm dünyada barışın, adaletin ve demokrasinin egemen olduğu bir yaşam diliyorum.

4 Aralık "Dünya Madenciler Günü"nü kutlu olsun.

Selam ve Saygılarımla,

Yakup KAYGUSUZ

Düzenleme Komitesi Başkanı

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
YÜCEL TEZCAN	RECEP GÜNAL	GÜLHAN ÖZBAYOĞLU
DİNÇER BOYACIOĞLU	CAVİT ÖZKAN	MURAT ÖNAY
OKTAR KIZILSENCER	ALPER AKALIN	EYÜP YURDANUR
ERTÜRK OKYAY	İSMAİL HALUK ERGENE	ENDER ÖZTEK
ERTAN TAŞ	FUAT DEMİR	YILMAZ URAĞ
İHSAN KAFADAR	DOĞAN GÜNDÜZ SIĞIRCI	SEZAI BABACAN
TAHİR TANRIÖVER	ABDULKADİR ZİNCİR	ÜLKÜN TANSEL
MUHİTTİN ALEMDAR	DAVUT ARSLAN	AHMET ERTUĞRUL DOĞUÇ
MUSTAFA NACİ BÜYÜKGEZİRCİ	MAHMUT SÜMEN	

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
ZİYA GÖKER	İZZET UYANIK	MEHMETALİ UYSAL
M.AYKUT VURAL	METİN ERKAN	MEHMET SERMET YARGICI
HÜSEYİN MUAMMER BOLU	FİKRET AKER	MEMDUH ÇELTEK
FERUDUN AKSAN	MÜNİR YILDIRIM	BURHAN ORAN
RENGİN TATLIDİL	HASAN AYDIN BİLGİN	MUSTAFA KEMAL ERCAN
ORHAN YÜKSEL	KAYA KOÇAL	ALİ ÖNDER GÖKÇE
FAHRİ BAKICI	TURHAN BARIN	MUHAMMET ALAİTTİN TAYLAN
MEHMET ONBAŞI	MESUT ANIL	OSMAN KILAVUZ
BAKİ ALTIPARMAK	MESUT TORAMAN	MALİK AKRAY
MUSTAFA KEMAL ERKÖK	DURSUN İNCE	AHMET FAİK ÇIKIRIKCI
GÜNDÜZ YEREBASMAZ	NURİ KONAK	İZZET BOZKUŞ
MUSTAFA KARABULUT	ÖMER LÜTFİ SÜL	RECEP DANACIOĞLU

AYHAN AK

MEHMET YILDIRIM

RAFET ÖZCAK

HASAN BEHÇET TOPKARA

Y.TURAN YAZGAN

NEJAT ÖZER

KEMAL ÇAM

ŞAKİR YURDAKUL

ENGİN ERDOĞAN

MEHMET FUAT ATALAY

HİLMİ DİNÇER

YILMAZ TURTURA

UĞUR YÜCEKENT

İSMAİL AÇIK

İDRİS BAŞ

ENDER ŞAHİN

İSMAİL MOĞOL

ASIM KUTLUATA

COŞAN BAYSAL

CEMİL SANDIRAZ

FERİT ALPAY

FEVZİ ÖZER

HALİL GÜNEY

HALİL İBRAHİM MARULCU

KAHRAMAN KAPLAN

SALİH SİNAN KÖKSALAN

İLYAS BEYDİLİ

NASUH CAN GÜVEN

HALİL KAMİL TANRIVERDİ

MUSA SERDAR ÇELEBİ

SABAHATTİN BİROL KIŞLAOĞLU

AHMET KAYKISIZ

ALİ RIZA KAPCI

MUSTAFA ÜNLÜ

AHMET YÖRÜKOĞLU

OSMAN KAVALCIOĞLU

ENVER KARAÇAM

ERDAL ÇELİKMAKAS

RAZİ ARTAN

HALİDE BİRGÜL YILDIRIM

ATILA EROĞLU

YALÇIN CAN

EROL SAĞINLAR

AHMET AKYOL

HARUN GAZALİ CEREN

HÜSEYİN ERGÖÇÜN

KAZIM ŞAHİN

M.ENİS CANGÜL

ERSİN ERÜNSAL

AHMET SELÇUK ÜNYELİ

NEVZAT GÜNAY

RASİM ÖZER

KAZIM CEM GÜZEL

SAİT SİRET AKBIYIK

ENVER DENİZ

M.FİKRET ÖZBİLGİN

MEHMET FARUK ATAÇ

AHMET ŞÜKRÜ ÜSTÜNDAĞ

AYŞE ŞULE AKINCI

İSMAİL KESKİN

YAKUP AKAYILDIZ

AYŞE ÖZDOĞAN

YAWEZ ALİ KHALEEL DAGMAN

ZEKİ ÖZALP

NAİLE ERTEKİN(SEVİ)

MUSTAFA DOĞAN ERSÖZ

ALİ BÜYÜKYILMAZ

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
NACİ SALİ	ŞABANALİ KARUL	AZİZ ÜMİT İZİBELLİ
AHMET ÇAKICI	MUHARREM KOÇAK	ATILLA DALBUDAK
REMZİ ERDOĞAN	AYSUN AKIN	TURHAN ÜNVER
NURTEN ŞENSÖĞÜT	MELİH GÜÇLÜ	MUSTAFA ADİL MERCAN
MEHMET REMZİ İPEK	NAZMİ ÇETİN	O.KORAY GÜNDEM
KENAN KAYA	ETUNÇ TERCAN	TURALİ YILMAZ
İRFAN GÜDÜKCAN	RAŞİT ÇİL	SİDDİK MOLLAVELİOĞLU
MEHMET EMEK ZEYREK	FATİH MEHMET YOLERİ	AYHAN AK
MUSTAFA KÖKSAL	ERDAL SÖZER	MUSTAFA GÜRKAN GÜRŞEN
RESUL SARI	AHMET ANOLAY	REMZİ ÇOLPAN
MEHMET TAMTAM	MEHMET TATLISÖZ	NAKİ KOLSUZ
MEHMET ERGÜN TÜFEKÇİ	COŞKUN YÜNKÜL	ORHAN CAN
İZZET DEMİR	ÖMER KIRCA	YALÇIN ATAK
NECMİ ERGİN	KAYA BAYRAM	BERNA FATMA VATAN
ÖMER ÇATAL	TAMER SOYTÜRK	MUSTAFA ÇELİK
BURHAN ERDİM	DUR SUN TELCİ	MUAMMER ŞAHİN
SERPİL MERCAN	NEYYİR ARIBAŞ	FATİH BÜLENT TAŞKIN
İHSAN MURAT ER	MUSTAFA DOĞAN	HÜSEYİN EROL
KANİ ALP	METİN KARAKAYA	EF SER NEVZAT TİMUR
ADİL GÜRHAN	VELİ SAATOĞLU	KUDRET KAÇMAZ
AHMET CEM ACAR	MURAT HAKAN SEVİLMİŞ	CEMALETTİN GÜREL
ABDULLAH EKREM YÜCE	VEDAT KÜÇÜKBÜKÜCÜ	İBRAHİM GÜNGÖREN
SEMİH GEMİCİOĞLU	ABDÜLKADİR UYGUN	MAKSUT FİLORİNALI

4 ARALIK 2024
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

DOĞAN YİĞİT	EYÜP SABAH	HASAN KUT
EYYÜP MUSTAFA EYUBOĞLU	ŞÜKRÜ DİKKAYA	OKTAY BAYAT
MUSTAFA NACİ ANGI	BİROL ELEVELİ	NURETTİN DAY
İRFAN AKIN	HÜSEYİN CANPOLAT	ALİ AYDIN
SÜHA DİNÇ	MUSTAFA İNCE	BAHTİYAR ÜNVER
ASLAN YAZICI	TAHİR TURGAY OZAN	EKREM AKDUMAN
ABDULLAH AKÖZEL	NEJAT TAMZOK	ADNAN ULULAR
ALAATTİN YILDIZ	MEHMET ALİ HİNDİSTAN	MEHMET RÜŞTÜ YAVUZ
YEŞİM SAVAŞ	SADIK ULUHAN	ERDOĞAN ŞEN
HASAN KAHRAMAN	BÜLENT DUMRUL	HAKAN ERGÜZEN
MESUT ÖZMEN	AHMET BİROL KASAPOĞLU	ABDULLAH HATIL
ENGİN LALBEK	HANİFİ GÜLDOĞAN	MEHMET UYGUR
LEVENT ŞEMİ TOZKOPARAN	ŞEREF SAVAŞ	ZAFER AĞRALI
FATİH BAŞKURT	SEDAT ERİKLİ	MESUT ERKAN
ŞEVKET GÜNEYKAYA	KADİR ARTAN	CEMAL İKİZOĞLU
AYLA ONAR	AHMET KAYA ALTINSOY	MUSA METE YEŞİL
NURHAN ATAKURU	ŞAFAK GÜNDÜZ	HÜSEYİN ÇEVİK
ETHEM EMRE	GÜRSEL ÇELİKKOL	ŞEHNAZ ARIÖZ
MUZAFFER TÜRK	BÜLENT ŞENTÜRK	ALİ OSMAN BİLİR
REFİK FİDAN	YAVUZ YİĞİTER	ERDOĞAN OVALI
VEDAT ALTINSOY	MİNE DİKİCİ	MEHMET BAYRAMUSTA
AYDIN KASAPOĞLU	ZAFER GÜRSOY	HÜSEYİN ÖNER TAŞCI
KENAN EMİRALİOĞLU	İBRAHİM KAYANDAN	SEMİH ALTUN
TARIK KUNDAK	HALİL İBRAHİM GÜNER	MUZAFFER KÖSE
ABDULMUTTALİP BALCI	HÜSEYİN KARAOĞLAN	

ALİ ADNAN GÜNGÖR

NESLİHAN DOĞRU

DURAN BOZTEPE

İBRAHİM KARABUĞA

İLKAY GÜNAYDIN

İBRAHİM ZENGER

HASAN SON

SALİH AYDIN

BİROL KARAÇAM

ALİ DEMİRSOY

MUSTAFA ÖZEN

HAKAN ÖZSARAÇ

AYHAN KIŞI

MEHMET SERHAT ARAL

AYHAN KESİMAL

AYDAN EGE

ALAADDİN ÇAKIR

UĞUR BAL

AZMİ YEŞİL

MEHMET HALUK ERKUL

FAİK AHMET SARIALİOĞLU

ARİF TOSKAR

MÜRÜVET MAMUREKLİ

ALİ ULU

HALUK ONARAN

EMİNE UZUN

HÜSNÜ TÜRKCAN

RAMAZAN DOĞAN

SADIK KELEŞOĞLU

İBRAHİM KAYA

ATİLA GÜMRÜKÇÜ

ZEKAİ ÖZHİSAR

POLAT TÜRKMEN

REFİK YILDIZ

SÜLEYMAN CÜNEYT YILMAZ

ADEM ÖCAL

ZEKİ ARSLAN

KAZIM BOZDAĞ

AYHAN ALİ SİRKECİ

LEVENT ŞENFİLO

MUSTAFA ÇIRAK

AZİZ ÖZKAN

MAZLUM ÖZÜDOĞRU

HÜSEYİN DEMİRCAN

MEHMET HANCI

İSMAİL HAKKI KURT

TANER ERDOĞAN

ZEKİYE NİLÜFER TÖRAL

TURGAY UÇAR

YÜKSEL DUMAN

BÜLENT BAYSAL

ALİ RİZA İLİMAN

AYNUR ÇALIŞKAN

UFUK SAKA

ZAFER ÇAĞIRICI

SERVET KÜÇÜK

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Ertan Taş

1944 Yılında Çanakkale, Ezine, Kestanbul Köyü'nde doğdum. Küçük yaşta İstanbul'a yerleştik. İlk, Orta, Lise tahsilini İstanbul'da tamamladım. 1960 yılında İTÜ T.O. kazandım. 1964 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

1995-1997 yıllarında 4'ncü Jandarma Er Eğitim Tugayı'nda askerliğimi tamamladım.

1967 yılında Zonguldak Kömür İşletmeleri Çaydamar Bölümünde çalışmaya başladım. Kartiye, Ocak ve Emniyet Mühendisi olarak 1971 yılına kadar çalıştım.

1972-1978 yıllarında Etibank Milas Boksit İşletmesi'nde çalıştım.

1978 yılında İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde master yaptım ve Maden-İşletme Yüksek Mühendisi oldum.

Sırasıyla;

1978-1980 yıllarında Keban Simli Kurşun İşletmesinde Md.Yrd.,

1980-1984 yıllarında Murgul Bakır İşletmeleri Müessesese Müdürü,

1984-1988 yıllarında Emet Kolomanit Müessesese Müdürü,

1988-1993 yıllarında İşletmeler Daire Başkanlığı,

1994 yılında Fen Tetkik Kurulu Üyesi olarak emekli oldum.

Özel Sektörde;

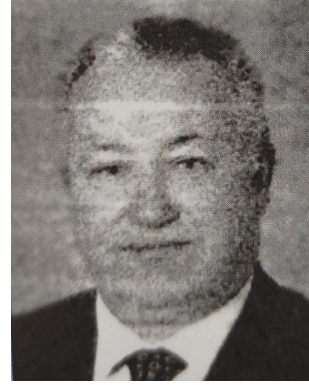
Soylu Madencilik A.Ş. İZMİR

Ocaklar Madencilik A.Ş. AYDIN

Özerdem Madencilik A.Ş. KÜTAHYA'da Proje, Üretim ve İşletme Mühendisliği görevlerinde bulundum.

Halen kendime ait ERİTRİN Madencilik ve Müşavirlik Ltd.Şti.de üçüncü şahıslara, Üretim Danışmanlığı proje çalışmalarım devam etmektedir.

Enerji Bakanlığı Y.T.K. belgem bulunmaktadır. Etibank'ta çalışmalarım sırasında BOR çalışmalarım oldu ve Ferro-Bor-Doğu Akım patentim, Kırka Bor atıklarında radyasyon geçirmeyen ve Bor Tuğla patentim vardır. İki patent için halen çalışmalarım devam etmektedir.

Davut Arslan

1941 yılında Cide'de doğdu. İlkokulu ve Sanat Lisesini Zonguldak'ta bitirdikten sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Bölümü'nden 1964 Ekim döneminde mezun oldu.

1964 yılı EKİ Zonguldak Kömür Havzası Üzülmez

Bölgesi'nde Ocak Mühendisi olarak çalışmaya başladı.

1966-1967 yıllarında askerlik görevini yaptı. Tekrar Üzülmez Bölgesinde çalışmaya başlayarak 1972 yılına kadar görevini devam ettirdi.

1972-1979 yılları arası özel sektörden cazip bir çalışma teklifi alarak Gediz-Soylu Kömürleri A.Ş İşletme Müdürlüğü görevinde bulundu.

1979-1984 yılları arasında Ankarada Özmer Mermer Sanayii'nin Mermer Ocakları ve Hammaddeleri Müdürlüğü'nü yaptı. Bu süre içinde mermer sahalarında modern çalışma makineleri kullanan ve yapan İtalya ve Almanya'ya giderek gelişmeleri yerinde görüp, çalışmalar yaptı. Tekekomp Mermer kesme, Derik vinçli ithal edip Türkiye'de ocaklara ilk maden tesisleri kurarak verimli çalışmalar yapıp, diğer ocak çalışmalarına örnek oldu.

1985-1986 yıllarında bir firma ile birlikte Çırağan Sarayı Oteli ve Antalya civarında yeni yapılan otellerin iç döşemelerinde piyasadan istenen seçkin mermerler temin ederek özel işçilikle yaptırdı.

1989 yılından sonra, Belikli ve Karahanlı civarında oluşmuş mermer alanlarını görüp etüt ederek, büyük rezervi olan bölgeyi Türk mermerciliğine kazandırdı.

İlgili bölgede bu sayede onlarca mermer ruhsatı aldırdı. Kendi de bu sahalarından edinip ocak çalışmaları yaparak bölgenin mermerini tanıtip, hem de çevre mermer çalışmalarının gelişmesine önder oldu.

Halen bazı firmaların genel koordinatörü olarak serbest çalışmaktadır. Ayrıca mermer sahası sahiplerinin gösterdikleri oluşumun etüdünü yaparak, ekonomik olanları da her türlü safhaları ilgililere sunarak bilgilendirdi. Gerek duyulduğunda da bizzat çalışmaları organize etti.

Engin Arslan ile evli ve biri Kimya Mühendisi, diğeri Diş Hekimi evli iki kızı vardır.

Gülhan Özbayoğlu

ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nün ilk mezunu olan 8 kişinin içinde tek kız öğrenci bendim. Mezuniyetimi takiben, 3 yıl MTAda, 1 yıl da Ödemiş Türkönü Civa Madeni'nde çalıştıktan sonra girdiğim ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nde Türkiye'de

Cevher Hazırlama Anabilim Dalı kadın akademisyenleri arasında ilk doktora, doçentlik ve profesörlük unvanlarını alan kişi oldum. Akademik hayatımda NATO, British Council ve UNDP bursları kullanarak İngiltere, Güney Afrika Cumhuriyeti ve ABD'de araştırmalarda bulundum. 3 yıl bölüm başkanlığı görevini ve Mühendislik Fakültesi Yönetim Kurulu Üyeliği görevini yürüttüm. 39 yıl çalıştığım bölümümde yetiştirdiğim yüzlerce lisans öğrencisinin yanında 35 yüksek lisans ve 8 doktora öğrencisi mezun ettim. 2009 yılında emekli olunca Atılım Üniversitesi Mühendislik Fakültesine Dekan olarak atandım ve bu görevi 7 yıl yürüttüm. 2003-2009 yılları arasında Ulusal Bor Araştırma Enstitüsünde (BOREN) YÖK Üyesi olarak Yürütme Kurulu üyeliğine seçildim ve Başkan Yardımcısı oldum. Ulusal ve Uluslararası birçok komitede görev aldım, bunlardan bazıları Balkan Bilimler Akademisi Kurucu Üyeliği ve Sırbistan Bilimler Akademisinin seçilmiş yabancı üyeliği gibi. 19 yıl kömür hazırlama konusunda Uluslararası Organizasyon Komitesinde (ICPC-IOC) Türkiye temsilcisi olarak görev yaptım ve 2013'te XVII-ICPC'yi ilk defa Türkiye'ye getirdim ve kongreyi gerçekleştirdim. Birçok sempozyum ve kongre düzenleyerek, temel ve uygulamalı araştırma projesi yöneterek ve yayın yaparak ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nün yurt içi ve yurt dışında saygınlık kazanmasında büyük rol oynadığım kanısındayım. Hayata yeniden gelsem büyük bir aşkla bağlı olduğum akademisyenliği tekrar seçer ve öğrencilerimle uğraşmak isterim.

ANI

1980'li yıllarda Etibank Genel Müdürü Muammer Öcal'dı. 1982 yılında beni makamına çağırıp Antalya

ferrokrom tesislerinin ark fırınlarında tane boyutu nedeniyle değerlendirilemeyen ince kromit tozlarının tane boyutunun arttırılması konusunda bir proje yaptırmak istediğini bildirdi. Kendisine Güney Afrika'daki uygulamada olduğu gibi briketleme suretiyle ince tozların tane boyutunu arttırabileceğimi söyledim. Projeye önce laboratuvar çaptaki çalışmalarla başladık; kireç sütü ve melas karışımı bağlayıcıları kullanarak sağlam briketlerin üretilmesini sağladık. Laboratuvar çaptaki deneylerin başarılı olması üzerine Muammer Bey deneylerin pilot çapta denemesini istedi. Yani bana yarı endüstriyel çapta ikinci bir projeyi yürütmemi teklif ediyordu. Fakat büyük bir sorunumuz vardı. ODTÜ'de pilot, yani yarı endüstriyel çapta kesintisiz çalışacak briket makinamız yoktu. Muammer Bey buna hemen çözüm buldu. Etibank'ın da iştiraklerinden olan Kütahya Kümaş Manyezit Tesislerinde, ince manyezit tozlarını briketlemek amacıyla satın alınmış bir briket makinası olduğunu, ama o güne kadar hiç yararlanılmadığını ve bunu kullanabileceğimizi söyledi. Fakat çok yüksek bir platformda bulunan ve çok ağır olan bu makina ODTÜ'ye nasıl getirecektik? Tam bir belgesel olabilecek bu taşımayı sağlamak için yurdumuzdaki Kütahya Azot Sanayii, Devlet Su İşleri, Karayolları Genel Müdürlüğü gibi birçok kurumun olanakları seferber edildi. Azot Sanayiinden temin edilen vinçle briket makinası yüksek platformundan yere indirildi. Devlet Su İşleri'nin tırına yüklendi, fakat ana yola çıkması için geçeceği yolun üzerindeki küçük köprü'nün tırı taşıyamayacağı ortaya çıktı. Karayolları Genel Müdürlüğü köprüyü çelik halatlarla güçlendirdi ve tır üzerinden geçebildi. Briket makinası sorunsuz olarak ODTÜ'ye kadar gelebildi. Bu seferde üniversitenin ana kapısından tırın geçmesinin mümkün olmadığı görüldü. Güzergah değiştirilerek tırın üniversitenin Bilkent tarafındaki kapıdan içeriye girmesi sağlandı. Tır, bölümün cevher hazırlama laboratuvarının kapısına geldiğinde tırın üzerinden makinanın yere nasıl indirileceği ve laboratuvara nasıl sokulacağı problemiyle karşılaştık. Üniversitenin bütün olanakları araştırıldı; fork liftlerin kapasiteleri ağır briket makinasını indirmek için yeterli değildi. Etibank'ın birlikte çalıştığı bir inşaat şirketinden temin edilen bir vinç imdadımıza yetişti ve makina yere indirildi. Bundan sonra bizim bölümün

teknisyenlerinin yaratıcı aklı devreye girdi; “Fatih’in gemilerini kızakla denize indirmesi yöntemini uygulayalım” dediler. Briket makinasının paletlerinin altına kaygan levhalar yerleştirdiler ve milim milim makinaryı itekleyerek laboratuvarın içine sokmayı başardılar. Bütün bunlar araştırma yapmanın hiç de kolay olmadığını, araştırmanın bir ekip çalışması olduğunun ve endüstri-üniversite iş birliğinin şart olduğunun güzel bir kanıtıydı. Öğrencilerimize belgesel olarak gösterebileceğimiz, endüstri-üniversite iş birliğini vurgulayan bu büyük çabayı neden videoya almadığımıza hala üzülürüm.

Briket makinası yıllarca açık havada, tozun dumanın altında kaldığı için merdaneleri taşlaşmış ve hareket etmiyordu. Teknisyenlerimiz bütün makinaryı söküp parçaları tek tek temizlediler; yeniden monte ettiler ve çalışmaya hazır hale getirdiler. Pilot çaptaki deneyler için Üçköprü Kromit tesislerindeki tozlardan 10 ton civarında numune getirttik. Briket makinası laboratuvarında geniş bir yer işgal ediyordu; gelen numune de laboratuvara dökülünce etrafta dolaşacak yer kalmamıştı. Ben dahil bütün cevher hazırlamacılar (hocalar, asistanlar, teknisyenler, yüksek lisans öğrencilerimiz) kolları sıvayıp ellerimizdeki kürekle 10 ton numuneyi karıştırdık; dörtleme ve bölme sistemiyle temsili numune alma işlemini gerçekleştirdik; temsili numuneleri torbalara doldurup laboratuvar dışında korumaya aldık. Briketlemede melas ve kireç sütü karışımını bağlayıcı olarak kullanacaktık. Ankara’daki şeker fabrikasına gidip melas isteğimizi belirttik. Tesis müdürü: “Gidin, şu tankerin altındaki musluktan ihtiyacınız kadar alın” dedi. O zamanlar henüz melasın kıymeti bilinmiyordu ve tavuk yemine karıştırılmak suretiyle tüketiliyordu. Zaman içerisinde kömür briketlenmesindeki uygulama alanı ortaya çıkınca melasın popülerliği arttı ve kıymete bindi. Yani melasın bağlayıcı olarak Türkiye’de ilk kullanan ve tanıtan biz olduk; böylece şeker fabrikalarından posa olarak çıkan melasa yeni bir kullanım alanı göstererek ona katma değer sağladık. Briketlemede optimum koşulların saptanması için uzun süre çalıştık. Makinanın yatay besleme girişi yeterli sıkışmayı sağlayamadığı için yumurta şeklindeki briketler sağlam çıkmıyordu. Besleme girişini dikeye çevirdik. Briket hamurunu (kromit tozu

+ melas + kireç sütü + su karışımı) karıştırma işini bir çimento karıştırıcısı ile gerçekleştirdik. Sonunda 3 ton civarında briket ürettik. Laboratuvarın ortasına briketleri yayarak onların kurutarak sertleşmesini bekledik. Ürettiğimiz briketlerin kalite kontrol testleri başarılı olunca bunları Antalya’ya götürüp elektrik ark fırınında roş (iri) cevher yerine geçip geçemeyeceğini test etmemiz gerekiyordu. Kamyonla 3 ton briketi Antalya’ya taşıdık. Fakat elektrik ark fırınının kapasitesi 30 tondu. Bizim ürettiğimiz briket miktarı onun onda biri kadardı; 30 tonu laboratuvarında üretmemiz söz konusu olamazdı. Etibank’ın mühendisleri bunun besleme için çok az olduğunu, ama fırının kontrol sayaçlarından olumsuz bir durumun olup olmadığını takip edebileceklerini söylediler. Getirdiğimiz briketleri kendi roş (iri) krom numunesine kattılar ve fırını çalıştırdılar. Hepimiz büyük bir heyecanla çıkacak neticeye odaklanmıştık. Göstergeler hiçbir anormal durum göstermiyordu; gaz çıkışı, elektrik sarfiyatı vb. faktörlerde bir değişiklik olmamıştı. 1984’te projeyi başarıyla tamamlamıştık. Büyük bir sevinçle Ankara’ya dönüp final raporumuzu ve kurulacak tesisin akım şemasını Etibank Genel Müdürü Muammer Öcal’a taktim ettik. Proje çalışmamızı yurt içi ve yurt dışındaki birçok kongrede bildiri olarak sunduk.

Sonuç ise tipik bir Türkiye klasiği idi. Laboratuvar çapta ve pilot çapta başarısını ispatladığımız ve Güney Afrika Cumhuriyeti’nde yıllardır uygulanan kromit tozlarının briket yöntemiyle tane boyutunun arttırılması yerine Elazığ Ferrochrom tesisinde peletleme yöntemi tercih edildi ve peletleme tesisi kuruldu.

Yılmaz Urağ

İ.T.Ü. Maden Fakültesi’nden 1964 yılında mezun oldum. Askerliğimi Yedek Subay olarak 1967 yılında tamamladım. Aynı yıl, Etibank Murgul Bakır İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü’nde göreve başladım. Sırasıyla Murgul Bakır,

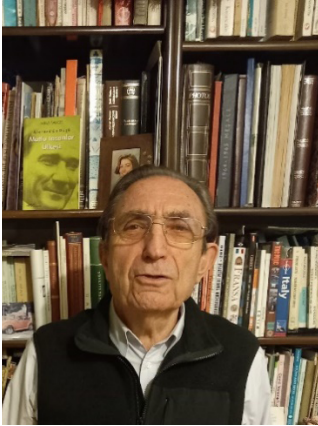
Keçiborlu Kükürt, Ergani Bakır ve Halıköy Maden İşletmeleri Müessesesi Müdürlüklerinde Mühendis, Baş Mühendis Müessese Müdür Yardımcılığı ve Müessese Müdürlüğü görevlerinde bulundum.

Halıköy Maden İşletmeleri Müessesesi Müdürlüğü görevinden, 1980 yılında Etibank Teftiş Kurulu Baş Müfettişliği görevine atandım. Bu görevi emekli olduğum 2005 yılına kadar sürdürdüm.

ANI

1969 yılında Etibank Murgul Bakır İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü'nün blister bakır üretimi, geçmiş yıllardaki üretim düzeyinin üzerinde gerçekleşmiştir. Çalışmalarımız Genel Müdürlüğümüz tarafından başarılı bulunarak, Yönetim Kurulu Kararı ve Bakanlık onayı ile ikramiye ve takdirname ile ödüllendirildim.

Meslek hayatımda yaşadığım yüzlerce benzer olaylar arasında bana büyük bir onur ve kıvanç veren bu olayın anılarımda seçkin bir yeri olmuştur.

Ülkün Tansel

1941 yılında İstanbul'da doğdu. Talas Amerikan Ortaokulu'nu(1953-1957) ve Tarsus Amerikan Lisesi'ni (1958-1960) bitirdi. 1957 yılında AFS burusuyla gittiği ABD, Minnesota, Minneapolis'te Edina-Morningside High-

school'dan mezun oldu.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden 1964 yılında lisans, 1965 yılında yüksek lisans diplomalarını aldı.

Askerlik görevini 1965-1967 yılları arasında Tank Okulu (77. dönem) ve Genel Kurmay Başkanlığı Merkez Dairesi'nde yaptı.

1967 yılında Maden Tetkik Arama Enstitüsü'nde başlayan çalışma yaşamı yerli ve yabancı şirketlerde mühendislikten genel müdürlüğe çeşitli düzeylerde 1999 yılına dek sürdü.

Mesleki çalışmalarının yanı sıra çok sayıda çeviri ve telif eseri bulunmaktadır.

"Işık Ülkesinde" adlı çocuk romanı ile 1979 Dünya Çocuk Yılı'nda Kültür Bakanlığı'nın başarı ödülünü aldı. Çevirilerinden, TÜBİTAK yayını "Depremler" (Bruce Bolt) mühendislik bilimleri dalında, Türkiye Bilimler Akademisi'nin (TÜBA) 2010 yılı Üniversite Ders Kitapları Çeviri Eser Ödülü'ne değer bulundu. Yine TÜBİTAK yayınlarından "İnsan Düşüncesinde Yerküre" (David Oldroyd), mühendislik bilimleri dalında Türkiye Bilimler Akademisi (TÜBA) 2010 yılında Kayda Değer Çeviri Eser Ödülü'nü aldı.

1999-2016 yılları arasında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünde, Mühendislikte Meslek Ahlakı dersi verdi. ODTÜ Yayınları arasında 2013 yılında çıkmış Mühendislikte Meslek Ahlakı kitabının yazarıdır.

Evlü ve bir kız evlât babasıdır. Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği üyesidir.

ANI

1969'da MTA'da petrol arama ameliyelerinden ayrılarak Tokat, Artova'da yeraltı Krom ocağında ocak mühendisi olarak çalışmaya başlamıştım. Ocak Şefimiz, Erzincanlı Süleyman Çavuş'tu. Fethiyede Fransızlarla, daha sonra Bursa, Harmancık'ta Hayri Ögelman krom ocaklarında çalışmış, deneyimli bir madenciydi. Fethiyedeki yıllarını anlatırken, "...Benim o zamanlar dere boylarında köpekleri bile sıtma tutuyordu," diye anlatırdı. Cumhuriyet'in en önemli sağlık başarılarından biri de "sıtma mücadelesi" idi. Çocukluğumda, babamın öğretmenliği dolayısıyla bulunduğumuz Eskişehir, Çifteler Köy Enstitüsü'nde kaptığım sıtmayla ben de uzun yıllar boğuştum. Biz dönelim madencilik anımıza...

Ocağa gidiyorum. Yeraltına iniyoruz. Süleyman Çavuş konuşmalarının arasına yer yer bir "şizman" sözcüğü sıkıştırıyor. Ben sözcüğün ne anlama geldiğini bilmiyorum; soramıyorum da. Sonradan çözdüm ki, Fransızca bir sözcüktür ve cevher izi anlamına gelmektedir. Öğrenmenin sonu yok. Aydınlık içinde uyusun Süleyman Çavuş.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Rengin Tatlıdil

1987 – 2003

- Maden Hakları Genel Müdür Yardımcısı

Etibank Genel Müdürlüğü,
Ankara

1979 – 1987

- Proje Tetkik Müdür Yardımcısı

Enerji ve Tabii Kaynaklar
Bakanlığı Maden İşleri Ge-

nel Müdürlüğü, Ankara

- 1977 – 1979 Mühendis

Etibank İzmir Perlit İşletmeleri, İzmir

- 1975 – 1977 Mühendis

İskenderun Demir Çelik İşletmeleri, Hatay

- Eğitim - Maden Mühendisi – İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ)

Fahri Bakıcı

3 Haziran 1951, Hatay, İskenderun doğumluyum. Babamın memuriyeti dolayısıyla pek çok şehir değiştirdik. İlkokula Şenyurt-Nusaybin'de başladım, 2 sene okuduktan sonra İskenderun Kurtuluş İlkokulu'nda tamamladım. Yine İskenderun'da Hatay Atatürk Koleji'nde ortaokulu bitirdim. Lise 1'i İskenderun'da, 2 ve 3'ü Adana Erkek Lisesi'nde tamamlayıp 1968 Haziran'ında mezun oldum.

Aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Petrol Mühendisliği'ne kaydoldum. 1969 yazında Batman'ın Raman ve Garzan bölgelerinde staj yaptım. İki sene okuduktan sonra bölüm değiştirip Maden İşletme Mühendisliği bölümüne geçiş yaptım. Diploma çalışmamı Cevher Hazırlama Kürsüsünde tamamlayarak iyi derece ile mezun oldum.

Etibank'tan burslu olduğum için Etibank Perlit Şantiyesinde işe başladım. Yedi yıllık çalışma sürem boyunca açık ocakların açılması, perlit genişletme tesislerinin kurulması ve montajı işlerinde çalıştım. 1975 yılında Guleman Krom işletmesinde arama raporu hazırladım. 1979 yılında 2172 sayılı yasa ile Kayseri ve Niğde'deki demir madenlerinin devletleştirilmesinde görev aldım. 1980 yılında Kayseri Pınarbaşı Demircili Krom ocaklarının açılması işlerini üstlendim.

1981 yılı mart ayında istifa ederek, Şişe-Cam Yalıköy Silis Kumu işletmesinde işletme şefi olarak işe başladım. Yalıköy'de 13 yıllık çalışma süremde silis kumu açık ocaklarının dekapajı ve üretimi, flotasyon tesislerinde kum hazırlama işlerini yaptım. 1983 yılında Alman Humboldt-Wedag şirketi ile beraber kum hazırlama ve flotasyon tesisini kurduk.

1983 yılının ağustos ayında ilkököl öğretmenini olan eşimle evlendim. 1985'te kızım, 1987'de oğlum ve 1998'de küçük oğlum dünyaya geldi. Kızım ve oğlum şu anda Londra'da çalışıyorlar. Kızım orada evlendi ve Ağustos 2024'te bir kız torunum dünyaya geldi.

1993 yılında Şişe-Cam merkez ofisinde proje yöneticisi pozisyonunda çalışmaya başladım. Yurt içinde ve yurt dışında başta silis kumu tesisleri olmak üzere; kalker, dolomit, feldspat, kaolen, kolemanit gibi endüstriyel hammadde tesisleri olan 26 adet anahar teslim tesis kurdum. 2007 yılında emekli oldum. Daha sonra birçok firmada danışmanlık yaparak tesis kurma işlerine devam ettim.

İTÜ gibi bir üniversiteden mezun olduğum için çok şanslıyım. Bugün bile hala üniversiteye gidip kıymetli hocalarımızla görüşüyorum. Cevher hazırlama sempozyumlarına katılmaya devam ediyorum ve işimi çok seviyorum.

ANI
1983 yılında Yalıköy İşletmesi'nde kum hazırlama ve flotasyon tesisi kurma işlerinde Alman Humboldt-Wedag ile beraber çalıştık. Teknolojik çalışmalarını, akım şeması, materyal balansı ve makine seçimlerini Alman firması yapmıştı. İnşaat ve montaj işleri bitince Alman firmanın mühendis ve teknisyenleriyle devreye alma çalışmalarına başladık. Alman firma bize 2,40 m çapında, 3,20 m boyunda kendi imal ettikleri değirmeni monte etmişti ve bu değirmene (60-70 ton/saat kapasiteli) 50 ton/saat kapasitesinde düne kumu besleyecektik. Değirmen çıkışında da

İngiliz Hewitt Robbins elek vardı ama elek, değirmen çıkışını eleyemiyordu. Günlerce uğraştık.

Alman mühendisler her gün mesai bitiminde bize birtakım değişiklikler yapmamızı ve sabah kendileri gelinceye kadar bu değişiklikleri tamamlamamızı istiyordu. Ben de bu işin olmayacağını, değirmen çıkışı elek analizini göstererek değirmenin öğütemediğini, giriş kapasitesinin yüksek geldiğini anlatıyordum fakat beni dinlemiyorlardı. Artık sabrımız tükenmişti, bir gün Alman mühendis bize yine başka bir değişiklik yapmamızı istedi. Eleğin üzerine eni boyunca alt-üst iki yan lama kaynatıp, içerisine demir topları hapsetmemizi ve bu topların vuruntusuyla eleminin gerçekleşeceğini söyledi. Ben de vibrasyonlu elekte kaynaklı lamanın durmayacağını, kopacağını söylediğimde; bu iş olmazsa benim boğazımı kesersin diye eliyle boğazımı kesme işareti yaptı. Biz de gece istediklerini yaptık.

Sabah olduğunda deneme için çalıştırdık ve daha 5. dakikada lamalar koptu. Kocaman demir toplar etrafa saçıldı ve tehlike yarattı. Ben de hemen bizim ustabaşına bir bıçak getirmesini söyledim. Ustabaşı da kocaman bir pala gibi olan konveyör bandı kesme bıçağını getirdi. Ben de şakadan elime alıp, “Şimdi senin sözünü yerine getireceğim,” deyince, Alman mühendisin bir kaçıışı vardı ki görmeye değerdi... Sonra Almanlar yanlış seçim yaptıklarını kabul edip bize ücretsiz bir değirmen daha verdiler ve çekildiler. Biz de o değirmeni monte etmek için ek bir bina daha yaptık ve 50 ton/saat kapasiteyi ikiye bölüp her değirmene 25 ton/saat mal besleyince öğütme ve eleme gerçekleşti. Böylece sistemi çalıştırabildik. Bu olaydan sonra yabancı ülkelerden teknik destek almadan kendimiz tesisleri projelendirip kurduk.

Baki Altıparmak

01.01.1950 yılında Trabzon, Sürmene’de doğdu. İlk ve ortaokul eğitimini Sürmene, Araklı’da, lise eğitimini ise Çorum Lisesinde tamamladı. 1974 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

1974 Ereğli Kömür İşletmesi (EKİ) Gelik Bölümünde Maden Mühendisi olarak göreve başladı. 1980 yılı sonuna kadar Türkiye Kömürleri İşletmesi (TKİ) İşletmeler Dairesinde Mühendis olarak çalıştı.

Aralık 1980’de EKİ Çatalağzı Lavuarına İşletme Mühendisi olarak atandı. Burada mesleki kariyerinde ilerleyerek, önce İşletme Baş Mühendisi sonrasında da EKİ Çatalağzı Lavuar Şube Müdürü ve Lavuar İşletme Müdürü olarak görevine devam etti.

01.01.2015’te 42 yıllık memuriyetine veda ederek emekli oldu.

Evlü (Eşi Melike) ve gururla yetiştirdiği biri matematik öğretmeni (Kızı Gülin) biri endüstri mühendisi olan (Oğlu Umut) iki çocuk babası Baki Altıparmak Zonguldak’ta yaşamaktadır.

Halen, Bilirkişilik yapmakta ve SBM üyeliği ile ülkemizin dört bir köşesinde aktif olarak meslek hayatına devam etmektedir.

Zonguldak merkezde eşiyle birlikte yaşamaya devam etmektedir.

Gerek İşletme Baş Mühendisi ve Lavuar Şube Müdürlüğü ve gerekse Lavuar İşletme Müdürlüğü görevlerini icra etti dönemlerde, Kömür Hazırlama-Kömür Zenginleştirme-Lavuar Tasarımı Tesis Dizaynı ve Staj konularında sayısız Maden-Metalurji Mühendisliği Bölüm öğrenci, akademisyenlerine ve sektörün diğer temsilcilerine bilgi birikimi ve tecrübeleriyle rehberlik etmiş, ülke madenciliğinin gelişimine katkı sağlamıştır.

ANI

Bir dönem Türkiye Taşkömürü Kurumu’nda (TTK) Genel Müdürü olarak görev yapmış Sayın Rıfat Dağdelen ile ilgili bir anımı paylaşmak isterim.

İTÜ Maden Fakültesi-Maden Mühendisliği Bölümünde, Rıfat ağabey bizden 3 dönem üst sınıftaydı. O dönemde Yeraltı Topoğrafyası hocamız Hüseyin Kulaksızoğlu idi. Rıfat abi, o dersten kaldığı ve vemediği için birlikte sınava girmiştik. Sınavda tam benim arkamda oturuyordu. Hoca sınav kağıtlarını dağıttı, sorularını sordu.

Bizler, Yer altı Topoğrafyası sınavı ile cebelleşirken, kan ter dökerken, Hüseyin hoca da bir şeylere bakıyormuş meşgulmuş izlenimi yaratarak kürsüde oturuyordu. Rıfat abi de kıdemli öğrenci cesareti ile,

getirdiği notlardan cevapları yazıyordu.

Hüseyin Hoca avını yakalamış bir aslan edasıyla birden yerinden kalktı ve

“Çocuk, çocuk! Kopya çekiyorsun! Seni yakaladım çabuk kağıdını ver!” dedi.

Masum, biraz da mahcup bir tavırla Rifat abi de,

“Hocam, kopya çekmiyorum! Sadece hatırlamak için bakıyorum” diye cevap verdi.

Hocamız,

Rifat abinin kopya olmayan hatırlatma kağıdını aldı ve “soruları cevapla!” dedi.

Biz çömez küçük sınıf olarak çok gülmüştük.

Tüm kül yutmaz hocalarımıza ve Rifat abiye saygıyla...

Gündüz Yerebasmaz

1952 Ordu, Fatsa doğumlu

1974 İTÜ mezuniyet

1974- 1978 Etibank burslusu olarak Etibank'ta 4 yıl mecburi hizmet.

1978-1981 TKİ burslusu olarak İngiltere'de dil eğitimi ve yüksek lisans

1981-2006 TTK'de mü-

hendis, başmühendis, şube müdürü, daire başkanı, genel müdür müşaviri.

Kömür madenciliği üzerine çeşitli yayınlar ve çeviriler.

ANI

1990 yıllarında Zonguldak'ta yaşanan büyük işçi grevi ve yürüyüşlerinde ilginç sloganlar atılmıştır.

“Susma, sustukça sıra sana gelecek”, “Çankaya şişmani işçi düşmanı”, “Gemileri yaktık geri dönüş yok”, “Ölmek var, dönmek yok”, “Vur vur inlesin Çankaya dinlesin”, “Silkele başkan düşecekler” ...

Bu büyük greve nasıl gelindi! 12 Eylül 1980 Darbesi ile rejimi ele geçiren Kenan Evren Cuntası tarafından oluşturulan askeri hükümetler ve daha sonraki Turgut Özal hükümetleri ile işçi sendikaları arasında yapılan toplu iş sözleşmeleri sonucunda işçi ücretleri enflasyonla orantılı olarak artmamış ve hatta işçi ü-

retleri asgari ücretin bile altında kalmıştır. Aradaki fark tazminat olarak ödenmiştir. 12 Eylül 1980 askeri darbesinden 10 yıl sonra, 1990 yılına gelindiğindeki bu durum, Zonguldak maden işçilerinin direnişini açıklamaktadır. İşçi yürüyüşlerine o günkü valilik ve emniyet güçlerinin akıllıca davranmaları ve müdahale etmemeleri olayların kansız bir şekilde son bulmasını sağlamıştır.

Zonguldak kömür havzasında çok büyük maden kazaları yaşanmıştır. 1983 yılında Armutçuk (103 kişi) ve 3 Mart 1992 yılında Kozlu ocağında metan gazı patlamalarını takiben kömür tozu patlamaları meydana gelmiştir. 263 kişinin ölümü ile sonuçlanan Kozlu patlamasından sonra dünya madenciliğinde kullanılan standartlara uygun yönerge hazırlanmış ve uygun malzemeler temin edilerek kullanılmaya başlanmıştır. Bunların arasında su ve taş tozu barajları, pervanelerde şok kapıları, havalandırma sistemlerinin ıslahı ve izleme sistemlerinin kurulması, yeraltı maden personeline ferdi karbon monoksit maskeleri, açık renkli iş elbisesi ve sırtta ışık yansıtan bant, standartlara uygun toz maskeleri, eldivenler, ayakkabılar, dizlikler vs. yer almıştır. Ayrıca JICA'nın (Japonya Uluslararası İş Birliği Ajansı) yardımları ile bir test laboratuvarı kurulmuştur.

Taş tozu temin edilmesi ise başlı başına bir hikayedir. İnfilakların ocak içinde yayılmasını önlemek ve kömür tozunu nötr hale getirmek için taş tozu temin edilmesi talep edilmiş ancak satın alma birimince istenilen özellikte taş tozu bulunamadığı ifade edilmiştir. Bunun üzerine Etibank Maden Aramaları Daire Başkanlığından 1974 yılında ayrılan ve Alpu, Eskişehir'de taş öğütme tesisi kuran bir jeoloji mühendisinden yardım istenmiştir (Başsoy Madencilik). Tesadüf, bir çalışma yaparken beklenilmeyen olumlu başka bir sonucun ortaya çıkmasıdır. Etibank'ta 1974-1978 yıllarında birlikte çalışırken bir jeoloji mühendisinin Etibank'tan ayrılarak taş öğütme tesisi kurması ve yıllar sonra (1994) kendisi ile bağlantı kurularak taş tozu temin edilmesi bir tesadüftür. Taş tozu (kalker, kalsit) öğütme tesislerinin ülkemizde yoğun bir şekilde bulunduğu ve endüstride özellikle boya imalatında hammadde olarak kullanıldığı tespit edilmiştir.

Bir insanın yaşam amacının ne olduğunu bilmesi gerekir. Türkiye'de devrinin en zengin adamı Sakıp

Sabancı bir TV mülakatında şu ifadeyi kullanmıştır: “Kendisinin engelli çocukları olunca, engelli çocuklar için okullar, hastaneler ve çeşitli merkezler açılmasına vesile olduğunu ve Tanrının kendisini bu amaçla yarattığını.”

Benim de dünyada yaşam amacım, ‘Zonguldak kömür havzasında iş güvenliğinin iyileştirilmesi ve özellikle metan gazı ve kömür tozu patlamalarına karşı önlemlerin yerine getirilmesidir.’ 1850 yıllarında başlayan kömür madenciliği binlerce hayata mal olmuştur. 1850 yılından 1990’lı yıllara gelinceye kadar Zonguldak Havzasında metan gazı ve kömür tozu patlamaları ve bu patlamaların ocak içinde yayılmalarına karşı önlem alınması hayata geçirilememiştir. Bu görev, 1990’lı yıllarda görev yapan ve benim de içinde olduğum mühendisler tarafından yerine getirilmiştir. Vancouver, Kanada, Ağustos 2024

Fikret Aker

16.11.1950 doğumlu, Maden Mühendisiyim.

1969 yılında T.E.D. Ankara Koleji’nden mezun oldum.

1974 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünü bitirdim.

1976-1978 Özdemir Antimuanın Tokat/Turhal Yeraltı İşletmesinde İşletme Mühendisliği,

1978-1981 Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.Ş. Hammaddeler Müdürlüğü Etüt ve Proje Şefi,

1981-1985 Demir Export A.Ş.’ye ait Giresun/Tirebolu Köprübaşı Simli Çinko kurşun yeraltı işletmesinde İşletme Şefi

1985-2000 Demir Export A.Ş. Ankara Genel Merkezinde, İşletmeler Müdürü olarak çalıştıktan sonra 2000 yılında emekli oldum.

2000-2007 İstanbul’da yerleşik Unikon Metalurji ve Kimya Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ.’nde Satın Alma Müdürü olarak görev yaptım.

2007-2009 yıllarında Demir Export A.Ş. tarafından yeniden göreve çağrıldım ve Şirketin Birleşik Arap Emirlikleri’nde faaliyette bulunan taş ocaklarında Operasyon Müdürü olarak çalıştım.

2010-2013 Kütahya İli Cebraail mevkiinde Suda Maden A.Ş’in antimuan sahasında Maden Müdürü görevinde bulundum.

Saygılarımla...

Münir Yıldırım

Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ), Ankara, Türkiye Maden Mühendisliği, Haziran 1974

Mesleki hayatı boyunca Finans-Pazarlama ve Yönetim konularında çok sayıda kurs ve sertifika programlarına iştirak edilmiş detaylı eğitimler almıştır.

PAKPEN Plastik Şirketler Grubu, İcra Kurulu Başkanı, Genel Müdür, İstanbul-Konya, Türkiye, 2009-2016

Şirketin Ürün ve Markaları

PAKPEN-PVC Plastik Pencere Sistemleri, Profil ve Panjurlar

PAKDOOR-Dekoratif Dış Kapılar ve Komposit İç Kapı Sistemleri, Harici Paneller

PAKPLAST-Polietilen ve Polipropilen Borular, Kompozit Borular, Zeminden Isıtma Sistem ve Boruları, Hareketli Boru Sistemleri (PEX ve PE-RT borular), Polipropilen Atık Su Boruları, Polietilen Doğal Gaz Boruları, Korige Altyapı Boruları, İçme Suyu Sistemleri, Sulama Suyu Sistem ve Boruları, Bina İçi ve Şehir Atık Su Boruları ve Uzantıları

PAKBOARD-İzolasyon Plakaları, XPS & EPS İzolasyon Panoları

PAKPANEL-İzolasyon Panelleri, PVC Plakalar

PAKSİDİNG-PVC Bina Kaplama Sistemleri

Satışlar

300-400 milyon USD/yıl satış kapasitesi ve %20-40 arasında ihracat oranı ile %60 civarında kapasite

kullanım oranı mevcuttu.

ELGINKAN-ECA GRUBU, İstanbul/Türkiye, 1982-2008

Endüstriyel Mineraller Üretim & İşletme Yöneticisi (MATEL), 1982-1987

Grup Madencilik Şirketi Genel Müdürü (MATEL), 1988-1992

Grup Seramik Sağlık Gereçleri ve Seramik Kaplama Malzemeleri Şirketi Genel Müdürü (SEREL), 1993-1999

Grup Isıtma Şirketleri Genel Müdür, İcra ve Yönetim Kurulu Başkanlıkları (ELBA, EMAS, ODÖKSAN) 2000-2004

Grup Holding Şirketleri Genel Müdür, İcra ve Yönetim Kurulu Başkanlıkları (ELGINKAN-ECA) 2005-2008

Grup; bina içi inşaat malzemeleri [musluklar, vanalar, seramik sağlık gereçleri (seramik lavabolar, klozetler, düş tekneleri vb.), seramik yer ve duvar kaplama malzemeleri, demir döküm eviye ve küvetler, döküm ve panel ısıtma radyatörleri, elektrik ve gazlı ısıtıcılar, merkezi ve bireysel elektrikli ve gazlı su ısıtıcıları, klima ve soğutucu üniteler, endüstriyel ve konut gas ölçerler vb.] üretim, satış ve satış sonrası servis hizmeti ile iştigal etmektedir.

Grup, 300 milyon USD/yıl üzerinde üretim ve satış kapasitesi ile %70 dolayında kapasite kullanım oranı ve %25-30 ihracat oranına sahiptir.

Grup Şirketlerine 25 yıldan daha uzun bir süre Genel Müdür, İcra Kurulu Başkanlığı, Yönetim Kurulu, Üyelik ve Başkanlıkları yapılarak hem üretim hem satış ve hem de yönetim kademelerinde hizmet verilmiştir.

Ayrıca Grubun Vakıf Kuruluşunda da (Elginkan Vakfı) çeşitli görevlerde bulunulmuştur.

OYMAGROUT J.V. (Manavgat Baraj İnşaatı-Alman/İtalyan Şirketleri Ortaklığı), Antalya, Türkiye

Delme & Çimentolama Saha Yöneticisi, 1980-1981

Manavgat Barajı inşaatı yeraltı delme & izolasyon perde ve çimentolama uygulaması yükümlülüğündeki İtalyan-Alman ortaklığı şirkette görev yapmıştır.

MADEN TETKİK VE ARAMA ENSTİTÜSÜ, Ankara, Türkiye

Sondaj Mühendisi, Saha Sondaj Şefi, Sondaj Bölge Yöneticisi, 1974-1979

Ülke çapında ve tüm değişik bölgelerinde Metalik ve Endüstriyel Mineraller sondaj ve arama, rezerv, kalite tespit çalışmaları.

1976 yılında Birleşmiş Milletler Organizasyonu destek ve finansmanı ile ABD ve Kanadada 3 ay süreli meslek geliştirme programında bulunulmuştur.

Kaya Koçal

Türk Madenciliğinin beşiği olarak bilinen Zonguldak'ta doğdum. İlk, orta okulu Samsun'da, Liseyi 2. sınıf sonuna kadar Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesinde okudum. Lise son sınıfı burslu olarak gittiğim ABD'de de tamamladım. 1969 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'ne girdim. O dönemlerdeki olaylar ve boykotlar nedeniyle 1974 yılında mezun oldum. Aynı yıl burslu olduğum TKİ Kurumu Genel Müdürlüğü'nde Etüt-Plan, Proje ve Tesis İşleri Dairesinde göreve başladım. 1977 yılında torba kadro olarak Yeni projeler Başmühendisi olarak görev yaptım. TKİ bünyesinde çok sayıda projede ve uluslararası çalışmalarda görev aldıktan sonra, 1982 yılında istifa ederek özel sektörde çalışmaya başladım. 16 yıl Tatko T.A.Ş / Karyer LTD. ŞTİ.'nin Ankara Bölge Müdürü olarak görev yaptım. 1998'de Amerikan CMS Energy şirketi Türkiye ofisinde ve kısa süreli bazı diğer özel çalışmalarımın ardından Koç grubuna ait Demir Export şirketinde 2002 yılında danışman olarak başladım ve 2003 yılında bu şirketin Birleşik Arap Emirliklerindeki beş ayrı şube şirketinde kurucu proje müdürü olarak 2010 yılına kadar çalıştıktan sonra ayrılarak halen emekli hayatıma Ankarada devam etmekteyim.

ANI

Meslekle ilgili ilk anım, 1971 yılında stajyer olarak gittiğim EKİ Kozlu İhsaniye bölümünde ilk günüm-

de yapılan tertibe ait. Beni emniyet nezaretçisi yanına vererek ocağı tanımam için ocağa gönderdiler. Nezaretçi ile kuyu dibinden yaklaşık 15 dakikalık bir yürüyüşle açılmakta olan bir baş-yukarı noktasına geldiğimizde, nezaretçi arkadaşı bir olay için başka bir noktaya çağırıldılar. O da 'beni o baş-yukarının ağzında biraz bekle hemen gelirim' diyerek yanımdan ayrıldı. Biraz sonra, diğer taraftan bölge müdürü, bölüm başmühendisi ve ocak mühendisi bulunduğum noktaya geldiler. Benim beklediğimi gören müdür baş yukarıyı açan ekipteki ustaya benim kim olduğumu sorunca usta 'Tanımıyorum' dedi. Bunun üzerine ben de stajyer olduğumu söyleyince ustaya dönüp 'Usta bunu vardiya bitene kadar istediğin gibi çalıştır' dedi ve grup oradan ayrıldı. Bunu fırsat bilen usta galerideki tahkimat tomruğunu göstererek 'Al bunu yukarı çıkar' dedi. Hayatımda ilk defa tomruk taşıyacağım için nasıl yapılacağını bilmeden tomruğu ellerimle tutup taşımaya çalışıp her seferinde elimden kaçırıp aşağıya kaydırınca, 'Siz hiçbir halattan anlamazsınız' diye küfrü basıp, halatla bağlamayı, nasıl taşınması gerektiğini gösterdi. Vardiya sonuna kadar anamdan emdiğim süt burnumdan gelene kadar nasıl çalıştığımı ve o akşam vücudumdaki ağrılardan uyuyamadığımı, hiçbir zaman unutamadım.

Hasan Aydın Bilgin

ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünden 1974 yılında Lisans, 1977 yılında Y. Lisans ve 1989 yılında Doktora derecelerini almıştır. Yüksek Lisans ve Doktora tez konuları kaya mekaniği alanındadır. ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü'nde 5 yıl araştırma görevlisi, 38 yıl

öğretim üyesi olarak toplam 43 yıl hizmet sonunda 2018 yılında emekli olmuştur. Uluslararası ve Ulusal sempozyumlarda ve dergilerde 50'ye yakın yayın yapmıştır. 37 adet Yüksek Lisans, 3 adet Doktora tezi yönetmiştir.

Kamu ve özel sektör madencilik kuruluşlarına, taşocaklarına, demiryolu, karayolu, tünel, köprü, viya-

dük temel kazısı, bina temel kazısı ve benzeri alanlarda kontrollü patlatma tasarımı ve uygulaması konulu 200'e yakın sayıda profesyonel danışmanlık ve proje hizmeti vermiştir.

TKİ Gn. Md. İçin "Açık İşletmelerde Patlatma Sorunları ve Tasarımı" (1986) kitabı yazarı, Maden Mühendisleri Odası yayınlarından "Maden Mühendisliği Açık Ocak İşletmeciliği El Kitabı"nın (2005) 5.Bölüm yazarı, "Patlatma Mühendisliği Eğitim Semineri" kitapları (2003, 2006) ve "Patlayıcı Madde Ateşleyici Yeterlik Belgesi Eğitim Semineri" kitabının (2007) editörü ve bölüm yazarlarındandır.

1981 yılından itibaren Türk Ulusal Kaya Mekaniği Derneği (TUKMD) üyesidir. Aralık 1999-Aralık 2018 yıllarında Türk Ulusal Kaya Mekaniği Derneği Yönetim Kurulu Başkanlığı yapmıştır. Başkanlığı döneminde 5'den 12.ye kadar 8 adet ulusal ve bölgesel nitelikte kaya mekaniği sempozyumu ve 2016 yılında Kapadokya'da uluslararası kaya mekaniği sempozyumu düzenlenmiştir. MMO tarafından düzenlenen "Delme-Patlatma Sempozyum"larını başlatmış ve ilk 6 adedi ile 9. Sempozyum Yürütme Kurulu Başkanlığı yapmış ve bu sempozyumların gelenekselleşmesinde emeği geçmiştir.

1998-2018 yıllarında Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Dairesi Patlayıcı Şube Müdürlüğü çalışmalarına MMO temsilcisi olarak katkı vermiş, ateşleyici yetki belgesi sınavlarının Ankara'da merkezi yöntemle yapılmasında emeği geçmiştir. Ayrıca Çevre Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı personeline patlayıcı ve ateşleyici maddeler, patlatma tasarımı ve patlatmanın çevresel etkileri ve değerlendirilmesi konularında seminer kitapçıkları hazırlamış ve seminerler vermiştir.

ANI

1985-1986 kış mevsimi, o yıllarda kamu kurumu olan Divriği Demir Madenleri Müessesesi Müdürlüğü'nün isteği üzerine ODTÜ ile Müessese arasında imzalanmış bir sözleşme gereği, "Divriği Madenleri Müessesesi Açık Ocağı'nda Patlatma Sorunlarının Etüdü ve Delicilerin Performansı" konulu bir uygulamalı araştırma yapmakta idim. Bu benim ilk profesyonel danışmanlık işim. Ben ve bir asistan arkadaşım on iki aylık sürede her ay en az on gün ocakta çalışma yapmaktayız. Bir kış günü, geceleri -25 ila -30 arasında, gündüzleri -5 -6

derece sıcaklıklarda patlatma hazırlığı yapmaktayız. O tarihlerde henüz hazır (fabrikada üretilmiş) ANFO, emülsiyon patlayıcı ve elektriksiz kapsüller ülkemize girmiş değil. Patlatma delik geometrisini şerit metre ile ölçüp, taş dikip, taşları boyayıp işaretlediğimiz halde delme hatalarını saptamak üzere, yük mesafesi, delik aralıkları ve tüm delik derinliklerini ölçtükten sonra sırasıyla, elektrikli kapsül takılmış yemleme dinamiti ve ANFO'yu deliklere doldurup, doldurma esnasında sıkılama çubuğu ile sıkılama boyunu denetleyip, daha sonra sıkılmaktayız. Sıkılama için sadece delik makinasının çıkardığı kırıntıları kullanma imkanı var. Ne yazık ki, yağın kar gündüz gün ışığı ile biraz eriyip delgi pasasını ıslatınca, gece soğuğu ile delgi pasası donuyor. Kazma ve varyoz kullanarak önce delgi pasasını kırdırıyorum. İşçiler bu zahmetli ve zor işi yaparken burunlarından soluyor ama bana itiraz edemiyorlardı. Deliklerin tamamı patlayıcılar ile doldurulduktan, sıkılama işi büyük ölçüde bitirilip sıkılanacak son beş-altı delik kaldığında, ben asistan arkadaşşıma "aman dikkat et, işçiler sıkılması eksik delik bırakmasın, ben ayna hareketi esnasında fotoğraf çekmek için aşağıdaki basamağa iniyorum" dedim ve ayrıldım. O tarihlerde henüz video kameralar Türkiye'ye girmemiş, cep telefonları da yok, tek seçenek kaliteli bir makina ile fotoğraf çekmek. Çünkü bu fotoğrafları mühendis, çavuş, ateşleyici, delici operatörü ve yardımcı işçilere vereceğim eğitimde kullanacağım. Aynadan 150 metre kadar mesafede, çapraz yönde fakat aynaya yakın, sağ yan tarafta konumumu aldım. Her zamanki gibi ateşleyici arkadaşla telsiz ile haberleştik, hazırım dedi. Ben bir, iki, üç diye sayıyorum, ateşleyici telsizden dinliyor. Üç dedikten sonra ben deklanşöre, ateşleyici de manyetonun düğmesine basıyor. Geçmiş tecrübelerle sabit ki böyle olunca ayna hareketini tam olarak yakalayabiliyorum. Fotoğrafi çektim, ama o da ne? Delik sıralarının bana uzak olan tarafından karlar havaya püskürdü ve her taraftan taşlar önüme, sol ve sağ yanlarıma, arkama yağıyor. Samba mı, rumba mı dersiniz bilmiyorum ben adeta "taş sektirme dansı" yapıyorum. Çok şükür sağ ve yara almadan kurtuldum. Gelen jipe binip hemen yukarıya çıktım, asistanımı bir kenara çektim bilgi aldım. "Hocam işçilerden birisi bana sorular sorup, beni lafa tutmuştu, patlatma sıra-

sında gözlediğime göre diğerleri son kalan beş-altı deliği kar ile sıkılmış, karlar havada uçtu" dedi. Olay anlaşılmıştı.

Bu olayı genç maden mühendisi arkadaşlarıma ders çıkarmaları için anlattım. Patlatma işi her yönü ile tehlikeli olan madencilik işkolunun en tehlikeli operasyonudur. İşçilerinizi iyi eğitiniz ve daima kontrol altında tutunuz. Sıkılama mesafesi daima yük mesafesine eşit uygulanmalı ve sıkılama malzemesi olarak daima kırmataş kullanılmalıdır. Türkiye'de son yıllarda taş savrulması neticesinde meydana gelen ve ölümlü sonuçlanan iki kaza taş ocaklarında 89 mm delik çapında Elazığ'da 550 m, Gaziantep'te 600 m mesafeye kaya uçuşması sonucu oluşmuştur. Lundberg (1975) formülü ile hesaplandığında en kötü senaryoya göre azami taş savrulma mesafesi delik çapı 89 mm (3,5 inç) için 600 m, delik çapı 127 mm (5 inç) için 760 m, 1986'da Divriği'deki delik çapı 203 mm (8 inç) için 1040 metredir.

Saygılarımla.

Mesut Anıl

1 Haziran 1950'de Hatay Dörtöyl'de doğdu, lise öğrenimini Adana Erkek ve Haydarpaşa Liselerinde tamamladı. 1969 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesine girdi. 1974 yılında ilk gece bölümünden mezun oldu. O yıl 1416 kanunuyla girdiği sınavı kazanarak Fransa'ya

MEB tarafından mastır ve doktora gönderildi.

12 Ekim 1979 tarihinde maden yatakları-jeokimya ana bilim dalında Dr. unvanını aldı. Aynı yıl Çukurova Üniversitesi'nde Dr. Öğretim Görevlisi görevini yaptı. Hemen arkasından tankçı asteğmen olarak Saray Tekirdağ'da da uzun dönem askerlik görevini tamamladı. 1975 sonuna doğru tekrar üniversiteye dönerek YÖK tarafından yeni ihdas edilen Yardımcı Doçent unvanı ile Ç.Ü. Mühendislik Mimarlık Fakültesinde göreve başladı.

1983 Doçent, 1988'de Profesör oldu. Aynı yıl Maden Mühendisliği bölümünü kurdu ve 2017 yılında ora-

dan emekli oldu. 20 yılı aşkın Geosund/yerbilimleri dergisinin baş editörlüğünü yaptı. İki erkek çocuk babası iken küçüğünü hastane ihmalinden kaynaklı 18 yaşında kaybetti ve 10 seneyi aşkın süredir mahkeme macerasını kazanamadı. Şimdi ancak bastonla eskisinin 1/3 hızıyla yürüyebiliyor.

ANI

50 yıldan fazla madencilik hayatımda birçok hatıram oldu ama bunlardan ikisini bugün gibi hatırlıyorum.

Birincisi, 2. sınıfta iken yakın bir zaman önce kaybettiğimiz ev arkadaşım Zeki Özalp ile birlikte merhum Cemal Biron hocamızdan rica ile aldığımız Kamil Bilge Han'ın Bolu Mengen'de ki kömür madeninde staj yapıyorduk yatacak yer vermediler biraz ileride koca çay kenarında eski bir handa kalıyorduk.

Bir gün, madencilere su getiren 15 yaşlarında bir delikanlı vardı; o ölmüştü. Jandarmalar gelmiş ifade alıyorlardı. O delikanlının suyu dışardan değil de madende bulunan sudan doldurduğunu ve ondan kendisinin de içtiğini söylediler. Eğer bizde içmiş olsaydık ölecektik. Daha 2. Sınıfta iken yaşadığım bu olay hayatımda unutamadığım önemli hatıralarımdandır.

İkincisi, doktoramın daha 2. yılında arazi çalışması Arapuçandere (Yenice) bölgesinde harita yapıyordum. Bir yardan geçerken 100 metreden fazla yamaçtan toprak kaydı gitti ve çekiçle toprağa bastırdım, düşmedim ama ayaklarım uyuşmuştu ne ileri ne geri gidebiliyordum, bağıryordum ama motorla aşağıda su çeken köylü kadınlar sesten dolayı beni duymuyorlardı. Orada öylece kaldım. 20 dakika boyunca öylece bekledim. Kadınlar nihayet beni gördü ama yanıma gelmelerine imkan yoktu ben ise ne ileri ne geri gidebiliyordum. Allah'tan o sırada evine öğle yemeğine giden, adını şu an da hatırlamadığım, 18-20 yaşlarında biri, bizim madende su motoruna bakan bir köylüye beni gösterdi ve o beni örme yardımıyla belime bağlayarak kurtardı.

Hocalık hayatımda 12 doktora ve 44 mastır öğrencisine danışmanlık yaptım bunlardan en uyanığı halen beni doktora götürüp getiren Elbistanlı Cuma Özgül'dür.

Mesut Toraman

İlk, orta ve lise eğitimini Elazığ'da tamamlayan Mesut Toraman, 1974 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Türkiye Kömür İşletmeleri'ne bağlı Garp Linyitleri Müessese Müdürlüğü Tunçbilek Bölge Müdürlüğü'nde (1974-1980) ve Marmara Linyitleri Müessese Müdürlüğü'nde (1980-1996) çeşitli görevlerde bulunmuştur.

Bursa Büyükşehir Belediye Başkanlığı YG21 Şube Müdürlüğü, Hizmet Güvence Birim Koordinatörlüğü (1996-2001) görevlerinde bulunduktan sonra 2006 yılında emekliye ayrılmıştır.

2006 yılından sonra, iş sağlığı ve güvenliği alanında faaliyet gösteren sekiz ticaret şirketinin kuruculuğunu ve yöneticiliğini üstlenmiş ve 2023 yılına kadar çeşitli sektörlerde iş güvenliği uzmanlığı, işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitici ve danışmanlık hizmetlerini sürdürmüştür.

Toraman, İSG çalışanlarının örgütlenmesinde aktif rol almış ve bu amaçla BİGDER kurucu Başkanlığı, İstanbul İSGDER, Denizli İSGDER kurucu üyeliğini yapmıştır. Toraman İSG alanında örgütlenme çalışmalarına katkısını halen sürdürmektedir.

Kütahya TMMOB İl Temsilciliği ve TMMOB Bursa Maden Mühendisleri İl Temsilciliği'nin ilk temsilcisi olarak çalışmıştır. Ayrıca, memur sendikacılığı mücadelesinde emek veren Toraman, MadenDer kurucu başkanlığı yapmıştır. Sosyal sorumluluk projeleri kapsamında ise özellikle eğitim alanında çeşitli görevler üstlenmiş ve Türkiye'de ilk eğitim sosyal kooperatifi olan Çağdaş Eğitim Kooperatifi'nin kurucuları arasında yer almış ve uzun süre bu kooperatifin yönetiminde bulunmuştur.

1973 yılından beri evli olan Toraman'ın iki kızı ve üç torunu bulunmaktadır.

ANI

GLİ müessesesi Müdürlüğünün ilk Müessese Müdürü, Nadir Hakkı Önen ile ilgili anım.

1978 yılında, bor ve kömür başta olmak üzere bazı madenlerin devlet eliyle işletilmesi kanunu kabul edildi. Bu sırada ben, Soma ve Akhisar'da özel sektöre ait açık kömür ocaklarında, Bakanlık adına görev yapıyordum. Sn. Nadir Hakkı Önen'e ait Eynes Yeraltı Kömür İşletmesi'nde (2014 yılında 301 madencinin hayatını kaybettiği ocak) kaçak üretim yapıldığı ihbarı üzerine soruşturma için Ege Linyitlerinden Sn. İhsan Kafadar görevlendirilmişti. İhsan Bey konunun önemi gereği gizli ve titiz bir araştırma yaptığı için dosya tamamlanamamıştı. Bakanlık, işletmenin devir işlemleri sonuçlanmadan ve ödemeler yapılmadan dosyanın ivedi şekilde tamamlanması için beni görevlendirdi.

Sn. Önen ileri yaşta olmasına rağmen, ocakta mütevazı bir lojmanda yaşıyordu. Kaldığı lojmanın bir odasında bana annesinin karyolası ve geceliğini göstermişti. İşçiler için lojmanlar ve okul yaptırmıştı. Kendisinin işçi dostu olduğu konuşuluyordu ve ben de ölümlü bir iş kazasının yaşanmadığını duymuştum. Nadir Bey avcılığa meraklı son derece disiplinli çevre dostu bir maden mühendisiydi. Genel müdürünün odasına astığı talimatta, vakarınıza uygun hareket ediniz, masaya dayanmayınız diye yazmıştı. Meyve ağacının birinin üzerine astığı uyarı levhasında, bu ağacın yemişlerini yiyen çocuklar ayıp etmişler diyordu. Ocakta trafik İngiltere'deki gibi soldan akıyordu. Sigara izmaritini yere atan şoförlere kömür satmıyordu. O günlerde bu kadar disiplin ve otoriteye hayret etmiş ve aynı zamanda yadırgamıştım.

Bizlerin 300 metre yerin altında ruhsat sınırının dışında ne kadar üretim yapıldığını tespit etmemiz gerekiyordu. Yerüstünde oluşan tasman çatlaklarından yararlanarak kaçak üretim miktarını tespit ettik. Komisyonda Nadir Beyin topoğrafı da bulunuyordu.

Raporumuzu kısa sürede tamamladık. Raporu, Nadir Bey'e iletmeye kimse cesaret edemedi. Görev bana düştü. Nadir Bey toplantı masasında beni kabul etti. Çalışmayı nasıl yaptığımızı ve sonucunu bildirdim. Topoğrafının raporu imzalayıp imzalamadığını sordu. O da imzaladı dedim.

Başını masanın üzerine koydu bir süre hareketsiz kaldı. Başını kaldırdığında gözleri ve durumu beni endişelendirdi. Kendine geldi, masanın üzerindeki çikolataya uzandı ikram etti. Sizi tebrik ediyorum.

Siz doğrusunu yaptınız dedi. Müsaadenizle size bazı belgeleri vermek istiyorum dedi. Odadan çıktı, bazı evraklar ile geri döndü.

Takdim ettiği belgelerde, ruhsat sahasının sınırı jeolojik sınıra uygun alınmış olduğunu saptadım. Yeraltında ruhsat sınırına gelindiğinde kömürün devam ettiğini görmüş, o bölümdeki kömürün orada kalacağını, kimsenin o kömürü çıkaramayacağını düşündüğü için ilerlemeye devam etmiş ve kömürü yer altında bırakmamış. Ama ruhsat sahasını anılan yeri içine alacak şekilde büyütme için de gerekli başvuruyu yapmış. O tarihlerde ruhsat almak için ilk dilekçeyi veren kişiye ruhsat veriliyordu. Aynı anda iki kişi dilekçe verirse kura çekiliyordu. Manisada bir zahirecinin de aynı anda başvurduğu söylenerek kura çekilmiş ve kurayı zahireci kazanmış. Zahireci gelmiş ruhsatı devretmek için Nadir Beyden para istemiş. Nadir Bey kovmuş adamı. Git çıkar demiş. Nasıl olsa iki yıl sonra ruhsatı düşer ben yeniden dilekçe veririm diye düşünmüş. Zahirecinin yerin 300-400 metre derinliğinde çok küçük bir alanda kömür çıkarması söz konusu olamayacağı için ruhsatı düşmüş. İki yıl sonra o bölüm için Nadir Bey tekrar başvurmuş. Ancak bu sefer de mevzuat değişiklikleri nedeniyle ruhsatı alması mümkün olmamış.

Verdiği belgeleri raporumuzun ekine koyacağımı söyledim ve raporu İzmir'den Ankara'ya uçakla götürdüm. Devletten alacağı paranın üç dört katı ceza ödeyeceğini biliyordum. Ancak elimizden bir şey gelmiyordu. Mevzuata göre işlemi hukuka aykırıydı.

Maden mühendisi olarak yer altında milli servetimizin kalmasına razı olmamıştı. Çok büyük kömür rezervi olan işletmenin o kömüre ihtiyacı da yoktu. Eğer o bölümdeki kömür alınmasaydı orada kalacaktı.

Daha sonra Milliyet Gazetesinde Cumhuriyet tarihinin en büyük kaçakçılığı haberinin altındaki raporda imzamı gördüğümde bir kez daha üzüldüm. O tarihlerde TRT'de kömür karası değil yüz karası programının çekimindeki rolümü bilenler bu haberi benim sızdırdığımı düşündüler. Oysa benim hiç haberim yoktu. 1979'da devletleştirmeden altı ay sonra üzüntüsünden hayatını kaybettiğini duydum. Nadir Beyin bunu hak etmediğini düşünüyorum.

Kendilerini saygı ve rahmetle anıyorum.

Dursun İnce

Dursun (Dr. Dursun İnce) 1974'te İTÜ Maden Fakültesini bitirdi. Aynı yıl Etibank burslusu olarak ABD'ye gitti ve Cevher Hazırlama dalında master yaptı. 1978'de Türkiye'ye döndü. Daha sonra tekrar burslu olarak Doktora yapmak için ABD'ye döndü. Doktorasına Pennsylvania State Üniversitesinde Cevher Hazırlama Bölümünde başladı ve bir süre ara vererek Union Carbide'da çalıştı. Akabinde askerlik için Türkiye'ye döndü. Askerlikten sonra Florida Üniversitesinde; Malzeme Bilimi ve Mühendisliği dalında 1987 yılında Doktorasını tamamladı.

Daha sonra English China Clay, Pfizer Specialty Minerals firmalarında çeşitli kademelerde görev yaptı ve son olarak 10 yıl kadar World Minerals da Mühendislik Departmanını yönetti. 2007'den beri serbest çalışmaktadır. 2010'da Türkiye'de ilk Presipite Kalsit Fabrikasını Afyon'da kurdu. Daha sonra Diatomit ve Perlit tesislerini de dizayn etti ve kurulumunda yardımcı oldu. Uluslararası düzeyde endüstriyel mineraller teknolojileri sahasında danışmanlık yapmaya devam etmektedir. Dr. İnce'nin 8 adet patenti ve 10'dan fazla yayınlanan makalesi vardır.

Nuri Konak

1949 yılında Kayseri'de doğdum. İlk, orta ve liseyi Erciyes dağına bakarak bitirdim. Sonra İstanbul'a geldim 1969'da İTÜ Maden Fakültesi'ne başladım ve 1974 haziran döneminde maden işletme bölümünden mezun oldum. Aynı yıl temmuz ayında Ankara merkez-

li olarak Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü'nün çeşitli kamplarında kamp şefi yardımcısı ve kamp

şefi olarak, 1980 yılı ortalarına kadar çalıştım. Bu arada da 1975-1976 döneminde askerliğimi yedek subay olarak İzmir ve Doğubeyazıt'ta tamamladım. 1977 yılında evlendim. 1980 yılında serbest mesleğe atıldım. 2005 Aralık-2011 Şubat tarihleri arasında İstanbul İkitelli Organize Sanayi Bölgesi başkan vekilliği görevinde bulundum. Halen İkitelli Organize Sanayi Bölgesi içindeki Biksan İşletme Kooperatifi'nin başkanlığını yürütmekteyim. 47 yıllık evliyim bir erkek bir kız üç de torunum var.

ANI

1975 yılında MTA Enstitüsü'nün Diyarbakır Ergani kampına katılmak üzere Ankara'dan yola çıkmak üzereydim. Orada çalışmış olan bir abimiz, 'Gece yatarken yatağının üzerine bir ağ şeklinde çarşaf gerde yat.' dedi. Bende merakтан, 'Niçin' dedim o da 'Yatınca görürsün' dedi.

Kampa geldim o gece yatarken aklıma geldi; baktım yatakhane de yatakların üzerinde hamak şeklinde çarşaf lar vardı. Merakla gece olmasını bekledim, gece yarısına doğru tavana bir baktım ki tavanda akrepler cirit atıyor o zaman anladım.

Saygılarımla...

Ömer Lütfi Sül

1948 yılında Zара'da doğdu. İlkokul öğrenimini Zара'da, ortaokul ve liseyi Sivas'ta bitirdi. 1974 yılında İTÜ Maden Fakültesinden Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu. 1974 yılında Fransa'da altı ay stajda bulundu.

1974-1978 yılları arasında MTA Genel Müdürlüğü'nde sondaj vardiya mühendisi ve kamp şefi olarak görevi yaptı. 1979-1984 yılları arasında Etibank Genel Müdürlüğü bünyesindeki Ödemiş Civa Yeraltı İşletmesi ve Seydişehir Alüminyum Müessesesi Alümina Fabrikasında çalıştı. 1985 yılında Etibank'tan istifa ederek ayrıldı, özel sektör Demir Export A.Ş.'de 1991 yılına kadar demir madeni işletmelerinde çalıştı.

İzmir-Aydın otoyol tünel yapımında ve Divriği De-

mir Madeni Yeraltı İşletmesinde Yertaş LTD. ŞTİ.'de şantiye müdürü olarak görev yaptı.

1993 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. Doktora öğrenimini tamamlayarak 1997 yılında Yrd. Doç. olarak atandı. CÜ Maden Mühendisliği bölümünde öğretim üyesi olarak çalıştı ve CÜ Zara Veysel Dursun Uygulamalı Bilimler Yüksek Okulu Müdürü olarak da idari görev yaptı.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

ANI

1992 yılında İzmir-Aydın Otoyol Tüneli yapımında çalışmaya başlamıştım. Tünelin 900. metresinde tahkimat yaparak ilerlemeye devam ediyorduk. Tünel aynasında ve yanlarda çok fazla tahkimata baskı vardı. İki gün ilerleme yapamadık, bu sürede tahkimatı güçlendirmekle uğraştık. Gece saat 01.00'de vardiya sorumlusu bana 'Tünel aynasında çok fazla baskı var, ne yapmamız lazım?' dediğinde, bir nöbetçi koyarak vardiyada çalışanları tünel aynasından uzaklaştırdım. İki saat sonra beni acele uyardılar; tünelin 700 metresinin su ile dolduğunu bildirdiler. Büyük bir su baskınından insan kaybı ve zararı olmadan kurtulduğumuzu hiç unutamam.

Mehmet Ali Uysal

1948 yılında Antalya'nın Serik ilçesine bağlı Akçapınar Mahallesinde doğdum. Orta gelirli bir ailenin çocuğuyum.

İlkokulu mahallemde bitirdim. Orta tahsilimi Antalya Lisesi'nde 1967 yılında tamamladıktan sonra, 1967-1968 eğitim öğretim yılı döneminde Antalya'da ilkokul öğretmenliği yaptım.

1968-1969 Ticari ilimler akademisinde okudum sonrasında İstanbul Teknik Üniversitesi'nde lisans eğitimime başladım.

1972 yılında Almanya Ruhrkohle Taş Kömürü hav-

zasında stajımı yaptım.

1974 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun olduktan sonra; 1974-1976 yılları arası vatani görevim olan askerlik hizmetimi yaptım.

1976-1979 yılları arası özel bir maden şirketinde maden mühendisi olarak çalışırken, 1979 yılında Etibank Antalya Elektrometalürji Müessesesi Müdürlüğü'ne tayin edildim.

Aynı kurumda sırasıyla; 1979-1984 yılları arası mühendis, 1984-1995 yılları arası şef mühendis, 1995-1997 yılları arası baş mühendis, 1997-1998 yılları arası işletme müdür yardımcısı (teknik), 1998-2000 yılları arası Eti Elektrometalürji A.Ş Genel Müdürlüğü'ne bağlı Üçköprü Maden İşletmesinde İşletme Müdürlüğü, 2000-2001 yılları arası genel müdür yardımcılığı ve yönetim kurulu üyeliği yaptım. 2001'de yönetim kurulu üyeliğinden ayrıldıktan sonra 2004 yılında emekli oluncaya kadar genel müdür yardımcısı olarak görev yaptım.

2004-2007 yılları arası mesleğimle ilgili Serbest Mühendislik-Danışmanlık hizmetleri verdim. 2007 yılından itibaren doğup büyüdüğüm Akçapınar Mahallesinde çiftçilikle uğraşmaktayım.

Nar ağırlıklı olmak üzere, zeytin, narenciye, ceviz, üzüm meyveleri yetiştirmekle beraber arıcılık da yapıyorum. Çalışmayı çok seviyorum. Fırsat buldukça kitap okuyorum.

1969 yılında üniversite 1. Sınıftayken evlendim. Bir kız bir oğlan 2 çocuk babasıyım.

ANI

1972 yılında Almanya'nın Bochum şehri civarlarında bulunan Ruhrkohle Taş Kömür Havzasında staj yaparken -650 m kotunda ocaktaydım. İlerleyen sistemli, hidrolik direkli, çelik tahkimatlı otomatik olarak aynadan üretim yapılıyor, kömür alındıktan sonra göçüğe bırakılan yerdeki iki alman işçisinin mutlu bir şekilde hidrolik direklerin başına konan meşe takozunun tozunu silerken gördüm. Bana 'Bu takozları veya takozu bizim devletimiz Finlandiya'dan 2 Mark karşılığı alıyor, devletimize bu kadar kazanç sağladık' dediler. Meşhur Alman milliyetçiliğini en iyi gördüğüm anlardan birisiydi.

Burhan Oran

1968'de Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesinden mezun oldu.

1974'te İTÜ Maden Fakültesinden "Maden Mühendisi" olarak mezun oldu.

Etibank bursuyla gittiği İngiltere'de Birmingham Üniversitesinde Cevher Zenginleştirme dalında

master eğitimini tamamlayarak 1977'de yurda dönerek mecburi hizmete başladı.

Etibank'ın birçok tesisinde proses mühendisi, AR-GE mühendisi ve Baş Mühendislik görevlerinde ve Etibank Genel Müdürlüğünde Birim müdür yardımcısı, Birim müdürü, Daire Başkan Yardımcısı ve Baş Uzman (Önemli bir terfi) olarak görev yaptı ve 2008'de Baş Uzman olarak emekli oldu.

Özel Sektöre ait değişik firmalarda tesis müdürü ve işletme müdürü olarak görev yaptı.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Fotoğrafçılığı, spor yapmayı, kitap okumayı ve yolculuğu sevmektedir.

Hasan Behçet Topkara

1952 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokul 3'e kadar Feriköy İlkokulu'nda okudum. Sonra babamın görevi nedeniyle Eğirdir ve Konya'ya gittim. 1963'te ilkokulu ve 1966'da Seydişehir Mahmut Esat Ortaokulunu bitirdim. 1966-1969 yılları arasında Konya Lisesi'nde yatılı olarak

okudum.

1969 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden fakültesi Maden Bölümünü kazandım. 1974 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum. 1976'da askerliğimi Gelibolu 18. Zırhlı alayda Tank Teğmen olarak tamamladım. 1976'da Konya Etibank Seydi-

şehir Alüminyum İşletmeleri Maden Müdürlüğünde ocak vardiya mühendisi olarak başladım. 1981 yılına kadar vardiya mühendisliği görevinde bulundum. 1986 yılına kadar İş Güvenliği Şef Mühendisi görevinde bulundum. 1992 yılına kadar İş Güvenliği Baş Mühendisi görevine atandım. 1997 yılına kadar Maden Müdür Yardımcısı görevinde bulundum. 1998 yılında Maden Müdürü görevine atandım. 2003 yılında 27 sene 9 ay hizmetten sonra emekli oldum. Evliyim 2 çocuğum ve bir torunum var.

Kaan Uğur Yücekent

Samsun, Çiftlik doğumlu. ODTÜ, Maden Yüksek Mühendisi. TKİ Genel Müdürlüğü, proje hazırlama, yerli ve World Bank, AET, Kreditanstalt für wiederaufbau, Japon Eximbank, American Eximbank gibi yabancı kaynaklı kuruluşlardan hibe ve kredi-

lerinin temini, uluslararası ihaleler koordinasyonu ve değerlendirmeleri, İstanbul'da Dünya Bankasının DYB, TEK ve Birleşmiş Milletlerle ortaklaşa düzenlediği Avrupa, Orta Doğu ve Kuzey Afrika ülkeleriyle katılımlar, kendine ait özel teşebbüs çalışmaları yapmıştır. Ankara'da YÜCEKENT Reklamcılık & Tic. Ltd. Şirketi, Ankara Etimesgut Hava Lojistik Komutanlığı'nın Amerika'dan Türkiye'ye uçak yedek parçalarının temini ve ayrıca Radyo Reklam Müdürlüğü yapmıştır. Samsun Valiliği 80. yıl kutlamaları komitesi üyesi, Samsun 19 Mayıs Marşının bestecisi (Samsun Valiliği yaptırmış, TRT Repertuarına alınmıştır). Madenci Marşının söz yazarı ve bestecisi... Her Telden-Her Dilden konserler vermektedir. Ajans K Sanat Kişisel Gelişim Danışmanlık olarak Kişisel Gelişim Seminerleri vermektedir. 2011 Samsun Sempozyumu Bildiri Reortmeni ve Sunucusu. Çok iyi derecede İngilizce, orta derecede Almanca ve Fransızca bilir. İlgi alanları; müzik (gitarist, söz yazarı, besteci), spor (yürüyüş, bisiklet, yüzme), kişisel gelişim (güçlü hafıza, hızlı okuma, özgüven, görsel algı), lisan, felsefe, düzgün yazı yazma, kentleşme, Uluslararası İlişkiler, Avrupa Birliği.

ANI

Akarsu Yatağının Değiştirilmesi

Madencilik açısından önemi:

Ocaklardaki taban yollarında taban kabarmaları nedeniyle sürekli yapılan taban tarama çalışmaları nedeniyle oluşan çok yüksek düzeydeki masrafları ortadan kaldırılarak ekonomimize büyük katkıda bulunmuştur.

Uygulanışının kısaca tanıtımı:

1979, Yüksek Lisans Tezi sayfa 79, 80

“Dodurga kömür havzasında tektonik hareketlerin bir sonucu olarak birçok kıvrımlar ve faylar bulunmaktadır. Bu fayların işletmecilik açısından en önemlisi Alpagut çayı boyunca uzanmakta olan faylardır. Bu fay ve bölgedeki diğer daha küçük çatlaklar, Alpagut çayının suları yeraltına bu çatlaklardan sızarak, ocak içi çalışmalarını oldukça engellemektedir. Çünkü yeraltındaki kömür damarının tabanı kildir ve su ile hiçbir zaman iyi bir ortam yaratmazlar. Sonuç olarak kilin higroskopik özelliği nedeniyle taban yollarının büyük ölçüde kapanmasına neden olan taban kabarması olayları başlar. Bu nedenle, bu soruna bir çözüm getirilmesi gereklidir. Alpagut çayı yatağının kömürlü saha üzerinden alınarak bu sahanın dışına çıkarılması konusunda girişimlerde bulunulmuştur ve şimdi ise Alpagut çayı yatağının, Alpagut köyü batısından başlayarak açılacak olan bir kanal içinden Kuzeyde Killi çayına birleştirilmesi ve böylece çay yatağının yerinin değiştirilmesi konusunda kesin bir karar verilmiş bulunmaktadır. Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ile gerekli anlaşmaya varılmıştır.

Uygulayıcı(lar): TKİ (ADL), DSİ

Tarih: 1979

Yer: ÇORUM, Dodurga

Referanslar:

Günhan PAŞAMEHMETOĞLU, Dr., ODTÜ

Aktan TUNÇÖZ, Dr., ODTÜ

Tevfik GÜYAGÜLER, MS, ODTÜ

Naci BÖLÜKBAŞI, Asst. Prof. Dr., ODTÜ

Ömer ÜNVER, MS, ODTÜ

Tacettin ATAMAN, Prof. Dr., ODTÜ

(Unvanlar 1979'daki şekliyledir, güncel iletişim bil-

gilerine ODTÜ'den ulaşılabilir, rahmetli olanlar gönüllerde yaşıyor)

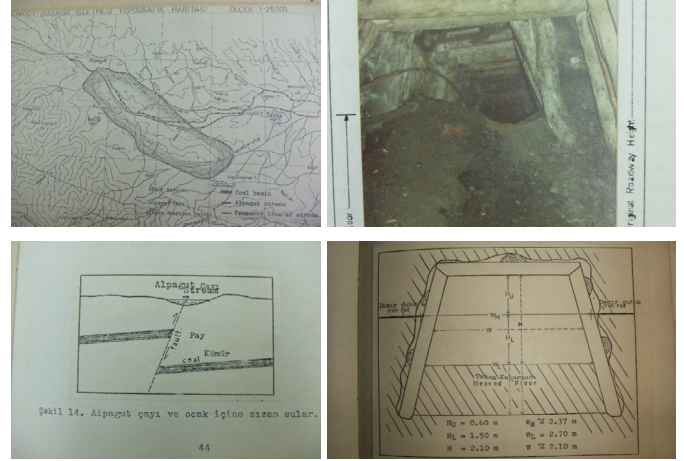
Ekler:

- ODTÜ Yüksek Lisans Tezi, Uğur YÜCEKENT, 1979 (ADL Ocaklarındaki Taban yollarında taban kabarmaları) (Maden Mühendisliği Bölümü arşivinde)

- Şekil sayfa 44

- Ek B.4 sayfa 138)

- Fotoğraf

MADENCİ MARŞI

Yer Altında Dünyamız, Kazma Çekiç Armamız
Ülke Bizle Kalkınır; Cevher, Maden Dünyamız
Görmek İçin Güneşi, Karanlığı Kazarız
Taştan Ekmek Çıkartır; Kömür, Altın Yaparız
El Eleyiz Kol Kola Cumhuriyet Yolunda
İşçisi Mühendisi, Birlikteyiz Yan Yana
İşçiyiz, Emekçiyiz, Güçlüyüz, Madenciyiz;
Çok Yaşa Sen Madenci; Madenciyiz, Madenci...
Kazdığımız Maden Mi, Mezarımız Olmasın
Ölüm Ucuz Ne Kadar, Yüzlerimiz Solmasın
Hak, Hukuk Ve Adalet; Sigorta Ve Sendika
Kazanırız Bunları Dayanışma Yolunda
Karanlığı Aydınlat, Alnım Kara Yüzüm Ak
Sönmesin Hiç Lambamız, Altı Karanlık Toprak
Kazma Kürek Sesleri Yükselir Yeraltından
Geçer Gider Ömrümüz, Etrafım Kara Duman
Başımızda Baret Var, Elimizde Kazmamız
Verilsin Bize O Hak! Halaylarla Kutlarız
Çocuklar Gülsün Diye, Aile Olsun Diye
Madenciler Çalışır Bir Işık Hasretiyle
Arkadaşlar Yürüyün, Söyleyelim Birlikte
Madenci Marşımızı; Madenciyiz, Madenci.

Fevzi Özer

10 Mayıs 1953'te Sivas'ın Zara İlçesinde dünyaya geldim. Zara Ortaokulu 2.sınıftan sonra girdiğim Devlet Parasız Yatılı sınavını kazanarak Erzurum Lisesine gönderildim. Erzurum Deneme Fen Lisesi'ni 1970 yılında bitirip İTÜ MMF Maden Bölü-

mü'ne kaydoldum. 1974 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

25 Kasım 1974'te Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı Erzurum Aşkale'de bulunan Şark Linyitleri İşletmesi'nde göreve başladım. Mart 1975'te 130. Dönem Yedek Subay Adayı olarak İzmir'de Ulaştırma Okulu'na katıldım. Kurada yine İzmir'de kalarak, 2 ay daha fazladan askerlik yapıp, 1976 Ağustos ayında Teğmen olarak terhis oldum.

Askerlik dönüşü yine Türkiye Kömür İşletmeleri'nin bu kez Ankara Nallıhan Çayırhan'da bulunan Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi'nde göreve başladım. Burada çalışırken 1977 yılı 16 Temmuz günü hayat arkadaşım Sezgül Hanım ile evlendim. 1980 yılında Bursa Linyitleri İşletmesi'ne tayin oldum. Keles, Orhaneli ve Bursa merkezde Başmühendis, İşletme Müdürü ve Şube Müdürlüğü görevlerinde bulundum. 1981 yılında doğan oğlum Umut, ODTÜ Makine Mühendisliği'nden mezun oldu. 1983 yılında doğan kızım Duygu ise Hacettepe Fizik Öğretmenliğini bitirdi. Oğlum 2014 yılı içerisinde Endüstri Mühendisi Gamze ile evlenince ikinci kızımız da ailemize katılmış oldu. Mutlu ve Ada adlarında torunlarım oldu. Kızım Duygu'da 2018 yılında İktisat mezunu Bahadır'la evlendi ve onlardan da Duru adlı torunum oldu.

2002 yılında çocuklarımın eğitimlerine katkı için Ankara'ya tayin oldum. Dodurga ve Göynük İşletmelerinin kapatılması ve tasfiyesi işlerinde görevlerimi tamamlayıp 2007 yılında emekli oldum. Halen Ayvalık'ta oturuyorum. 2011-2023 arası bu civarlarda bulunan birkaç maden sahasında Tek-

nik Nezaretçilik, Daimî Nezaretçilik görevi yaptım. Sevgili eşim Sezgül'ü 2020 yılında kaybettim.

ANI

İlk görev yerim Şark Linyitleri Aşkale İşletmesi'nde 1974 Kasım ayında ocak mühendisi olarak işe başladım. Grizulu olan yeraltı işletmesinde o zamana kadar tespit edilmiş 5 adet eğimli ve ince damardan (0,80-1,00m) kömür üretimi yapılıyordu. Okulu yeni bitirmiş bir mühendisin heyecanıyla her fırsatta ocağa giriyor ve gördüklerimle ders kitaplarından öğrendiklerimi karşılaştırarak bilgi birikimimi artırmaya çalışıyordum. O sıralarda 5. damarda üretim yaptığımız uzun ayak panosunda bir anormallik olduğunu fark ettim. Uzun bir süre konuyu ocak nezaretçileri, topoğraflar ve teknik muavinimize anlatarak onları ikna etmeye çalıştım. Bu pek kolay olmadı. Sonunda panonun alt taban yolundan dik istikamette bir rökup sürmeye karar verildi. Çok kısa bir süre sonunda iddia ettiğim gibi rökup kömürü kesmiş ve 6. damarın varlığı tespit edilerek yeni rezervler bulunmuştu. Üç ay sonra vatani görevim için Aşkale'den ayrılırken görevimi layıkıyla yapmanın gururunu yaşıyordum.

Burada Ülkemiz Madencilik topluluğunun duayenlerinden şu an hayatta olmayan Maden Yüksek Mühendisi Hilmi Dokuzoğlu beyle ilgili bir anımı da anlatmadan geçemeyeceğim. Devletleştirmeden sonra 1979 yılında kurulan Bursa Linyitleri Orhaneli İşletme Müdürlüğü görevim sırasında Müessese Müdürümüz, Sayın Hilmi Dokuzoğlu zaman-zaman işletmeye gelir ve işleri yerinde denetleyerek koordine ederdi. Ancak dikkatimizi çeken bir şey vardı. Sürekli hava şartlarının bozuk olduğu yağmurlu, karlı-kışlı günleri seçerdi. Bir gün kendisine “Efendim, sürekli havanın bozuk olduğu günlerde geliyorsunuz, size karşı mahcup oluyoruz” diye söylediğimde “Evet, özellikle havanın bozuk olduğu günleri seçiyorum. Kömür vatanışa soğuk havalarda lazım. İşletmenin zor koşullara hazır olup olmadığı böyle zamanlarda belli olur.” dediğinde ne kadar fedakâr ve örnek bir yönetici olduğunu hayranlıkla izlemiştim. Kendisini anıyor, tüm meslektaşlarımın Madenciler Gününü kutluyorum.

Birol Kışlaoğlu

1950 İstanbul Kadıköy doğumlu.

1974 İTÜ Maden Fakültesi mezunu.

Türkiye Taş Kömürleri Kurumu

ANI

Maden işletme hocamız rahmetli Şinasi Eskika-ya'nın sınavında, bir arkadaşımızın cevap kağıdını da alıp eve geliyoruz ve akabinde durumun farkına varıp hocanın yanına gidişimizi hiç unutamam.

Enver Karaçam

1952 Zonguldak doğumluyum. 1974 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun oldum. 1988 yılında ZKÜ'de (şimdi BEÜ) yüksek lisans eğitimimi tamamladım.

1974-1978 yılları arasında Kayseri ve Adana'da özel sektöre ait krom işletmelerinde çalıştım. 1978'de göreve başladığım TTK'dan 2017 yılında emekli oldum.

Evlüyüm. Aynı zamanda meslektaşım olan eşimle, bir kızımız bir oğlumuz ve bir de torunumuz var.

ANI

Yıl 1988, Çaydamar İşletmesinde üretim baş mühendisiyim.

Dönüşümlü olarak çalıştığımız -150/-200 Çay panosu ayak arkasında duman görüldüğü haberi geldi. Olay yerine gittiğimizde dumanın ayağa ulaşmak üzere olduğunu gördük. Panonun -100 ve -200'deki bekleme barajlarından kapatılmasına karar verip gerekli tertipleri yaptık.

İşletmedeki barajların yanında kum, çakıl hazır bulunduruluyordu. Diğer malzemeler (çimento, kalıp tahtası ve su tankeri) hızla baraj yerlerine ulaştırıldı.

Barajların boyutları hemen hemen eşitti. Çalışmalara aynı anda başlanması ve kapatma işleminin eş za-

manlı ilerlemesi planlanmıştı. İlk etapta üstte 40 cm kalıncaya kadar betonlama yapılacaktı. Sonra ekipler birbirini bekleyecek ve belirlenen saatte çalışmaya yeniden başlanarak barajların aynı anda kapatılması sağlanacaktı.

Ben üst barajdaki çalışmaları yönlendiriyordum. Başlarda işler planlandığı şekilde yürüyordu. Sonlara doğru barajdan duman çıkmaya ve CO oranı yükselmeye başlamıştı. Buna rağmen ilk etap çalışmaları sorunsuz tamamlanmıştı.

Son açıklıkların kapatılması için belirlenen saat yaklaştığında ekip tahlisiye cihazlarını kuşandı ve yola çıktık. Ancak ekipten bir arkadaşımız yolda baygınlık geçirdi. Onun tahlisiye istasyonuna geri getirilmesi, yerine başka birinin hazırlanması zaman kaybetti.

Barajlar arasındaki haberleşme en yakın sabit telefonlara gönderilen kişiler aracılığı ile sağlanıyordu. Haber ulaşınca kadar alt barajın kapatılmış olması muhtemeldi.

Nitekim baraj yerine ulaştığımızda gelen hava miktarı azalmaya başlamıştı. Hızla çalışmaya başlandı. Sürekli ölçümler yapıyorduk. Metan miktarı giderek yükseliyordu. Bir süre sonra hava akımı durdu. Belli ki alt baraj kapatılmıştı. Bizim işimiz bittiğinde metan %4'e yaklaşmıştı. Sorun yaşanmadan barajlar kapatılmıştı.

Elbette orada yaşadığımız gerilimli saatleri unutmak zor. Ancak o anları birlikte yaşadığım güzel insan büyük şef Haydar Baş'ın "siz gidin ben buradayım" diyerek beni oradan uzaklaştırmaya çalışmasını unutmam olanaksız. Işıklar içinde uyusun. Özlemle anıyorum.

Rasim Özer

İsmim Rasim Özer. 1951 Kayseri doğumluyum. İlk, orta ve lise tahsilimi Kayseri'de tamamladıktan sonra 1970 yılında İTÜ Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nü kazandım. 1974 yılında maden mühendisi unvanı ile me-

zun oldum. 1975 yılı mayıs ayında Türkiye Kömür İşletmeleri Garp Linyitleri Seyitömer Bölge Mü-

dürlüğü'nde vardiya mühendisi olarak göreve başladım. Vardiya mühendisi, kriplaj kömür hazırlama tesisi şefliği, etüt proje baş mühendisliği ve kontrol mühendisliği görevlerinde bulundum. 1985 yılında kendi isteğimle istifa ederek İstanbul'da özel sektöre ait döküm kumu entegre hazırlama tesisinde müdür olarak işe başladım. Daha sonra 1988 yılında Şile'de aynı şirkete ait kömür ve seramik kili ocağı açtık. Yirmi yıla yakın seramik sektörünün seramik kili ihtiyacına katkıda bulduk. 1996 yılında emekli oldum ve aynı şirkette çalışmaya devam ettim. 2012 yılında çalışma hayatıma son vermek zorunda kaldım ve tamamen emekliye ayrıldım.

ANI

TKİ'ye tayin olduktan sonra kriplaj hazırlama şefliği görevinde iken; termik santral tesisi ve kriplaj kömür hazırlama tesisi olarak iki ayrı tesis vardı. Bu iki tesis birbirine bitişikti. Termik santrale, azot sanayisine ve piyasaya parça kömür veriyorduk. Termik santralin besleme tesisinde herhangi bir arıza ihtimaline karşı bu tesise bitişik kriplaj kömür hazırlama tesisinden baybas şeklinde kömür aktarma tesisi planı yapıp çalışmaya hazır hale getirdik. Daha sonraları 1978 yılında işletmede gece nöbetindeyken termik santralden acil telefon geldi. O anda termik santral kömür besleme tesisinde arıza vardı. Termik santrale kömür verilemiyordu. Acilen saatte 200 ton kömür verilmezse bir ünitesi devre dışı kalacak ve Seydişehir Alüminyum Tesisi'ne enerji verilemeyeceği söylendi. O zaman bütün elektrik santralleri enterkonnekte sisteme bağlıydı. Hatta Seyitömer Santrali'nden özel olarak bir ünite direkt Seydişehir Alüminyum Tesisini besliyordu. Daha önce yaptığımız Kriplaj hazırlama tesisinde baybas kısmından saatte 200 ton kömür verdik ve böylece sorunu gidermiş olduk.

Şükrü Üstündağ

1951 yılında Şebinkarahisar'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da tamamladı. Kabataş Erkek Lisesi'nden mezun olduktan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde yüksek öğrenimine devam etti. Türkiye

Kömür İşletmeleri (TKİ) adına burs kazandı. 1974 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun oldu.

TKİ'den burslu olduğundan, TKİ Garp Linyitleri İşletmesi-GLİ Soma Bölgesinde açık ocak vardiya mühendisi olarak çalışmaya başladı. Askerlik görevini İzmir Narlıdere'de yedek subay olarak yaptı. Ardından, Ereğli Kömürleri İşletmesi (EKİ) Üzülmez Müessesesi Müdürlüğü Dilaver ve Çaydamar bölümlerinde ocak mühendisi olarak çalıştı.

1985 yılında TTK Genel Müdürlüğü İşletmeler Dairesi Başkanlığında meslek hayatına devam etti. Burada, sırasıyla Baş Mühendis, Şube Müdürü ve Daire Başkanlığı görevlerini yürüttü. 2016 yılında emekli oldu. Evli ve biri kız diğeri erkek iki çocuk babasıdır. Halen Zonguldak'ta yaşamaktadır.

TKİ ve TTK'da, Vardiya Mühendisliği- Ocak Mühendisliği ile başlayan ve Daire Başkanlığına kadar devam eden meslek hayatında birçok, maden mühendisliği öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik etmiş, bilgi birikimi ve uzun yıllara dayanan mesleki arşivi ile ülke madencilığının gelişimine katkı sunmuştur.

Yakup Akayıldız

Mezun olduktan sonra Türkiye Taşkömürü Kurumu (Eski adıyla E.K.İ) çalışmaya başladım. Ocak mühendisliği, iş güvenliği mühendisliği, istihsal baş mühendisliği, işletme müdürlüğü, iş güvenliği şube müdürlüğü gibi görevlerde bulundum, sonra da baş uzman olarak çalıştım.

ANI

Armutçuk Müessesinde meydana gelen patlama sonrası bilirkişi oluşturulduğu için bende bu heyette yer aldım. Kuyudan indikten sonra bant boyundan -450 kotuna inerken bant boyunca tahrip olmuştu. -450 bant desandri konturunda B18 demir bağları vardı, işletmede bize refakat eden mühendis arkadaş bu demirbağ istifinin aslında 40 metre kadar geride olduğunu patlamanın şiddetiyle istifi hiç bozulmadan buraya fırlatmış dedi. Daha sonra bant desandriden yukarı çıkarak dahili kuyu dibine geldik.

Kuyu dibi çancısı bize binebilirsiniz dedi ve yukarıya doğru var da diye bağırması sonrası ben hemen 'Ne yapıyorsun sinyalizasyon yok mu?' diye sorunca o da 'Yok efendim biz bu şekilde çalışıyoruz' deyince epey şaşırmıştım.

M. Doğan Ersöz

1969 Yılında Eyüp Lisesinden mezun olarak, o zamanki adıyla Merkezi Sistem sınavlarına katılarak İTÜ MMF Maden Bölümünü kazandım. 1974 yılında mezun oldum. Askerlik görevi sonrasında, 1976 yılında, Türkiye Taş Kömürü Kurumu, Üzülmez Müessese Müdürlü-

ğünde işe başladım. 1977 yılında evlendim ve bu evlilikten 2 kız çocuğum oldu. Ocak Mühendisliğinden, Müessese Müdür Yardımcılığı kadar uzanan kademelerde görev aldım. 2010 yılında İstanbul'da kurumsal bir firmadan aldığım iş teklifi üzerine kendi isteğimle emekli oldum. Bu firmada 2016 yılına kadar önemli projelerde A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak çalıştım. Şimdi emekli olarak hayatımı sürdürüyorum. Saygılarımla.

ANI

Sene 1997, Üzülmez Müessesesinde, Müessese Müdür Yardımcısı olarak çalışmaktaydım. Amasra henüz İşletme Müdürlüğü olarak Üzülmez Müessese Müdürlüğüne bağlı olarak çalışıyordu. Macarların geliştirdiği KARDOX adı verilen bir sistem, Genel Müdürlük tarafından pilot bölge olarak Amasra İşletme Müdürlüğünde uygulamak isteniyordu.

KORDOX: Ayaklarda kazı öncesi, kömürün daha rahat kazılabilmesi için arına açılan deliklerde dinamit patlatılarak yapılan gevşetme işleminin yerine, bir tüp içine sıkıştırılmış CO2 gazının ani olarak boşaltılarak kömürün gevşetilmesi esasına dayanan bir sistemdi.

Genel Müdürlükten bir heyet, Macarların teknik heyeti ve Üzülmez Müessesinden ben olmak üzere Amasra İşletme Müdürlüğü'ne gittik. Orada seçilen bir ayakta sistemin nasıl kullanılacağını denemek üzere ocağa girdik. Ayak içinde sistemle ilgili

çalışmaları yaparken, aniden bir çalışan hızla bana doğru koştu ve 'Doğan beyimin!' (O yörede amirler için kullandıkları bir deyim) diyerek boynuma sarılarak ağladı ve 'Babamsın, atamsın!' diye bağır-maya başladı. Tüm heyet şaşkın bir şekilde olanları izliyordu. Ben çalışanı sakinleştirdikten sonra heyete dönerek, 'Ben Dilaver İşletme Müdürlüğü'nde Üretim Baş Mühendisi olarak çalışırken, bu çalışanın becayiş yöntemiyle naklini sağlamıştım' dedim.

BECAYİŞ: Aynı sanat kodunda çalışan iki çalışanın, gerek oturdukları yer veya ulaşım imkânlarının daha kolay olması nedeniyle karşılıklı olarak iş yeri değişimi istemesi. Tabii ki iş yeri amirinin onayı ile.

Bu duygusal olay beni çok etkilemişti. Amir pozisyonunda olan kişilerin çalışanları yaptıkları işleri organize etmenin dışında onun sosyal hayatıyla da ilgilenmesinin ne kadar kıymetli olduğunu anladım.

Saygılarımla.

Mehmet Yıldırım

1974 yılında İTÜ Maden Fakültesi'nden mezun oldu. 1976 yılında uzun dönem askerlik görevini tamamladı. Aynı yıl içindeki Eti Maden İşletmesi A.Ş.'ye ait Küre/Kastamonu Bakırlı Pirit İşletmesinde Vardiya Mühendisi olarak işe başladı. 1977'de Cevher Hazırlama dalında

yurt dışında yüksek lisans yapmak üzere kurumlar MTA Genel Müdürlüğü adına açılan burs sınavını kazanarak İngiltere'ye gitti. Bu ülkede yaklaşık 1 yıl İngilizce eğitimi aldıktan sonra, Birmingham Üniversitesi, "Minerals Engineering" bölümünde M.Sc. eğitimine başladı ve bu çalışmasını Haziran 1981'de tamamladı. Aynı yıl MTA Genel Müdürlüğü, Maden Analizleri ve Teknoloji Dairesi, Cevher Hazırlama Servisi'nde işe başladı. 1994'te ODTÜ'de Doktora çalışmasını tamamladı. 1995 güz döneminde Çukurova Üniversitesi, Mühendislik Mimarlık Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü'nde Yrd. Doç. Dr. Unvanı ile Cevher Hazırlama Anabilim Dalında akademik çalışmaya başladı. Bu bölümden Prof.

Dr. unvanı ile emekli oldu.

ANI

Yıl 1974, ön kayıt sistemi ile üniversiteye kayıt yap-
tıracaktım. Açıkta kalmamak için hem İstanbul
Üniversitesi, Orman Fakültesi hem de İTÜ Maden
Fakültesine ön kayıt yaptırmıştım. Her ikisinde de
ismim çıktı. Ancak karar veremedim. Maden Fa-
kültesi öğretim üyesi rahmetli fizik hocam Prof. Dr.
Nusret Kürkçüoğlu'na danıştım. Değerli hocam ay-
nen şöyle demişti, "Sen buradan mezun olduktan
sonra otobüs işletmeciliği yapsan yine başarılı olur-
sun. Kaydını buraya yapmanı öneririm." Sayın hoca-
mı rahmetle anıyorum ve doğru bir karar verdiğimi
düşünüyorum. Hayatta olan meslektaşlarıma sağlıklı
güzel günler, ülke madenciliğinin, iş güvenliği ve işçi
sağlığı önlemleri alınarak, ileri teknolojilerle yapıl-
masını diliyorum.

Şakir Yurdakul

09.04.1951 yılında Tar-
sus'ta doğdum. İlk, orta
ve lise eğitimimi Tarsus'ta
tamamladım. 1974 yılında
İstanbul Teknik Üniversi-
tesi Maden Mühendisliği
bölümünden mezun ol-
dum.

1974-1978 yıllarında özel
sektörde kömür ve metal
madenciliği yaptım. 1978 yılından 2007 yılına kadar
Zonguldak Türkiye Taşkömürü Genel Müdürlüğü
bünyesinde, çeşitli kademelerde çalıştım. Zonguldak
Karaelmas Üniversitesinde 'kaya mekaniği' üzerine
yüksek lisans yaptım. 2007 yılında emekli oldum.
2007-2018 yılları arasında Mersin Uluslararası Li-
man İşletmesi bünyesinde çevre görelisi olarak atık
yönetim sistemleri üzerinde görev yaptım.

ANI

Sanırım 1976-77 yılları idi. Özel bir maden şirketin-
de, kış aylarında yeraltı kömür madeninde çalışır,
yaz aylarında da yeni saha arayışlarımız olurdu. Yine
bir yaz mevsiminde, şirketin daha önce başlatmış
olduğu bir kömür madeninde şantiye yönetimi için
görevlendirildim.

Şantiye, Yozgat/Sorgun Temrezli köyü yakınlarında
idi. Dere yatağına yakın bir yerde, mostradan giril-
miş, yaklaşık 100-110 metre uzunluğunda bir de-
sandre ile taşa galeri sürülerek kömür damarı kesil-
miş idi. Kömür damarı içerisinde sürdürdüğümüz taban
yolunda, istediğimiz özellikte, ekonomik bir damar
arayışımızı sürdürüyorduk.

Yeraltında biriken suları toplamak için desandre di-
binde bir su havuzumuz vardı ve 24 saat boyunca
biriken suları 3 vardiya şeklinde dışarıya pompalı-
yorduk. Yine bir gün vardiya bitimine yakın ocağa
indiğimizde, desandre dibindeki havuz görevlisi çalı-
şanın vardiyası bitmesine rağmen dışarıya çıkmadı-
ğını gördüm.

"Sen neden hala çıkmıyorsun?" diye sordum, o da
bana "daha yorulmadım ki bey" diye cevap verdi.
Çok etkilenmiştim...

Aynı günün akşamı köyden muhtar ve birkaç ça-
lışanımız beni odamda ziyaret ettiler. Köyde top-
raklarının çok verimli olmadığını, maden işini çok
sevdiğini ve devamlı burada çalışma isteklerini
belirttiler.

Ancak, şirket o gün, raporlarımız doğrultusunda
ocağı ekonomik olmadığı gerekçesiyle kapatma ka-
rarı almıştı...

İsmail Açık

29 Temmuz 1948 yılında
Hatay'da doğdu. İlk-Or-
ta-Lise eğitimini Hatay'da
tamamladı. 1968 yılında
Hatay Lisesinden mezun
oldu. 1968-1969 İstanbul
Teknik Üniversitesi (İTÜ)
Maden Fakültesi Maden
Mühendisliği Bölümün-
de Mühendislik eğitime
başladı. 1974 yılında me-

zun oldu. Askerliğini, Yedek Subay olarak Artvin'in
Borçka ilçesinde yaptı.

1976 yılında Ereğli Kömür İşletmesi (EKİ) Çaydamar
Bölümünde Vardiya Mühendisi olarak göreve baş-
ladı. Uzun yıllar ocak mühendisliği altında büyük
hazırlık baş mühendisliği sonrasında da Üzülmez
Müessese Müdürlüğünde Etüt Tesis Şube Müdürlü-

ğü görevlerine atandı. 2011 yılında emekli oldu.

Evli, çocuk babasıdır. Halen Hatay'da ikamet etmektedir.

Vardiya mühendisliğinden Etüt Tesis Şube Müdürlüğüne TTK'da görev yaptığı her süreçte, Maden Mühendisliği bölüm öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik yapmış, bilgi birikimi ve arşiv-dokümantasyon ile Maden Mühendisliği Mesleğine ve ülke Madenciliğinin gelişimine birçok katkıda bulunmuştur.

ANI

Bir Zonguldak Macerası

Birkaç Yıl 36 Sene 5 Aymış Meğer

1974 yılında İTÜ Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun olduktan sonra bir süreliğine kamyon şoförlüğü yapan ağabeyime muavinlik yaptım. Beni arkadaşları ile tanıştırdılar:

“Kardeşim üniversiteyi bitirdi, muavinliğe terfi etti” derdi.

Askerlik bir okuldur dediler. Bir de askerlik okuluna gittik. Askerliğini yeni bitirmiş çiçeği burnunda genç bir mühendis var dediler ve bir Zonguldak macerası başladı. O zamanın TKİ'ye bağlı Ereğli Kömür İşletmesi-EKİ'de Çaydamar Bölümünde Ocak Mühendisi olarak göreve başlarken, iç sesim bana şöyle diyordu:

“Birkaç yıl çalışır, deneyim kazanırsın. Sonra memlekette Hatay'da veya yakın bir yerde iş bulursun.”

Memleketime dönme hevesi ile birkaç yıllığına başladığım çalışma hayatım ve Zonguldak maceram dolu dolu, tamı tamına 36 yıl 5 ay sürdü.

“O birkaç yıl dediğim birkaç yıl, 36 sene 5 aymış meğer”

Uzun yıllar yaptığım Ocak Mühendisliği görevimden sonra Büyük Hazırlık Baş Mühendisliği ve daha sonra Üzülmez Müessesesi Etüt Tesis Şube Müdürlüğüne terfi ettim ve 2011 yılında emekliye ayrıldım.

Bu görevlerim sırasında plan proje dışında rodövanlı saha ve kaçak ocak denetimleri görevini de üstlenmiştik. Ocakları kapatmaya gittiğimiz zamanlarda yanımıza barutçu alır ocağın girişini dinamitle kapatırdık. Öyle ocaklar vardı ki, insanlar evlerinin bir odasından baca ağızı açmış varagelle derinlere inmiş, kaçak üretim yapıyorlardı.

Bir keresinde ekiple beraber, ihbar aldığımız bir ocağı kapatmaya gittik. Ekibin içinde Etüt Baş Mühendisler Bülent Bahadır, Mustafa Coşkun ve tekniker arkadaşlar vardı. Giriş ağzından itibaren yeraltını gözlemleyerek aşağılara inerken gerek dışarıda gerekse ocak içinde hiç kimseyi görememiştik. Sağa sola bir sürü giriş yapılmıştı. Bu girişlerin hepsine baktık kimseyi göremedik. Arkadaşlarıma, “Ocak boş dönelim. Baca ağızını patlatıp işimizi bitirelim!” dedim.

Tam dönerken sol tarafta yeni kazılmış gibi bir posta gördük. Arkadaşlara

“Ya biz buraya bakmamışız oraya bir bakalım” dedim. O karanlık bacanın içinde saklanmış 6 kişiyi görünce hepimiz şaşkına döndük. Adamlara,

“Ne yapıyorsunuz siz burada? Bizi katil mi edeceksiniz?” deyince,

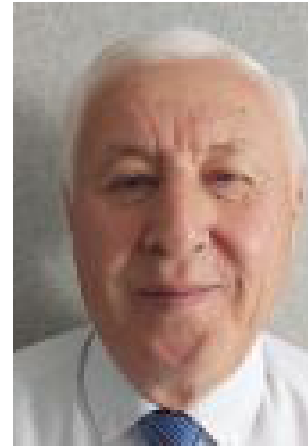
“Ne bilelim bey, kimseyi görmeyince siz çeker gidersiniz diye düşünmüştük!” dediler.

Adamları dışarı çıkardıktan sonra ocağı dinamitledik. Nerdeyse, 6 kişinin ölümüne neden olacaktık.

Madencilik meşakkatli iştir. Tüm madenci kardeşlerime kazasız belasız çalışmalar diliyorum.

Gençliğimin en güzel yıllarını geçirdiğim Zonguldak'ıma selam olsun.

Saygılarımla.

Halil Güney

Doğum Tarihi: 1952 Manisa, Alaşehir

Mezuniyet: 1974

İlk ve Ortaokulu Alaşehir'de, Liseyi Turgutlu Lisesinde okudum. 1974 yılında İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum. 1976 askerlik bitiminden sonra 2014 yılına kadar özel sektörde farklı firmalarda çalıştım.

Mardin Mazıdağı Fosfat, Küre Bakır İşletmeleri, Soma TKİ, Balıkesir Şamlı Demir Madeni, Bursa Çevre yolu İzmir MTK sitesi Altyapı ve Delme Patlatma işleri vb. tamamen açık işletme ve dekapaj işlerinde şantiye şefi olarak çalıştım. Şu anda İzmir Karşıyakada sağlıklı bir şekilde yaşıyorum. Evliyim, 2 çocuk ve 3 torunum var.

ANI

Meslek hayatımda acı tatlı çok olaylar yaşadım. Meslek hayatımın ilk 6 ayından itibaren hep şantiye şefi olarak sorumluluk aldım. Hayatımda iz bırakan en önemli olayı 1977 yılında Kastamonu Küre bakır madeni açık ocakta yaşadım. 1200 rakımlı ocakta gökyüzündeki bulutlardan dolayı aşırı elektriklenme mevcuttu, o kadar ki elektrikten saçlarımız dimdik olurdu. Böyle bir ortamda Etibank'ın çalıştığı yerde açık ocakta dinamit kabloları buluttan devre tamamlayarak ekip çalışırken büyük bir patlama oldu ve 2 işçi şehit olmuştu. Böyle bir olay ilk defa olmuştu ve inanamamıştık. Aynı ocakta şirket olarak biz de dinamit atışı her gün yapıyorduk. Yine bir gün atış hazırlığı yapıyordu. Hava iyice kararmıştı, bir taraftan delikler deliniyor bir taraftan da dinamitler dolduruluyordu. Saat 14:00'de yetiştirilmesi gereken atış için yoğun bir çalışma vardı. O anda iş bitirilmeden içime bir sıkıntı girdi ve iş bitmeden ekibi sahadan çektim. İş bitmediği için ekip başı sitem etti, nasıl yetişecek diye kaygısını dile getirdi. Ekip daha 2 km. berisindeki şantiyeye ulaşmadan sahadan bir patlama sesi duyuldu. Hep beraber tekrar hızla sahaya döndüğümüzde çalıştığımız yerde bağlantı yaptığımız dinamitler buluttan alınan elektrikle patlama yapmıştı. O anda ekip sahada olsaydı, biz de şehitler verebilirdik. Makineler hasar gördü ama hiç önemi yoktu. Bütün ekip sağ salim kurtuldu. Önce sitem eden ekip hepsi boynuma sarılık teşekkür etti. O duygusal anı hatırladıkça hala gözlerim yaşarır. Allah böyle durumları kimseye yaşatmasın. Bütün işletmelerin sıfır kaza ile üretimlerine devam etmesi dileğiyle, bütün meslektaşlara ve ekiplerine saygılarımı sunarım.

Halil Kamil Tanrıverdi

1950 yılında Kütahya'da doğdum, aslen Uşak'lıyım. İlk ve orta öğrenimi Kütahya'da yaptım. Liseyi Türkiye'nin ilk Fen lisesi olan Ankara Fen Lisesinde okudum ve ilk mezunlarındanım.

Üniversiteye ODTÜ'de başladım bir yıl okuduktan sonra ayrılıp 1 yıl Azot fabrikasında çalıştım. 1969 yılında İTÜ'ye girdim. 1973

yılında tek ders için mezun olamayıp 1974'te okulu bitirdim.

Aynı yıl çalıştığım firmadan da ayrılıp bir şirket kurdum ve evlendim. 1976 yılında bir kız evladım oldu. 1977 yılına kadar talk, kaolen, barit vs. gibi endüstriyel hammaddeler ve kimyasalların ticaretini yaptım. 1977 yılında yeni bir ortaklıkla Kütahya'da kimyasal maddeler üreten şirket kurduk. Magnezyum ve çinko bileşiklerini ürettim.

1985 yılında endüstriyel ve kimyasal hammaddeler konusunda dış ticaret şirketlerine danışmanlığa başladım. 1991 yılında Rusya'da bir şirket kurarak 2001 yılına kadar eski Sovyetler Birliği ülkelerinde ve Orta Doğu'da değişik işler yaptım. Örnek olarak Volgograd Şehrinde Luk Oil rafinerisine kültür merkezi, mağaza, yönetim binası gibi inşaat işleri, Gürcistan'da Caprolaktam fabrikası için kristalleştirme ünitesi, Azerbaycan'da katı sodyum hidroksit üretim tesisi, Irak'ta boya fabrikası için öğütme tesisi kurulması gibi sınai faaliyetlerde bulundum.

2001 yılından 2011 yılına kadar da Türkiye'de tekstil ve et üretim ve gıda tesislerine ozon gazının değişik uygulamaları için üniteleri kurulması ve danışmanlık hizmetleri verdim.

2011 yılında ticari faaliyetlerime son vererek emekli hayatıma başladım.

Sosyal faaliyetler olarak 1995 yılından itibaren 3 vakfın ve bir derneğin, kuruluşunda bulundum ve yönetimlerinde görev aldım. Fırsat buldukça da çadır ve karavan ile Kaçkar, Bolkar, Aladağlar ve batı Toroslar gibi birçok bölgede doğa gezileri yaptım.

2021 yılında ciddi bir kalp-aort ameliyatı geçirdikten sonra daha hafif geziler ve evde bazı deneyler yapma ve okuma ile vakit geçiriyorum.

Ahmet Yörükoğlu

04 Ocak 1952'de Tekirdağ'ın Şarköy İlçesi'ne bağlı Hoşköy'de doğdum. 1966 yılında ortaokulu bitirdikten sonra İstanbul'daki Haydarpaşa Lisesi'ne kaydoldum. Yatılı olarak Haydarpaşa Lisesi'ni bitirdikten sonra 1970 yılında İTÜ MMF Maden Mühen-

1973 yılında İTÜ'ye girdim. 1973

disliği Bölümü'ne kaydoldum. 1974 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

25 Kasım 1974 tarihinde Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı Çorum, Osmancık, Alpagut -Dodurga Linyit İşletmesi'nde göreve başladım. 1975 Mart ayında 130. Dönem Yedek Subay adayı olarak İstanbul'da Tuzla Piyade Okulu'na katıldım. Yedek Subaylık döneminin tamamını İstanbul'da yapıp 1976 Ağustos ayı sonunda Teğmen olarak terhis oldum.

Askerlik dönüşü Türkiye Kömür İşletmeleri'ne bağlı Afşin-Elbistan Linyit İşletmesi'nde göreve başladım. 07 Ağustos 1977'de Edirne'deki Devlet Su İşleri Jeoteknik Hizmetler ve Yeraltı Suları Şube Müdürlüğü'nde göreve başladım. 1 Temmuz 2003'te emekli oldum.

Evli olup; biri erkek, biri kız olmak üzere iki çocuğum var. Halen Edirne'de yaşıyorum.

M. Fikret Özbilgin

1949 yılında Malatya'da doğdu. Cumhuriyet ve Mustafa Necati ilkokulları ile Sümer Ortaokulu'nu tamamladıktan sonra sınavla girdiği Turan Emeksiz Lisesi'nden mezun oldu.

1967-1968 döneminde ODTÜ İktisadi ve İdari İlimler Fakültesi'nde başladığı üniversite eğitimini bir yıllık Hazırlık Okulu sonrası Galatasaray Mühendislik Fakültesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde sürdürdü. Aynı yılın sonunda tekrar sınava girerek İstanbul Teknik Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nü tercih etti. 1975 yılının şubat ayında mezun oldu.

Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) 20-24 Kasım 1966'da Malatya'da düzenlediği 2. Büyük Kongresi'nde henüz lise öğrencisi olarak görev aldı. Üniversite yıllarında Devrimci Gençlik (Dev-Genç) örgütlenmesinde yer aldı, boykot ve eylem komitelerine katıldı. İstanbul'da Malatya Yüksek Öğrenim Derneği ve İTÜ Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Öğrenci Derneği'nin yönetim kurullarında 12 Mart 1971 faşist askeri muhtırasına kadar görev yaptı.

Mesleki yaşamına 1975 yılının 1 Nisan günü Zonguldak'ta, o zamanki adıyla Ereğli Kömürleri İşletmesi (Şimdi, Türkiye Taşkömürü Kurumu) Kozlu Bölgesi İncirharmanı Bölümü'nde kartiye (ocak) mühendisi olarak başladı. Yedi ay gibi kısa bir süre çalıştıktan sonra 1. Milliyetçi Cephe Hükümeti'nin siyasi sürgünleri kapsamında sınıf ve ev arkadaşı Zeki Doğan ile birlikte görevine son verildi. Askerliği sonrası, 1977 yılının nisan ayında Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Fizibilite Etütleri Dairesi'nde göreve başladı. 12 Eylül faşist askeri darbesi sonrası kısa bir süre (iki ay) gözaltına alındı. Daha sonra MTA Plan Koordinasyon Dairesi'ne geçti ve emekli olduğu 2000 yılına kadar burada çalıştı.

Üniversite yıllarında tanıdığı ve ilgi duyduğu TMMOB Maden Mühendisleri Odası çalışmalarına mesleki yaşamını sürdürdüğü yıllar boyunca katıldı. Komisyon ve çalışma gruplarında, dergi ve bülten yayın kurullarında, kongre ve sempozyum yürütme kurullarında çalıştı. TMMOB'nin düzenlediği miting ve eylemlerin tertip komitelerinde bulundu. Emek Platformu sürecinde teknik komitenin yanı sıra alternatif Emek Platformu Programı'nın hazırlanmasında sorumluluklar üstlendi.

1980 yılının temmuz ayında F. Şermin Özbilgin ile evlendi. Başkent Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu Deniz ve Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi mezunu Çağlar adlarında iki çocuğu vardır.

Maden Mühendisleri Odası ve TMMOB'deki görevleri:

- 1978-1979 - Oda Yönetim Kurulu Yedek Üyeliği
  - 1979-1980 - Oda Yönetim Kurulu Yazman Üyeliği
  - 1979-1981 - TMMOB Yönetim Kurulu Yedek Üyeliği
  - 1980-1982 - Oda Yönetim Kurulu Sayman Üyeliği
  - 1986-1992 - Oda Yönetim Kurulu Başkanlığı
  - 1992-1994, 1996-1998 - TMMOB Yönetim Kurulu Üyeliği
  - 1994-1996 - TMMOB Yönetim Kurulu Sayman Üyeliği
  - 2000-2006, 2008-2016- Oda Onur Kurulu Üyeliği
  - 2001-2004 - TMMOB Genel Sekreterliği
- Üyesi olduğu ve görev aldığı diğer kurumlar:

İstanbul Teknik Üniversiteler Birliği Derneği Üyeliği

Halkevleri Derneği Üyeliği

Halkevleri Vakfı Mütevelli Heyeti Üyeliği

Dostluk Yardımlaşma Vakfı Üyeliği

1989-2024 - Türkiye Madenciler Derneği Üyeliği

2009-2014- Çankaya Belediyesi Çankaya Belde AŞ'de Denetleme Kurulu Üyeliği

2013-2015- İstanbul Teknik Üniversiteler Birliği Vakfı Mütevelli Heyeti Üyeliği ve 5 ay Vakıf Yönetim Kurulu Üyeliği

Nejat Özer

1952'de Edirne'de doğdu. İlkokulu 4 ayrı il ve 5 ayrı sınıfta okudu. TED Ankara Koleji'nde başladı. Konya Maarif Koleji'nden mezun oldu. İTÜ'de yüksek öğrenime başladı. İngiltere'de zamanının en verimli yürüyen tahkimatı Kellingley kömür ocağında staj yaptı. 2015 yılında

kapanan bu kömür madeni İngiltere kömür madenciliğine konulan son nokta oldu.

Mühendis olarak Etibank, MTA, Türkiye Kömür İşletmeleri, İTÜ Nükleer Araştırma Enstitüsünde Prof.Dr. Nejat Aybers'in ekibine katıldı.

1977-1979 dönemi askerlik hizmeti dönüşü İTÜ'de Prof. Dr. Kemal Erguvanlı'nın ekibine katıldı. 1980 sonunda Selçuk Üniversitesi'ne transfer oldu. Doktora çalışmalarına başladı. Üniversiteden izin alıp Amerikalılarla ve İtalyanlar ile kaya delme ve patlatma amaçlı ticari faaliyetlere başladı. Aynı yıl, 1981'de sınıf arkadaşı ile Sigma Mühendislik ve Pazarlama LTD. ŞTİ.'ni kurdu.

Batı ile çalışırken ortağının Japonya'ya gitmesi ile doğuya yöneldi.

Hiç ilgi alanı olmasa da Japonya ilişkisi nedeniyle balıkçılık endüstrisine girdi. Orkinos balığı ihracatı yaptı. Türkiye'de balık ağı imalatına yön vermektedir.

Etibank Şark Kromları Kesikköprü Demir Madeni için çalıştı. Türkiye'nin ilk maden mühendisi İbrahim Ethem Paşa'nın görev yaptığı Gümüşhacıköy Madenlerinin Osmanlı döneminde yarım kalan etütlerini tamamladı. Ancak umulanın aksine 3000 metre taştaki galeri ve 300 metre başyukarı sürdüyse de 5 ton simli kurşundan başka ana yatağı bulamadı. Orhaneli'nde klasik krom madenciliği için işletme açtı.

Madencilik piyasası için kaya delme ekipmanları pazarlaması faaliyetlerine devam etmektedir.

Engin Erdoğan

1947 yılı Hopa doğumluyum. İlk ve ortaokulu Hopada Öğretmen Okulu ve liseyi Artvin'de, son sınıfı Rize'de okuyarak 1969 yılında orta öğretimi bitirdim. Aynı yıl Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Fitoteknik Bölümü'ne kaydoldum. 45 gün sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'nin gece bölümleri açıldığından Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne kaydoldum. Gece bölümünde eğitim görmem nedeniyle son sınıfta Cevher Hazırlama Dersinden 1 yıl öğrenimim uzadı. O yıl maden sektörünün merkezinde işe başladım.

1975 yılı mezuniyetim sonrası aynı iş yerinde göreve başladım. 1976 yılı mart ayında 138. Dönem yedek subay olarak vatani görevimi Burhaniyede yaparak üst teğmen olarak terhis oldum.

1975 yılı mezuniyetim sonrası aynı iş yerinde göreve başladım. 1976 yılı mart ayında 138. Dönem yedek subay olarak vatani görevimi Burhaniyede yaparak üst teğmen olarak terhis oldum.

Askerlik öncesi çalıştığım iş yerinin Kop Krom İşletmesi yerüstü ve yer altı ocaklarında çalıştım. Ders kitaplarında adı geçen B Kafası Ezan Ocakları ile dünyada nadir mineral olan Kemererit ve Uvarovit'in olduğu Sıçankale, Coşan ocaklarını çalıştırdım.

1978 yılı mart ayında evliliğim nedeniyle özel sektördeki çalışma yaşamımı sona erdirip Etibank'ın bağlı kuruluşu olan Karadeniz Bakır İşletmeleri Murgul İşletme Müdürlüğü'nde göreve başladım. Mühendis olarak başladığım aynı iş yerinde Baş Mühendis ve Grup Başkanı olarak 1989 yılı ortalarına kadar çalıştıktan sonra Kutlular İşletmesine tayin oldum ve

1994 yılı haziran ortalarında 27 yıl SKK'lılığımın sonrası emekli oldum.

1995 yılı şubat ayı Maden Mühendisleri Oda Başkanı olan sınıf arkadaşım Sayın Asım Kutluata'nın teklifi ile Genel Sekreter Yardımcısı kadrosunda odada çalışmaya başladım. 2005 yılı sonunda kısa bir dönem özel sektörde çalıştıktan sonra tekrar aynı kadro ile Maden Mühendisleri Odası'na geri döndüm.

Gerek özel sektörde ve gerekse bağlı kuruluş olan Karadeniz Bakır İşletmeleri'nden günümüze kadar işçi emektaşlarım ile camianın odak noktasında oluşum nedeniyle genç ve yaşlı meslektaşlarım ile sıcak ilişkide bulundum.

Maden Mühendisleri Odası'nda çalıştığım zaman süreci içinde 4 oda başkanı ile çalışma şansına sahip oldum.

Bu zaman süresinde 48 yönetim kurulu üyesi şube, başkanları ile yönetim kurulu üyeleri ve çalışanlarımız ile uyumlu çalışmayı sürdürdüm.

1978 yılında Jale ile evlendim. Gıda mühendisi olan kızımın eşi doktor ve dünyalar tatlısı erkek torunum var. Yüksek okul mezunu kreş öğretmenliği yapan kızım ve Göç İdaresi Uzmanı olan eşi ile evli ve 2,5 yaşında çok tatlı bir erkek torunum vardır.

Dünya Madenciler günü bayramında bulduğumuz bugünde yaşamını yitiren meslektaşlarımızı saygıyla anarken hayatta olanlara uzun ömürler diliyorum.

ANI

Murgul İşletmesi Çakmakkaya açık işletmesinde 1140-1152 basamak girişinde büyük atım grubu için delinen 6,5 inç çapındaki delikler, formasyon yapısına uygun olarak 60 adet delinmişti. Kullanılacak olan patlayıcı madde MKE'nin üretimi olan jelatinit dinamit, milisaniyeli elektrikli kapsül ile tarafımızdan imal edilen teknik amonyum nitrat kullanılarak delikler şarj edildi.

Bağlantı sonrası patlatma işlemi ile ilgili başmühendis nezaretinde gerçekleştirildi. Patlatma sonrası 17 deliğin patladığı, diğerlerinin patlamadığı tarafıma iletildi. Kalan delikler kontrol edilip tekrar bağlanıp atıma hazır hale getirilerek patlatma işlemi gerçekleştirildi. Ancak bu işlemde 5 deliğin patladığı görüldü. Sonra delikler tek tek bağlanarak denendi, fakat işlev görmedi.

Sahadan sorumlu meslektaşına deliklere 2 gün boyunca su verilmesinin talimatını verdim. (Kullanılan patlayıcı şarj edildikten 2 saat sonra infilak gücü artan bir ivme ile azaldığından patlama riskinin ortadan kalkması için yeterli olduğunu düşündüm. Jelatinit dinamit ve kullanılan teknik amonyum nitratın patlama testini önceden yapmıştık.)

Bu atım grubuna daha sonra güvendiğim dozer operatörü ile birlikte dozer niperiyle söküm yapılarak üretime devam edildi.

Asım Kutluata

1950 yılında Rize'nin Fındıklı ilçesi Yaylacılar Köyü'nde doğdum.

İlkokulu Köyümde, Ortaokulu Fındıklı'da, Liseyi de Rize'de okudum.

1969 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesine girdim.

Mezun olduktan sonra 1977 Ocak ayına kadar Kromit Madencilik Şirketinde çalıştım. 1977 Ocak ayında MTA Sondaj Dairesinde çalışmaya başladım ve Ağustos ayında askere gittim.

1979- 1999 yılları arasında sırasıyla MTA Fizibilite Etütleri Dairesinde ve Sondaj Dairesi'nde çalıştım.

1999 yılında Madencilik Fonu Genel Sekreterliğine atandım ve 2004 yılına kadar bu görevi sürdürdüm. MTA Fizibilite Etütleri Dairesi Ruhsat Hakları Koordinatörlüğü'nde 2009 Mayıs ayına kadar çalıştım ve emekliye ayrıldım.

Üniversite yıllarımda sınıf temsilciliği, mezun olduktan sonra da Pozantı'da krom üretimi, Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü'nde sondaj, galeri/yarma ve hafriyat, fizibilite raporlarının çalışmalarında aktif olarak görev aldım.

Mesleki çalışmalarımın yanı sıra Mesleki Örgütümüz TMMOB Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kuruluna 1982 yılında girdim ve 2000 yılına kadar

Genel Sekreterlik, 2. Başkanlık ve 1992 – 2000 yılları arasında Yönetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulundum. Ayrıca birçok seminer, sempozyum, çalıştay ve komisyonlarda görev aldım. 21. Uluslararası Madencilik Kongresi ve Sergisi Yürütme Kurulu Başkanlığı görevinde bulundum.

12 Eylül 1980 darbesi başta meslek örgütleri, sendikalar ve derneklerin faaliyetlerini kısıtlamış, kadrolar üzerinde ciddi baskılar oluşturmuştu. Bu yıllarda, mevcut Oda aktivitelerinin devamını sağlamaya çalışırken hazırlanan Anayasa taslağında madenler ve madencilikle ilgili maddelerde “Yeraltı kaynaklarının Kamunun Menfaatleri doğrultusunda yer alması” anlayışı kapsamında Oda görüşlerimizin dile getirildiği “1982 Anayasa Tasarısı ve Doğal Kaynaklarımız” panelini gerçekleştirdik ve Anayasanın 168. Maddesinin günümüzdeki şekli ile yer almasında Oda’nın önemli katkıları oldu. Dar kadrolarla üye/Oda, sektör, bilimsel ve teknik faaliyetlerin yanı sıra maden mühendislerinin ücretleri, aramadan projelerin hazırlanmasına ve üretim aşamalarındaki sorunlarının çözümü ve demokratik sistemin oturması yönelik görüş ve önerilerimizi her platformda dile getirmeye çalıştık.

1992 yılı Mart ayında Odamızın Genel Kurulunda meslektaşlarımızın öneri ve desteği ile Oda Yönetimine ve Oda Başkanlığına seçildim. 2000 yılına kadar, Genel Kurul, yönetim kurulları, Odamızın danışma kurulları doğrultusunda örgütlülüğümüzün geliştirilmesine yönelik İstanbul ve İzmir Şubelerimizin kurulması kararlarını aldık ve faaliyete geçirdik. Türkiye Madencilik Kongresi ve Kömür Kongrelerinin yanı sıra çeşitli etkinlik, sempozyum, çalıştay ve panellerle, bilimsel ve teknik ve de sosyal etkinlikleri gerçekleştirmeye çalıştık.

2000 yılında yönetim kurulu üyeliğinden ayrıldıktan sonra da Oda Yönetim Kurulları tarafından verilen görevleri elimden geldiğince yerine getirmeye çalıştım.

Meslek hayatımda birçok anım var ancak 1977’de Hekimhan/Hasançelebi sondaj kampındaki bir anımı sizlerle paylaşmak isterim. Murtaza isimli bir

arkadaşı işe almıştık. Murtaza, kendisine has özellikleri olan bir arkadaştı ve Bahçedamı Köyündeki kamp yerimizde su ihtiyaçları taşınarak gerçekleştiriliyordu. Murtaza su işi ile görevlendirilmişti. İşini iyi yapıyordu. Zaman zaman suyu Eşeği ile de taşıdığını gördüm. Bir gün çadırda otururken Murtaza bir asker selamı verdi ve içeri girdi. Söyle Murtaza ne istiyorsun dedim. Şefim ben çalışıyorum maaş alıyorum dedi. İyi Murtaza güle güle kullan dedim. Şefim Eşekte çalışıyor ama O maaş almıyor dedi. Konuyu anladım iyi eşeği de işe alalım dedim. Onun için yarın izinlisin sen işe girerken getirdiğin kimlik, sigorta giriş, fotoğraf gibi evrakları hazırlamak için eşikle birlikte Hekimhan’a git evrakları tamamla gel eşeği de işe başlatırız dedim. Murtaza geri geri gitti bir asker ve topuk selamı verdi. Bu konuyu bir daha gündeme getirmedi. Murtaza’yı kaybetmişiz rahat uyusun. (Murtaza’ya da bu ilginç fikri sondör arkadaşım/dostum Mehmetali Çağlayan vermiş.)

Çalışanlarını daha güvenli işletmelerde istihdam eden, ülke kaynaklarını nihai ürüne dönüştüren, üretimin çevreyi ve de yöre halkının yaşamını olumsuz etkilemeyecek, teknik ve teknolojik yatırımların yanı sıra işverenin birinci derecede sorumlu olduğu, denetimlerin devamlı yapıldığı ve uygulandığı madencilik sektörü hayaliyle 50 yılımızı tamamladık. Gelecek yıllarda sorunları çözülmüş bir madencilik sektörü umudu ve 60. Yılıımızda görüşme dileği ile...

Nevzat Günay

1948 yılında Zonguldak/Devrek’te doğdu. İlk ve orta eğitimini Zonguldak/Kozlu’da tamamladı. 1964 yılında bir Alman Madenci Firmasının işçi bulma kanalıyla Almanya’ya gitti. Madenci Çırağı ve Kalifiye Maden İşçisi olarak 7 sene Almanya Maden Ocaklarında çalıştı. Almanya’da çalıştığı bu süreçte, Maden Sanat Okulu ve Akşam Lisesine devam etti. 1971-1974 yılları arasında Almanya’nın Bochum kentinde Ma-

den Mühendisliği Bölümünde eğitim aldı. 1974 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldu. Almanya'da 2 sene Maden Mühendisi olarak görev yaptı.

1976 yılında askerlik vazifesini yapmak için, yurda döndü. Askerlikten sonra, o zamanki adıyla Ereğli Kömür İşletmelerinde Maden Mühendisi olarak Genel Müdürlük otomasyon servisinde çalıştı. Bu arada, İşyeri Standartları ve Ocak Havalandırma konularında uzmanlaştı. 1986 yılında TTK-Üzülmez Müdürlüğünün daveti üzerine Baş Mühendis olarak Üzülmez Bölgesine atandı. Bu görevi 15 sene yürüttü. 2001 yılından 2009 yılına kadar İş Sağlığı ve Güvenliği Şube Müdürlüğünde çalıştı. 2009 yılında emekli oldu.

Halen, kış aylarında Zonguldak'ta ikamet etmekte ve yaz aylarını Akçay/Balıkesir'de geçirmektedir.

EKİ ve TTK'da, Otomasyon Maden Mühendisliği ile başlayan ve Baş Mühendislik ile devam eden meslek hayatında birçok Maden Mühendisliği öğrencisi, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik etmiş, bilgi birikimi ve uzun yıllara dayanan mesleki arşivi ile Ülke madenciliğinin gelişimine katkı sunmuştur.

ANI

1990'lı yıllarda TTK-Üzülmez-Asma Bölümünde meydana gelen yangına Asma -156 kotunda geçiş yollarının daralmasından dolayı bir kaynakçı nezaretçi refakatinde demirbağ kesimi yapılmış, ancak demirbağ tam soğutulmadan mesai sonu geldi diye olay yeri, nezaretçi ve kaynakçı tarafından terkedilmişti.

Ocakta kimsenin bulunmadığı anda kesilen demir bağın enkazı üzerine tavandan ahşap malzemeler düşerek yangına neden olmuştu. Yangın haberi alındıktan sonra, Maden Mühendisleri ve Maden Teknisyenleri yangına müdahale etti. Yangın Olayının büyümesi üzerine Olay Yeri 5,6 noktadan kapatılmaya çalışılmıştı. Bu yangının söndürülmesi işyerinde uzun süre mesai yapmamıza sebep olmuştu. Olayda herhangi bir İş Kazası olmamıştı. Fakat bu olay bizim için UNUTULMAZ BİR MESLEK HATIRASI ve büyük bir tecrübe olarak hafızamızda kalmıştır.

Sait Siret Akbıyık

09.11.1952 tarihinde İstanbul'da doğdu.

İlkokul ve ortaokulu İstanbul'daki değişik okullarda tamamlayarak, liseyi 1969 yılında Pendik Lisesi'nde bitirdi. Aynı yıl İTÜ Maden Fakültesi'ne girdi.

1974 yılında Genel Maden bölümünden mezun olduktan sonra, aynı Fakültede MMLS öğrenimine başladı. 1977 yılında Maden İşletmeciliği bölümünden Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu.

1977 yılında askerlik görevine başlayarak, on altı aylık yedek subaylık hizmetini takiben terhis oldu. Daha sonra, 1980 yılında kesintisiz 26 yıl İşletme Müdürlüğünü yaptığı İstanbul Mermer San. A.Ş.'de göreve başladı. Ayrıca, pek çok mermercilik şirketinde fenni nezaretçi olarak görev yaptı.

2002 yılında emekli oldu. 2006 yılında çalıştığı Marmara Adası mermer sahasının bir başka firmaya devredilmesi sonucu faal iş hayatı son ermiş oldu.

2006 yılından itibaren madencilik, mühendislik, müşavirlik ve teknik nezaret hizmetleri vermek üzere serbest çalışmaya başladı. Maden Kanunu'nda yapılan değişiklik sonucu, özel sektöre ait mermercilik şirketlerindeki teknik nezaretçilik görevleri 2016 yılında sona ermiş oldu. Daha sonra, 2021 yılında, mesleki yeterlilik belgesi veren yetkili bir kurumda kısa bir müddet çalıştı.

1982 yılında evlendi. Çocuksuz olup, halen İstanbul'da ikamet etmektedir. Bilimsel ve teknik metinleri okuyup anlayabilecek düzeyde İngilizce bilmektedir.

ANI

İş hayatımın büyük bir kısmı Marmara Adası'nda geçtiği için, ada-deniz-ulaşım temalı bir anımın müsveddesini hazırladığım halde, vazgeçiyor, aşağıdaki anımı daha değerli bulduğumdan yazıyorum.

1975 yılında İTÜ Maden Fakültesi MMLS öğrencisi iken rahmetli hocamız Prof. Dr. Cemal Birön başkanlığında, diğer öğretim üyeleri ve sınıf arkadaşlarımızla yaptığımız teknik gezi değerli bir anı olarak her zaman belleğimde. İTÜ Maden Fakültesi 30. yıl mezuniyet törenine katıldığımda, sahnede sinevizyon gösterisinde yapmış olduğumuz teknik gezi-

den pek çok enstantanenin yansıtılmış olması, beni tekrar o günlere döndürdü ve çok duygulandırdı. Bu anım, her zaman diğerlerinden farklı olarak anılamam arasında yer almaktadır.

Bu vesile ile, aramızdan ayrılan tüm hocalarımızı, Maden Fakültesi'nin değerli öğretim üyeleri ve arkadaşlarımızı rahmetle anıyorum.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Necmi Ergin

Giresun Görele ilçesinde 20.10.1959 tarihinde doğdum. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesinden 1984 yılında Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

1984-1998 yılları arası Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Bursa Lin-

yitleri İşletmesi Çan Bölge Müdürlüğünde, 1998-2013 yılları arası Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü Etüt Proje ve Tesis Daire Başkanlığında Maden Mühendisi olarak çalışma yaşamımı sürdürdüm. TKİ kurumundan 2013 yılında emekli oldum. Bu tarihten itibaren bir süre maden, makine, inşaat ve sağlık işyerlerinde İş Güvenliği Uzmanlığı çalışmalarında bulundum.

Türk Mühendis Mimar Odaları Birliği (TMMOB) Maden Mühendisleri Odasına 1984 yılında üye oldum. Üyeliğim başladığı 1984 tarihinden 2017 tarihine kadar TMMOB Maden Mühendisleri Odası İşyeri, İlçe, İl temsilcilikleri, Oda Merkez Yönetim Kurulu yazman, sayman ve yönetim kurulu üyelikleri ile TMMOB Yönetim Kurulu üyeliğinde bulundum. Gerek TMMOB gerekse TMMOB Maden Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen kongre, sempozyum ve komisyon çalışmalarında yer aldım.

Burhan Erdim

1960 yılında İstanbul'da doğdu.

İlk, Orta, Lise eğitimini İstanbul'da tamamlayan Burhan Erdim, Vefa Lisesi'nden mezun oldu. 1984 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'nden Maden Mühendisi olarak mezun oldu.

İş yaşamı boyunca, madencilik sektöründe mermer ve agrega madenciliği konusunda çalışan Erdim, pek çok firmada çeşitli kademelerde görev ve yöneticilik yaptı. Çalışma yaşamının ilk yıllarından bu yana İş Sağlığı ve Güvenliği konusunda uzmanlaştı. Özellikle 2006 yılı sonrası ülkemizde de İş Sağlığı ve Güvenliği alanında yaşanan gelişmelere paralel olarak Türkiye'de ilk A sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olan grup içinde yer aldı. Madencilik ve inşaat alanında, saha çalışmalarına devam etti. Bu süreçte İş sağlığı ve Güvenliği bilim dalında yüksek lisansını tamamladı.

İş Sağlığı ve Güvenliği konusunda, hakemli ulusal ve uluslararası sempozyum, çalıştay, bilimsel kongreler, dergilerde yayımlanan makaleleri, televizyon ve radyo programları yanında pek çok seminer ve konferans verdi, deneyimlerini geniş kitlelerle paylaştı.

Erdim, evli ve bir çocuk babasıdır.

ANI

İTÜ Maden fakültesinden henüz yeni mezun olmuş bir mühendis olarak, Sapanca bölgesine çeşitli çalışmalar için gitmiştim. Bir bölgede serpantin cevherinin olduğunu fark ettim. Dağlık olan bu arazide molozların yayılımını izleyerek cevherin yerini tayin etmiş ve bazı numuneler almıştım. Bu numuneleri, o dönem üniversitemizde olan kıymetli hocamız Prof. Dr. Mustafa Erdoğan'a fikrini almak için sundum ve hocamızdan bulduğumuz serpantin hakkında övgü dolu geri dönüşler almıştım. Sonrasında bölümümüzün eski mezunlarından çok değer verdiğim Babür Yılanlıoğlu ile bu bölgeye serpantin ocağı açmıştık.

Bir gün ocakta işçilerin hummalı çalışmaları sürerken, çalışanlardan biri kafasını kaldırıyor ve iki tane ayının çok yakınlarındaki bir yükseltiden kendilerini izlediğini fark ediyor. Ayılar ile burun buruna gelen işçinin çığlını bütün ocak duyuyor tabii. Sesten dolayı diğer işçiler de kafalarını kaldırdıklarında iki ayının adeta seyirci gibi oturup kendilerini seyrettiklerini fark ediyorlar. Bunun üzerine herkes bir yana kaçışırken ayılar da ağır ağır kalkıp ormanın derinliklerine doğru uzaklaşıyorlar. Daha sonra izlerden fark ettik ki, bu iki ayı ocağın içerisinde gezinip, yiyecek aramışlar. Elbette ki maden sahalarının konumları gereği çeşitli yabani hayvanlarla madenciler karşılaşır, ancak bu kadar yakından teması genç bir mühendis olarak ilk defa görmüştüm.

Kani Alp

08.06.1954 Tekirdağ Süleymanpaşa Ormanlı köyünde doğdum. İlkokulu Süleymanpaşa Cumhuriyet İlkokulunda bitirdim. Ortaokul ve liseyi Namık Kemal okulunda okudum. Üniversiteyi ise İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünde

okuyarak mezun oldum.

İş hayatım ağırlıklı Trakya bölgesi olmak üzere serbest olarak mühendislik, danışmanlık ve taahhüt işlerinde çalıştım. Şu anda ise emekli bir maden

mühendisi olarak Yurt Madenciliğini Geliştirme Vakfının Trakya Geliştirme Komitesi başkanı olarak hayatıma devam etmekteyim.

Mesleğe başladıktan sonra her maden mühendisi gibi bir sürü acı tatlı anılarım olmuştur. Bunlardan en önemli gördüklerim;

1. 2002 yılında maden işleri genel müdürü Yener Cander Bey zamanında Trakya'da bütün maden işletmecilerini bir araya getirerek (40'ın üzerinde işletmeci) İstanbul Silivri Klasis otelde 1. Trakya Madenciler Platformu nu düzenledim. Sayın genel müdürümüz Yener Cander'in de katıldığı platform iki gün sürmüş ve Trakya madencilerinin birleşmesinin ilk tohumlarının atılmasına vesile olmuştur.

Toplantı sonucunda sayın genel müdürümüz Yener Cander'in tarafıma vermiş olduğu teşekkür belgesi beni

2. 2002 yılında Klasis'te tertip etmiş olduğumuz 1. Trakya Madenciler platformu devamında her yıl büyüyen geleneksel hale gelmiş ve bu çalışmalar sonucunda Yurt madenciliğini geliştirme vakfının önce danışma kurulu üyeliğine gelmeme devamında da 2010 yılında aynı vakfın Trakya Geliştirme Komitesini kurmama ve halen başkanlığını yürütmeme vesile olmuştur. Geliştirme komitesi açılışı güzel bir törenle olmuş, açılışa maden işleri genel müdürü M. Hamdi Yıldırım, Tekirdağ valisi vekili, Tekirdağ il genel sekreteri, Tekirdağ millet vekilleri ve vakfımızın başkanı Prof. Dr. Güven Önal Bey katılmıştı.

A. Ekrem Yüce

1956 Sivas doğumluyum. 1974 yılında Sivas Lisesi'nden mezun oldum. Aynı yıl üniversite sınavını kazanmadığım için 1974-Eylül 1975-Mayıs arasında Sivas'ın bir köyünde vekil öğretmen olarak görev aldım. 1978'de İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne girerek

1984 yaz döneminde mezun oldum. Aynı yıl Cevher Hazırlama Anabilim Dalında asistan olarak göreve başladım. 1988 yılında Yüksek Lisans eğitimimi tamamladım. 1992-1994 yılları arasında 2 yıl süreyle ABD, Nevada, Mackay School of Mines'da Prof. Dr. James L. Hendrix danışmanlığında doktora tez çalışmalarımı sürdürerek 1995 yılında doktora eğitimimi tamamladım.

1996 yılında Yrd. Doç. Dr., 2008 yılında Doç. Dr. ve 2017'de Prof. Dr. ünvanı ile devam eden akademik kariyerim sürecinde bir dönem İTÜ Maden Mühendisliği, bir dönemde Cevher Hazırlama Mühendisliği bölüm başkan yardımcılığı görevlerini üstlendim. Ayrıca, Tanecik Teknolojisi, Boyut Küçültme, Sınıflandırma, Kıymetli Metallerin Zenginleştirilmesi, Cevher Hazırlamada Proses Tasarımı, Mineral Processing Plant Design, Managment of Tailings Dam, Solution Mining, Cevher ve Kömür Hazırlama Tesislerinde Performans, Cevher Hazırlama'da İş Güvenliği, Ultrafine Grinding ve Advanced Topics in Mineral Processing derslerini verdim. Bu süreç boyunca 47 Lisans, 13 Yüksek Lisans ve 1 adet Doktora tezi yöneticiliği yaptım. Yine bu süreç içinde, 68 adet endüstriyel proje çalışmasında araştırmacı ve 37 projede Proje Yöneticisi olarak görev aldım. Ayrıca Ulusal ve Uluslararası alanda İngilizce ve Türkçe 110'dan fazla bildiri/makale yazarlığı ile ağırlıklı kıymetli metaller konusunda olmak üzere, 22 kitap editörlüğü ve bölüm yazarlığı ve 13 adet Kongre, sempozyum, çalıştay benzeri toplantılara ait kitap editörlüğüm bulunmaktadır.

1989-2016 yılları arasında 5 kıtada, toplam 28 farklı ülkede maden ve cevher hazırlama tesislerinde teknik inceleme amaçlı ziyaretlerim oldu. 2015-2016

yılları arasında bir yıl süreyle ABD, Nevada, Mackay School of Mines'da misafir öğretim üyesi olarak ders verdim. Akademik çalışmaların dışında TMMOB Maden Mühendisleri Odası İstanbul Şubesinde 1996-98 Yönetim Kurulu üyesi 1998-2000 Yönetim Kurulu II. Başkanlığı ve 2000-2012 yılları arasında Yönetim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulundum. 1985 doğumlu Kerem ve 1993 doğumlu Reyhan olmak üzere iki çocuk babası olup, 1984 yılından itibaren İTÜ Maden Fakültesi Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'nda (2007'den itibaren ise Cevher Hazırlama Mühendisliği Bölümü'nde) görev yaparak Temmuz 2023'te yaş haddinden emekli oldum. Halen TMMOB Maden Mühendisleri Odası ve YMGV Mütevelli üyeliğim ile Cevher Hazırlama Yüksek lisans öğretiminde derslerim devam etmektedir.

Muharrem Koçak

1 Mayıs 1962 yılında Yozgat, Akdağmadeni, Vezirolanı Köyünde doğdum. İlkokulu Vezirolanı ilkokulunda bitirdim. Ortaokul, Lise-Üniversite eğitimimi Ankara'da Gaziosmanpaşa ortaokulu, Ankara Atatürk Lisesi ve Hacettepe Üniversitesi'nde tamamladım. Evli 2 çocuk babasıyım.

İş hayatıma özel sektörde başladım. Sondaj ve enjeksiyon işleri, tünel kazı ve destekleme işlerinde çalıştım. 2007 yılında emekli oldum. Halen kendi kurmuş olduğum firmamda sondaj ve enjeksiyon işlerine devam ediyorum. Ankara Ostim'de sondaj ve enjeksiyon makinaları imalatı ve işletme yapıyorum.

ANI

1985 yılında Ankara Kınık Tünellerinde Sondaj ve Enjeksiyon işinde çalışırken (Tünel içerisinde yaklaşık 30-40 cm su ve çamur var) enjeksiyon makinalarının çalıştığı yerde o gruba bakan Ali adında bir işçimiz vardı. Baktım elektrik motoruna giden kabloların birini çıkarmış (trifaze elektrik var ve 380 volt) ağzına doğru götürürken fark ettim. Ali 'Ne yapıyorsun?' dedim. 'Şefim dişim çok ağrıyor duramıyorum dişimi tedavi edecem dedi. Kabloyu elinden kaptım son anda. 'Şefim doktorlar da elektrikle diş tedavisi yapıyorlar(!)' dedi. Gülüştük...

Fatih Mehmet Yoleri

28.09.1960 tarihinde Ankara'da doğdu. 1984 yılında Hacettepe Üniversitesi Yer Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldu. 1995 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünde Kaya ve Zemin Mekaniği alanında Yüksek

Lisansını tamamladı. 1984-1988 yılları arasında Etibank Ergani Bakır İşletmesinde, 1988-2002 yılları arasında MTA Genel Müdürlüğü'nde Mühendis, 2002-2010 yılları arasında Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nda Denetçi ve Başdenetçi olarak görev yaptı. 19.12.2010 tarihinde Sayıştay'da göreve başladı. Halen Sayıştay'da Uzman Denetçi olarak görev yapmaktadır.

Mehmet Tatlısöz

8 Eylül 1961 tarihinde Tekirdağ ili Malkara ilçesinde doğdu. İlk, Orta ve Lise öğrenimini Malkara ilçesinde tamamladı. 1979-1980 yıllarında başladığı İstanbul Teknik Üniversitesi, Maden İşletme Anabilim Dalı, Maden Mühendisliği bölümünden 1984

yılında mezun oldu. 1985-1986 yılları arasında Ankara Topçu ve Füze Okulunda ve Kars'ta Asteğmen olarak askerlik görevini yaptı. 1987 yılında TTK Karadon Taşkömürü İşletme Müessesesi Müdürlüğü, Gelik İşletme Müdürlüğünde sözleşmeli Maden Mühendisi (Vardiya) pozisyonuna açıktan atandı. 1989-1990 yıllarında Almanya'da dil eğitimi alarak, Technical University Berlin ve Freie Universität Berlin'de mühendislik teknik eğitimlerine katıldı. Aynı yıllar içerisinde Almanya Saarbrücken bölgesinde yeraltı çalışmalarına katıldı.

15 Mart 1990 tarihinde TTK Karadon Taşkömürü İşletme Müessesesi Müdürlüğü, Gelik İşletme Mü-

dürlüğünde 399 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi sözleşmeli personel statüsünde Maden Mühendisi (Vardiya Mühendisi) olarak çalışmaya başlayarak, sırasıyla Ocak Mühendisi ve İş Güvenliği Başmühendisi olarak görev yaptı.

2001 yılında TTK Genel Müdürlüğü İşletmeler Daire Başkanlığı Hizmet Alımı Şube Müdürlüğünde Hizmet Alımı Başmühendisi olarak görevlendirildi. 2008 yılında Hizmet Alımı Şube Müdürlüğüne Şube Müdürü olarak atandı ve 2020 yılına kadar aynı görevi ifa etti. 2020 yılında İşletmeler Daire Başkanlığı Pazarlama ve Satış Şube Müdürlüğüne Şube Müdürü olarak görevlendirilmiş olup, halen bu görevini sürdürmektedir.

Evli ve 1 çocuk babasıdır.

1987 yılında TTK'da başladığı ve halen devam eden mesleki kariyerinde, Vardiya Mühendisliğinden Şube Müdürlüğüne kadar geçen sürede, birçok maden mühendisliği öğrenci, akademisyen ve sektörün diğer temsilcilerine bilgi birikimi ve tecrübeleriyle rehberlik etmiş, ülke madenciliğinin gelişimine katkı sağlamıştır.

Kaya Bayram

29.07.1957 tarihinde Zonguldak'ta doğdu. İlk öğrenimini Zonguldak Mithatpaşa İlkokulunda, orta öğrenimini Zonguldak Merkez Ortaokulunda, lise öğrenimini ise Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesinde tamamladı.

Yüksek öğrenimine yine Zonguldak'ta devam etti. Şubat 1984'te Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi-Maden Mühendisliği Bölümünden mezun olduktan sonra vatani görevini Ast Teğmen olarak tamamladı. Sırasıyla;

TTK Üzülmez TİM, Asma İşletme Müdürlüğünde, Ocak Mühendisliği, İş Güvenliği Baş mühendisliği, İstihsal Baş Mühendisliği görevlerinde bulundu. Asma ve Dilaver İşletmelerinin birleştirilmesinden sonra Asma-Dilaver İşletme Müdürlüğü ve sonra-

sında üretimden sorumlu TTK Üzülmez TİM-Teknik Müessese Müdür Yardımcısı görevlerine atandı.

2005 tarihinde emekli oldu. Halen Zonguldak'ta yaşamakta, evli ve bir kız bir erkek 2 çocuk babasıdır. Zonguldak Belediyesi Türk Sanat Musikisi Derneği aktif üyesidir. Hobi olarak TSM çalışmalarına devam etmektedir.

Ocak Mühendisliğinden, Müessese Müdür Yardımcılığına TTK'da görev yaptığı tüm hizmeti sürecinde, Maden Mühendisliği Bölümü öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik yapmış, bilgi birikimi ve arşiv dokümantasyonu ile Maden Mühendisliği Mesleğine birçok katkıda bulunmuştur.

ANI

52 saat yani 2 gün 4 saat... Göçük altında 2 koca gün ve gece ve 4 saat...

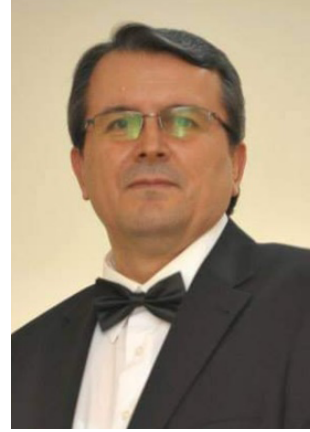
Asma İşletme Müdürlüğü'nde Ocak Mühendisi olarak görev yaparken, 1989 yılı Kasım ayında, yağmur yağış kasvetli bir kış günü, gündüz vardiya sonu tertip salonunda, 3.Ocak Şefim merhum Hüseyin Kurumlu, Sulu Dik Damar olan ayağımızdan 2 işçimizin dönmediğini ve lambahanede lambalarının bulunmadığını söyledi. Diğer ocak mühendisi arkadaşlara da haber verip şef ile birlikte hemen ocağa gittik. Ocağa gittiğimizde, ayağın göçtüğünü ve kaçamağın dahi posta ile dolu olduğunu gördük. Önce postayı alalım diye düşündük. Ancak, işçiler eğer kesikte kaldıysa ayaklarının altındaki postanın alınmasıyla onlara zarar verebileceğimizi düşündük. Karşılıklı istişare ederek, göçüğün 10 metre ilerisinden sağlam kömürden başyukarı çıkmaya karar verdik. Bu arada diğer ocak mühendisi arkadaşlarımızla nöbetleşe çalışıyorduk. Başyukarı açarken bizim arından çıkardığımız seslere-tıklamalara yanıt olarak göçük tarafından tıklamalarla cevap geldi. Göçük olduktan nerdeyse 2 gün 48 saat sonra, karşılıklı tıklamalarla sanki Mors alfabesiyle konuşur gibi anlaşmıştık. Ses-tıkırtılar göçüğün sol tarafından geliyordu. Hemen, açtığımız bacayı sola döndürdük ve sesin geldiği göçük tarafına doğru şişlemeye başladık. Ekibin başında İbrahim Yıldız Bey vardı ve göçüğün üstünden sağlam yerden delinerek 2 işçimiz Selahattin Gül ve Ali Coşkun'u 52 saat sonra sağ olarak kurtardık. Enerji Bakanlığının talimatlarıyla, 52 saat göçük altında kalan bu 2 işçinin psikolojik olarak iyileşmeleri için sanatları Nakliyat İşçisi olarak değiştirildi.

Bu benim meslek hayatımda yaşadığım önemli anılardan birisidir.

Göçük altından kazazede nasıl çıkarılır?

Böylesi bir durumda nasıl aksiyon alınır?

Göreve başladığım ilk yıllarda bu olay ile büyük bir tecrübe kazanmıştım.

Neyyir Arıbaş

Dulkadiroğlu Karaca Bey nesli olarak Aksaray'da 1962 yılında doğdum. Babamın memuriyete atanması nedeni ile beş yaşlarında Edirne'ye giderek ilkokula orada başlayıp oradan da Ankara'ya taşındık. İlk-orta-lise öğrenimimi Ankara'da tamamladım.

Ankara Yıldırım Beyazıt Lisesinden 1979 yılında mezun olarak aynı yıl kazanmış olduğum Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden Şubat-1984 döneminde mezun olarak çalışma hayatına adım attım.

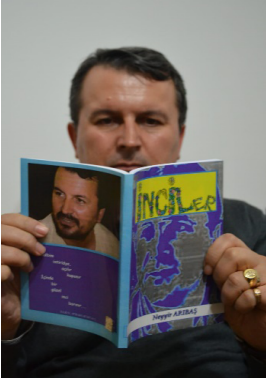
Çalışmaya ilk olarak başladığım özel sektörde çalışırken yedek subay olarak askerliğimi yaptım. Askerlik dönüşü yine özel sektörde çalışırken babamın da genel müdürlüğünde çalışmakta olduğu o zamanlardaki ismi "Etibank" olan kurumun Ergani Bakır İşletmesinde 1987 yılında göreve başladım. 1994 yılına kadar çalıştığım bu işletmede Şef Mühendis oldum. Buradan tayin olduğum Emet Bor İşletmesinde çalışırken Başmühendis, 2004 yılında tedviren ve 2007 yılında da asaleten olmak üzere Üretim Müdürlüğüne terfi ettim. 2009 yıl sonuna doğru geldiğim Kırka Bor İşletmesi'nde halen çalışmaya devam ediyorum. Evli ve iki çocuk babasıyım.

Ankara Bilirkişilik Bölge Kurulu bilirkişilerine (Eskişehir) dahil olarak Maden Mühendisliği alanları ile ilgili bilirkişilik yapıyorum.

Maden Mühendisliği dışında sanatsal uğraşı ve eserlerime bakacak olursak;

Edebiyat uğraşısı içerisinde yazdığım bazı şiirler zaman zaman odamızın "Madencilik" dergilerinde yayınlanmıştır.

Şiirlerimi "İnciler" isimli şiir kitabında toplayarak yayınladım.

Kitabımda da yer almış olan "Açık Ocak'a" isimli şiirimi aşağıda paylaşıyorum. Bu şiiri Hisarcık Açık İşletmesinde çalışırken lokal bir fayın hareketlenmesi sonucu tüm basamakların bir sabah kayması ile oluşan heyelanda planlama-özverili çalışma ile iyi bir acil durum yönetimi ile hiç

kimseye ve hiçbir iş makinasına zarar gelmeden olayın yaşanması sonrası esinlenerek yazmıştım.

Düşümde dolaşan, ürkek ürpermiş tepkili bedenim İmgeli bakışları gitmeden daha o ela gözlerimin Bir sabah vaktiydi, daha buğusu çözülmeden çığın Nehrin çağlayışı gibi akarak geldi üzerime üzerime Yürek dayanmaz sevdanın meftunu misaliydi çarpan kalbim Dur diyemezdim, git diyemezdim, olmaz diyemezdim Aktörü bendim ne çare, kontrolsüz bir serüvenin içindeydim

Vefasız bir yâr gibi hayallerimi yıkarak geldi üzerime üzerime

Hep sevgiye çıkardı ya, hani o yaptığım kireçtaşı yollar Bizim çeşmemizdi basamaktaki şıp şıp diyen damlalar Büyük bir ahengin düzeni içindeyken çalışın kazmaçlar Göğün gürleyişi gibi apansız geldi üzerime üzerime Kavlakları, çatlakları izlerken birden uçuverdi kınalı kekliğim

Daha dün derin lağım delikleri arasında ateş çayı içtiydim O batırlık devasa kayanın ardında manyetoya basmıştım Yağmurun sağanağı gibi çarparak geldi üzerime üzerime Bir sabah geldi Açık Ocak'ta basamaklar üzerime üzerime

Bir çaresiz, bir umutsuz, bir amaçsız, bir perişan bakışlardı

Cemal çavuş ve diğer tüm madencilerin hepsi de oradaydı Her biri savaş meydanında, sanki Mustafa Kemal'in eratıydı.

Köşe yazarı olarak daha önceleri "eskişehirdenhaber.com" ve "egekulisi.com" gazetelerinde yazılarım yayınlanmıştır.

Halen "Eskişehir'den Haber" gazetesi <http://www.eskişehirdenhaber.net/yazarlar.php> sitesinde köşe yazılarım yayınlanmaya devam etmektedir.

Kütahya-Emet'te çalıştığım dönemlerde "Türkü Yeli" isminde bir grup kurdum. Gurup ile özel etkinliklerde bulunarak insanlığa hizmette bulunduk.

Müzik uğraşlarımı;

<https://www.youtube.com/channel/UC-MbZ-K8sWjdFbjZ61fs22WQ> internet sayfasında zaman buldukça yayınlamaya devam ediyorum.

Eskişehir'de çeşitli Türk Halk Müziği ve Türk Sanat Müziği korolarına katılarak halkın yoğun katılımının olduğu birçok muhteşem konserler yaptık.

Söz ve besteleri bana ait 11 şarkının olduğu "Güneş Doğdu-Neyyir Can" müzik albümünü kızlarım Sinenem ve Gizem'in vokalleri ile yaptım.

ANI

Etibank Ergani Bakır İşletmesinde işe başladığım tarihte işletmelerin idari yapısı Müessese Müdürlüğü şeklinde ve müdür atamaları hep Maden Mühendislerinden yapılırdı. O zamanki müdürümüz de çok saygıdeğer meslektaşımız abim Cemal Başşu Bey vardı. Bu vesileyle kendisine selam ve sevgilerimi gönderiyorum. İşletme birimlerinde oryantasyon yaptıktan sonra beni bakır konsantresinin ergitilerek blister bakıra dönüştürüldüğü İzabe Servisinde görevlendirdi. O zamanlar İzabe Servisinde birisi konverter fırınlara bakan diğeri de reverber fırınına bakan iki metalürji mühendisi ile çalışıyoruz. Ben de fırınlara beslenen katık madde hazırlama tesisi ve bakır liçi ile elde edilen çözeltilerin havuzlarda kazanıldığı tersip havuzlarına bakıyorum.

Ergani Bakır işletmesi açık ocak madenciliği ile üretim yaptığı için açık ocak tabanında yağmur-kar suları birikerek gölet oluşturmaktadır. Aslında, önceki dönemlerde açılmış yeraltı galerisi ile açık ocak tabanı bağlantısı yapıldığı için açık ocak suları bu galeriden tahliye olmaktadır. Ancak, galerideki göçükler nedeni

ile açık ocak suları istenildiği kadar tahliye edilemediği için açık ocak faaliyetlerini etkilemektedir.

Müessese Müdürümüz; galerinin açılması, göçüklerinin temizlenerek tahkimatların yenilenmesi işini Alacakaya (Guleman) Krom yeraltı işletmesinden gelecek bir maden çavuşu ile tahkimat yapabilecek işçilerin de olduğu bir ekibin sorumluluğunu bana verdi. Görevi aldıktan sonra yeraltı madencileri gelmeden durumu gözlemlemek, bilgilenmek için galeriye girip gidebildiğim kadar giderek keşifte bulunmayı düşünerek hazırlıkları yaptıktan sonra yanıma birimimizden bir teknisyeni de alarak galeriye doğru gittik. Giderken ilk defa yeraltına girecek olan teknisyenimiz tehlikelerden tereddütlerinden bahsederken ben de sürekli cesaret vermeye çalışıyordum. Güven vermek için ben önde, teknisyenimiz iki üç adım geriden takip ederek geliyordu. Birkaç adım attığımızda ileride yandan kısmi bir göçüğün olduğunu ve suya set yaparak baraj oluşturduğunu gördüm. Daha ileriye gitmek mümkün değildi zaten ama, arkadaş sürekli çıkalım diye yalvarır durumdaydı. Tamam, çıkıyoruz sen önden yürü güvenli bir şekilde dedim. Çıkarken, göçük pasasından aldığım küçük bir taşı galeri tavanına doğru fırlatarak yeraltı klasiklerinden olan bir şaka yapmayı da ihmal etmedim. Gerilim aksiyonu tavan yapan arkadaş beni bırakıp koşarak dışarıya çıktı. Servise geldiğimizde ve ondan sonraki zamanlarda gördüğü herkese; benim mangal gibi yürekli olduğumu anlatıp durdu hep... Yeraltına inmek, insanlık yararına maden üretimi yapmak elbette herkesin yapamayacağı kutsal, zor bir iştir ve cesaret, emek, özveri ister. Onu yapan tüm madencilere selam olsun, gidenlere de rahmet diliyorum...

Metin Karakaya

ANI

Eti Holding A.Ş. Elazığ'da çalışırken 1990 yılında 9 arkadaşımın terör örgütlerince şehit edilmesi olayını unutamıyorum. Ben o tarihte Etibank Orta Anadolu Krom İşletme Müdürlüğüne atanmıştım.

Öldürülen 9 kişiyle de samimiyetim vardı. Çok hatıralarım vardı. Onların ailelerinin sıkıntılarını gördüm. Çok üzülmüştüm.

Murat Hakan Sevilmiş

16.03.1961 İstanbul doğumluyum, evli ve 3 çocuk babasıyım. 1984 yılı Şubat döneminde İTÜ Maden fakültesi Maden işletme bölümünden mezun oldum.

Meslek hayatıma başladığım 1984 yılından itibaren, 5 yıl Rusya, 1 yıl Du-

bai yurtdışı inşaat şantiyeleri haricinde kesintisiz olarak Çan Çanakkale-Kemerbugaz İstanbul-Malkara Tekirdağ Süloğlu Edirne bölgeleri Açık kömür işletmelerinde çeşitli kademelerde yönetici Maden Mühendisi olarak görev aldım.

Hali hazırda Soma havzasında Mates Madencilikte İşletme müdürü olarak görev yapmaktayım. Aynı zamanda A sınıfı İş Güvenliği Uzmanıyım.

ANI

Meslek hayatımda yaşadığım ve beni çok etkileyen anım;

Mesleğe başladığım ilk yıllarda Çanakkale Çan bölgesinde TKİ'ye ait açık kömür işletmesinde taşeron firmanın saha mühendisi olarak çalışmaktaydım.

Kazı alanındaki basamaklarda makinelerle yüklenemeyecek boyuttaki kaya bloklarını belirli aralıklarla patlatmak gerekiyordu. Meslek hayatım boyunca yaşadığım ve en çok korktuğum Ramak Kala iş kazasını o gün yaşamıştım.

Yaklaşık 150 adet kayacın patlatılması için T.K.İ. patlayıcı deposundan yetkili personelle patlayıcı malzemeleri alıp ocak alanına geldik. Deliklerin sıkılaşmasına başlamadan önce ocak tabanında su drenajı yapan traktörün patlamadan zarar görmemesi için ilgili personele talimat verip traktörü ocak dışına almasını söyledim, bu iş için yaklaşık 15 dakikalık süre yeterli idi. Daha sonra ben barutçulara nezaret ettim ve patlatmayı iş kaybı olmaması için yemek paydosu aralığına getirecek şekilde planlayıp sahadaki tüm iş makineleri emniyetli mesafede olacak şekilde saha dışına çıkardım. Bu süreç yaklaşık 2 saat sürdü, ben sahanın emniyetini sağladığımı düşünerek patlamanın etki alanı dışında ocağın tamamına hakim bir noktaya geçerek Barutçu ile haberleşme sağladım,

barutçu düdüğünü çalarak manyetoya bastı ve patlama gerçekleşti. Tam o anda bulunduğum yerden ocak tabanının görülmediği yerde bulunan traktörün, üzerinde personelle çıkış rampasına doğru hareket halinde olduğunu gördüm.

Ancak patlamanın etkisi ile havaya fırlayan taşlar düzensiz bir şekilde ocak tabanına doğru yağmur gibi yağıyordu. O anda sanki kanımın damarlarımdan çekildiği hissi ile sürekli ve sadece Allah'ım sen kuru diyordum. Patlamanın başladığı andan, son taşın yere düştüğü yaklaşık 30 saniyelik süre sanki saatlerce sürdü gibi geliyordu bana. Traktör çok yavaş bir şekilde hareketine devam ederken taşlar önüne, arkasına, sağına, soluna düşüyordu ve çok şükür hiç birisi personele ve traktöre isabet etmedi.

Ben korku ve kızgınlıkla daha sonra yanıma gelen personele çıkışırken o ise korkudan bembeyaz olmuş halde, traktörü kuyruk milinden çıkarırken stop ettiğini, akünün de şarjı zayıf olduğu için çalıştıramadığını, tekrar çalıştırmak için çok uğraştığını anlatıyordu.

Korku, kızgınlık ve şükür ile o anı personel zarar görmeden atlattım. Bu anımı hatırlarken tüylerimin halen diken diken olur.

Büyük bir korku ile edindiğim bu tecrübe sonrası, benzer uygulamalarda talimat verdiğim personelin işi tamamladığında mutlaka benim yanıma gelip bilgi vermesi ve benim de emniyet tedbirlerinin tamamından emin olmadan işlem yapmama alışkanlığım oluştu. Tüm meslektaşlarıma kazasız belasız başarılı işler dileğimle.

Vedat Küçükükücü

29.07.1957 doğumluyum. 1975 yılında Pertevniyal Lisesini, 1984 yılında İTÜ Maden Mühendisliği Bölümünü (Maçka) bitirdim. Aynı yıl Gönen'de LİNFA Mad. (kömür) firmasında işe başladım. Askerlikten sonra TTK Zonguldak'ta

1987 yılı başında (kömür) yeraltında işe başladım. Çeşitli kademelerde 2013 yılına kadar çalıştım. 2013-2018 yılları arasında İstanbul'da İş Güvenliği

Uzmanı olarak SERA, TAV-SERA grubunda EMAR projesinde çalıştım. 2018'de İGA projesinde taş ocaklarında daimi nezaretçi ve iş güvenliği uzmanı olarak çalıştım. 2018-2022 yılları arasında Yöntem Akademisi'nde görev aldım. 2022-2024 arasında Çorum İskilip'te Yılmaz Mad. çalışırken (kömür) mart ayında kalp krizi geçirdim ve çalışmaya ara verdim. Hep yeraltı kömürde çalıştım. 2022'de Avrupa Belgede sınav yapıcı vb. görevler aldım. Çalışmaya devam edeceğim.

ANI

TTK Gelik İşletmesi'nde çalışmaya başladığımızda oryantasyondan sonra ocak mühendisi ile -160/-260 kurul ayaktan inerken orta kısımda tavan ve taban taşı sıkma yapmış. 30-40cm kadar alçalmıştı. Ocak mühendisi başlık lambalarının akülerini çıkarın öyle geçin demişti. Önde ocak mühendisi, ortada diğer vardiya mühendisi ve en arkada ben. Ortadaki arkadaş aküyü tutan kemeri çözmediğinden sıkıştı ben de sakin olmasını söyledim. Ben ayaklarımla omuzlarımdan iterek dar alandan uzaklaştırdım. O günden sonra o arkadaş TTK'yi bıraktı. Doğuda Maden profesörü oldu. Ben de en son yeraltı kömürde kalp krizi geçirerek yeraltı madenciliğine son verdim. Hoşça kalın.

Turhan Ünver

1959 yılında Mut/Mersin doğumluyum. İlk öğretimi Mut, Orta öğretimi Anamur ve Silifke, Lise öğretimi Isparta ve Afyon da yaptım. Şubat-1984 yılında ODTÜ/Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. 1993 yılında ODTÜ Maden Mühendisliği,

Kaya Mekaniği anabilim dalında Yüksek Lisans yaptım.

Nisan-1984 yılında TKİ Genel Müdürlüğü/Orta Anadolu Linyitleri İşletmesinde Vardiya, Ocak ve Bölüm Mühendisi olarak çalıştım. 1990 yılında Genel Müdürlük/İşletme Dairesi Başkanlığında Mühendis ve Başmühendis olarak çalıştım. 2007 yılında emekli oldum.

2007 yılından beri Agromineraller üretimi ve ticareti

yapan şirketimde genel müdürüm. Thile Kaolin Company, Active Minerals International LLC, EP Minerals, Huber Engineered Materials ve Uma Dye Chem firmalarının ürünlerinin Türkiye distribütörü görevini yapmaktayım.

Mustafa Adil Mercan

1961 yılında Bitlis'in Adilcevaz ilçesinde doğdum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Tokat'ın Turhal ilçesinde tamamladım.

1984 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünü bitirdim.

lümünü bitirdim.

Sınıf arkadaşım Ayşe Feray Mercan ile 1984 yılında evlendim. Bizimle aynı mesleği seçen Ömer adında bir oğlumuz var.

Zonguldak Çatalağzı Limanı Dolgusunda, Mardin Silopi Tünel İnşaatında, Manisa Selendi Kurşun Çinko Bakır Madeninde, Denizli Şişe Cam Fabrikasında, Imsık Taş Ocağında mühendislik yaptım. En son kendime ait doğal taş ocağında işletmecilik yaptım. Şu anda emekliyim.

ANI

Anlatmak istediğim anım, Imsık taş ocağında galeri patlatmaları yaptığımız döneme ait. Yine bir patlatma öncesi tüm araç ve ekipmanları güvenli bir yere park ettik. Park ettiğimiz araçların arasında o dönem zorluklarla aldığım bir arabam vardı. Patlatma başarılı oldu fakat birkaç saniye sonrasında serseri bir taş parçası aracımın üstüne düştü ve aracımın tavanı çöktü.

Turali Yılmaz

22 Aralık 1959 tarihli Bayburt doğumluyum. İlkokulu köy okulunda bitirdikten sonra orta öğretime 1971 yılında İstanbul şehremini Silivri kapı orta okuluna, 1974 yılında da İstanbul Pertevniyal lisesine girdim. 1977 yılında

liseyi bitirdikten sonra 1978 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Maden Fakültesine girdim ve 1983 yıl sonunda mezun oldum.

1984 yılında ilk görevime, Aydın ilinin Burhaniye ilçesinde yeraltı kömür ocağında ocak mühendisi olarak göreve başladım.

Aktif olarak 22 yıl yeraltı kömür işletmesi üretim ocaklarında mühendis ve idareci ve 16 yıl krom madenlerinde teknik ve daimî nezaretçi olarak görev yaptım.

Evlüyüm, iki çocuğum var. Muğla Köyceğiz'de yaşıyorum sosyal hayatıma STK'larda üye ve yönetim kurullarında aktif olarak görev yapıyorum.

Ayhan Ak

Sakarya Kocaeli'de 1962 yılında doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Sakaryada tamamladım. 1979 yılında ÖSYM sınavı sonucunda Ege Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nü kazandım ve dört yıl içinde mezun oldum. Daha sonra yeniden üniversite sınavına girerek Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaydoldum ve altı yıl içinde mezun oldum.

girerek Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaydoldum ve altı yıl içinde mezun oldum.

Mecburi hizmetimi Artvin Emniyet Müdürlüğü'nde tamamladıktan sonra, Sakarya Emniyet Müdürlüğü'nde hekimlik yapmaya devam ettim. 2008 yılında Sakarya Büyükşehir Belediyesi Tıp Merkezi'ne geçtim; 2 yıl Sağlık Şube Müdürü, 6 yıl Başhekim olarak görev yaptım. Halen Acil Sorumlusu olarak çalışmaktayım.

Evlüyüm ve iki erkek çocuğum var. C sınıfı iş güvenliği uzmanıyım, kamu bilirkişiliğim ve teknik nezaretçi sertifikam bulunmaktadır.

ANI

Kamu bilirkişisi olarak görev yaptığım yıllarda daha çok Artvin ve ilçelerinde dağlık arazi olması sebebiyle yaşanabilecek "tarlam çalındı" hadisesi oldu.

Sakarya Hendek ilçesi gibi düzlüğü çok olan yerde tarla nasıl çalınabilirdi?

Artvin dağlık bir yer olduğu için evin damına toprak

serilir ve birkaç metre kare, birkaç el arabası toprak gece dam üstünden çalınabilirdi.

Böyle bir vaka dergide okumuştum.

Hendek düzlük ve kilometrelerce tarla vasfında toprak parçası bulunmaktadır. Olay yerine vardığımda en az 4 stat büyüklüğünde yer yer 15 metre derinlikte arazi kazılmış büyük bir boşluk oluşmuştu.

Arazi sahibinin yurt dışında olmasını fırsat bilen bir yakını kepçe, kamyon kiralayarak araziye kendisininmiş gibi tanıtılarak çakılını bir firmaya, kumunu başka bir firmaya toprağını ise çiftçiye satmıştı. Jeoloji mühendisi, Çevre mühendisi ve diğer kişilerle değer tespiti yaparak, arazi sahibinin alabileceği değeri tespit ettik ve sonuçlandırdık.

Remzi Çolpan

Üniversite eğitimini Eskişehir Maden Fakültesinde Tamamladım. Stajımı ETİ Bor Kırka'da ve TKİ (GLİ) Tunçbilek kömür havzasında yaptım.

İlk iş yerimde, GLİ Tunçbilek Yeraltı Kömür üretiminde çalışmaya başladım. Vardiya Mühendisliği,

Emniyet Mühendisliği ve Kömür Satış Şube Müdürü olarak emekli oldum. İş Sağlığı ve İş Güvenliği (A) sertifikası sahibiyim.

2005 yılında GLİ Tunçbilek'ten emekli oldum. Asmaş A.Ş Kütahya'da Manyezit madeninde çalışmaya başladım. 2018 yılında Asmaş'tan emekli oldum.

ANI

Başımından geçen olaylar,

1996 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri'ne bağlı Galp Linyit işletmesinde Emniyet Mühendisi olarak çalışırken, bir gece telefonla beni evden jandarma aradı; Bozbelen köyünde kaçak açılan kömür ocağında kaçak olarak kömür çıkartan arkadaş dışarıya çıkmanınca, Ailesi jandarmayı arayarak haber vermişler.

Bende tahliye eğitimi gördüğüm için beni bulmuşlar. Arkadaşım Ahmet Kartal ile birlikte Tahliye cihazlarımızı ve gaz ölçüm cihazlarını alarak, gece jan-

darma ile birlikte kaçak açılan kömür ocağına gittik. Ocakta tahliye cihazlarını sırtımıza taktık.

Ahmet Kartal ile birlikte gaz ölçerek olay mahaline vardık. Yerde yatan bir işçi vardı bulunduğu ortamda oksijen miktarı yok denecek kadar azdı. Ocak havalandırması veya nefeslik olarak açılmış baca yoktu. Etrafa baktık başka işçi var mı diye yatan işçinin dışında kimsenin olmadığını görünce, bizden başka da bu gece kimsenin gelmeyeceğini düşünerek, yatan işçinin ayağına ip bağladık, altına kalın karton kutu parçası vardı onu yerleştirdik çekerek dışarıya yani yaklaşık 250-300 m sürükledik. Dışarıya çıktığımızda çok kötü durumdaydık, jandarma komutanı halimizi görünce niçin kendinizi riske attınız dedi. Çıkan işçi hemen hastaneye kaldırıldı ama oksijensiz kaldığı için çok zaman önce olay mahalinde vefat ettiğini söylediler, çok üzüldük.

Yalçın Atak

Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1984 yılında mezun oldum. Aynı yıl Etibank Genel Müdürlüğü'nde göreve başladım. Kurumun çeşitli birimlerinde, Mühendis Başmühendis, Müdür ve Daire Başkan Yardımcılığı görevlerinde

bulundum. Halen Başuzman olarak göreve devam ediyorum.

ANI

40 yılı aşan meslek yaşamım boyunca pek çok durum ve olay ile karşılaştım. Mesleğimizin tehlikeli bir işkolu olması daha çok iş güvenliği ile ilgili hususlarda azmi önem ve dikkatin gösterilmesini zorunlu kılmaktadır. Bu hususta bir anımı paylaşmak istiyorum;

2011 yılında Teknik nezaretçisi olduğum Kütahya Hisarcık açık ocağında şantiye binalarına yakın mesafede dekapaj için patlatma yapıyorduk. Delikler kısa idi ve az sayıda patlatarak ilerleme sağlıyorduk. Patlatma sorumlusu firma elemanlarını deliklerin iyice sıkılanması ve üzerlerine eski bant veya lastik kapatılmak suretiyle patlatmanın yapılmasını önerdim. Ancak bu uyarım pek dikkate alınmadı.

Çevrede pek çok insan da patlatmayı izlemek için bulunmaktaydı. Park etmiş arabaları ve insanları en az 100 metre daha uzağa gitmeleri konusunda ikna ettim. Patlatma gerçekleşince deliklerden bir tanesi maalesef püskürdü ve fırlayan taşlar etrafa düştü. Taşlardan biri, tanesi müteahhit firmanın şantiye konteynerinin tavanını delerek çay ocağını harabe-ye çevirdi. İçerdeki çaycı kadının o anda başka bir odada olması kesin hayatını kurtardı. Önce insan mottosunun ve iş güvenliğinin ne kadar önemli olduğunu bir kez daha yaşayarak anlamış olduk.

Mustafa Çelik

1959 Balıkesir'de doğdum. İlk ve orta öğrenimini Balıkesir'de, Lise öğrenimini Bursa'da yaptım. 1979 yılında İTÜ Maden Fakültesi, Maden İşletme Mühendisliği bölümünü kazandım. Bu bölümden 1984 yılı yaz döneminde Maden Mühendisi olarak mezun

oldum.

Meslek hayatımda;

1984-1990 yılları arasında TKİ Kurumunun Çan, Tunçbilek ve Soma'da bulunan Linyit İşletmelerinde müteahhit firmaların taahhüt işlerinde maden mühendisi olarak çalıştım.

1990-1995 yılları arasında TKİ Kurumunun Afşin-Elbistan ve Bursa/Orhaneli İşletmelerinde çalıştım.

1995 Yılı temmuz ayında TKİ Kurumundaki görevimden istifa yoluyla ayrılıp kendi kurmuş olduğum firmam ile ve bireysel olarak faaliyet raporu, proje, teknik nezaret ve daimi nezaretçilik konularında madencilik sektöründe ki mermer, kömür ve agrega işletmelerine 2020 yılı Kasım ayına kadar mühendislik ve danışmanlık hizmetlerini yürüttüm.

2020 Kasım ayından bu yana sektörde herhangi bir mühendislik faaliyetim yoktur. Bursa'da ikamet etmekteyim.

ANI

Meslek anım çok olsa da bunlar ikinci ve üçüncü şahısları da ilgilendirdiği ve yayınlanması onların izni-

ni de gerektirdiğini için bunlara burada yer vermek istemiyorum.

Tüm madencilere kazasız, belasız hayırlı çalışmalar ve meslek hayatlarında başarılar diliyorum.

Maksut Filorinalı

1962 Konya, Ereğli doğumluyum.

1984 İTÜ Maden Fakültesi mezunuyum.

1984-2008 Yılları Arası TKİ Genel Müdürlüğü Gli İşletmesinde çalıştım.

2008-2013 Yılları Arası Özel Sektör Madencilik Alanında çalıştım.

2014 ve halen İş Güvenliği Uzmanı olarak çalışmaktayım.

ANI

Balıkesir Dursunbey'de özel sektörde yeraltı maden işletmesinde çalışırken 2009 yılında iki arkadaşımızın biri maden mühendisi rahmetli Haydar Özat hayatını kaybettiği benim ve birçok arkadaşımızın ağır yaralandığı grizu patlamasıdır.

Hüseyin Erol

Adana Ceyhan Kızılderre köyü 1960 doğumlu, ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümü 1984 mezunudur.

TKİ Bursa Orhaneli İşletmesinde 1984-2003 yılları arasında Vardiya-Ocak ve Başmühendis, 2003-2007 yılları arasında

TKİ Genel Müdürlüğü İşletme Dairesinde Üretim Başmühendisi olarak çalıştı. Çalışma hayatına 2007-2020 yılları arasında Çalık Holding Enerji Genel Müdürlüğü bünyesinde Termik Santraller Proje Yönetimi ve Birincil Enerji Kaynakları Müdürü olarak devam etmiş olup, 2020 yılında emekli olmuştur.

İrfan Akın

1960 yılında Hatay İskenderun'da dünyaya geldim. İlk-orta ve lise yıllarım İskenderun'da geçti._1984 yılında Ankara ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Sonrası aynı yıl Eylül ayında Etibank Küre Bakır İşletmesi'nde ilk iş hayatıma

başladım. Kısa dönem askerlik sonrası Etibank Elazığ Kovancılar Ferro-Krom İşletmesinde ve Bigadiç Kolemanit İşletmesinde şef ve proses mühendisliği ardından 10 yıllık kamu hizmetimden ayrıldım.

1994 yılında Çayeli Bakır İşletmesinde zenginleştirme proses mühendisi olarak göreve başladım ve Baş Mühendislik görevime devam ettim. Bu görev sonrası Koza (İzmir-Ovacık) Altın İşletmesinde Tank Liç bölümünde Başmühendis olarak çalıştım. Farklı firmalarda danışmanlık görevim sonrasında 2017-2019 yılında Erzincan İliç'teki Anagold Altın İşletmesi Oksit (Yığın Liçi-CIC) bölümünde baş mühendis olarak çalıştım.

1999'da evlenerek 3 çocuk sahibi oldum.

2018 yılından itibaren kalıcı olarak Adana'ya yerleştim. 2020 yılında Eskişehir'deki Taşyapı firması Uyuzhamam Altın İşletmesinde Proses Müdürü olarak görev yaptım. Yatırımın durdurulması sonrası Gaziantep'te yeni devreye giren Bakır Madeninde Zenginleştirme Tesisinde Proses yöneticisi olarak çalıştım.

ANI

Mesleki çokça yaşadığım farklı anılarımdan birinden bahsetmek isterim. Çayeli Bakır İşletmesi yeni devreye alındığı dönemindi. Proses olarak ciddi sıkıntılarımız vardı. Ürettiğimiz konsantre ürünü istenilen speklerde değildi. Hatta tesisin kapanma ihtimali vardı. İlk zamanlarda tesisteki taşınmalar yüzünden pompa katında biriken çamur içinden çıkamaz, hareket edemez hale gelmişti. Flotasyon, değirmen tüm alanlar taşmalar yapıyordu. Cevher sorunlu, oksitli ve klastik yapıya haizdi. Tabii ki sadece cevher sorunlu değildi, proses ekipmanları, otomasyon sorunları, yeni yetişen ekipler, operatörler faktörü de vardı.

Bir gün öyle taşmalar oldu ki; çamur deryası içinde çizmeler ile hareket edemez hale gelmiştim. O sırada sinir boşalmasından gözlerimden yaşlar gelmişti. Zaman içinde tesiste iyileştirmeler yaparak üretimi istenilen miktarda ve speklerde üretmeye ve her yıl bir başka rekor kırarak öngörülebilir, sürdürülebilir üretim aşamasına geçmeyi sağladık ve örnek gösterilen bir tesis olmayı başarmanın gururun yaşadık.

Gözyaşı ve gururu, hüznü ve mutluluğu aynı yerde yaşamış oldum. İkisinin de özünde meslek zevki ve aşkı ağır basmıştı.

Abdullah Aközel

1962 Ergani doğumluyum. İlk, orta ve liseyi Ergani'de okudum.

1984 HÜ Zonguldak Müh. Fak. Maden bölümünü bitirdim. 1987 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden mühendisliği bölümünde yüksek lisansını tamamladım.

1984- 1997 yılları arasında TKİ-GLİ de yeraltı işletmesinde ve Ömerler lavuarda çalıştıktan sonra DSİ'ye geçerek değişik bölümlerde mühendislik yaptım. Ayrıca 1998-2001 yılları arasında Dicle Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde Öğretim görevlisi olarak lisans derslerine girdim.

2009 yılında emekli oldum. Emekli olduktan sonra A sınıfı iş güvenliği uzmanı ve İş güvenliği uzmanı ve işyeri hekimi eğiticisi olarak çalışmaya devam ediyorum.

Evliyim ve bir çocuk babasıyım.

Yazdığım kitaplar; İhzarat Usta Yetiştirme Ders Notları (TKİ tarafından basılmıştır. 1990)

İş Güvenliği Uzmanlığı (A-B-C) ve İşyeri hekimliği sınavına hazırlık el kitabı (Pia yay.2016)

ANI

TKİ- GLİ Tunçbilek yeraltı işletmesinde yaklaşık 10 yıl çalıştım.

Yeraltı işletmesinde hazırlık işleri mühendisi olarak çalıştığım bir yılbaşı akşamında yılbaşı kutlaması için evde tüm hazırlığımızı yaptık ve eğlenmeye başladık. Saat 21:00 civarı telefon çaldı açtığımda karşımdaki kişi yeraltı vardiya mühendisiydi. Bana

telaşla “Bir ayakta göçük olduğunu ve göçükte 4 işçinin kaldığını” söyledi. “Yeraltı işletmesindeki tüm mühendislere haber verdim” dedi.

Hemen Arabama atlayıp işletmeye gittiğimde tüm maden mühendisi arkadaşlarımın da orada olduğunu gördüm. Hemen üstümüzü değiştirdik koşarak ocağa girdik. Herkes yılbaşı akşamı eğlenirken biz göçükte kalan işçileri kurtarmaya çalışıyorduk sabah saat 5’te tüm işçileri kurtarmıştık. Evlerimize gittiğimizde saat 06:00 idi ve evde herkes uyuyordu. Maden Mühendisinin mesai kavramı yoktur. Çok zor bir mesleğimiz var ama ben her zaman mesleğimle gurur duydum.

Doğan Yiğit

1958 yılında Antakya’da doğdum. İlk ve orta öğrenimi Antakya’da tamamladıktan sonra, 1984 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi’nden maden mühendisi olarak mezun oldum.

Profesyonel kariyerime, 1987 yılında İskenderun Demir ve Çelik Fabrikaları Hammadde Tedarik Müdürlüğü’nde başladım. 1987-2002 yılları arasında, maden ocaklarında üretim ve işletme kontrolü alanında maden mühendisi olarak görev yaptım. Bu süre zarfında, hammadde üretim ve tedarik operasyonlarının verimliliği ve güvenliği üzerine önemli çalışmalar gerçekleştirdim.

2002-2009 yılları arasında ise Erdemir Grubu’na bağlı İsdemir Hammadde ve Tedarik Müdürlüğü’nde müdür muavini olarak görev aldım. Bu dönemde, yurtiçi ve yurtdışı hammadde (cevher, kömür, ferro alyajlar vb.) tedarik ve ticaret süreçlerini yönettim.

Muzaffer Türk

1960 Malatya doğumluyum. Üniversite öncesi eğitim hayatım İstanbul’da geçti. İTÜ Maden Fakültesi 1978-1982 Lisans, 1982-1984 Cevher Hazırlama Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans mezunuyum. Mezuniyet ve askerlik sonra-

sı 1986-1988 yıllarında 2,5 yıl Etibank Bursa Wolfram İşletmesi’nde Konsantratör Mühendisi olarak çalıştım. 1989-1990 yıllarında 1,5 yıl İTÜ Maden Fakültesi Cevher Hazırlama Ana Bilim Dalında Araştırma Görevlisi olarak çalıştım. 1991-2016 yıllarında Şişecam -Çam İş Madencilik A.Ş.’de çalışma hayatına devam ettim ve 2016 yılında Teknik Müdürlük görevimden ayrılarak emekli oldum.

ANI

Cam sektöründe kullanılan en önemli hammadde silis kumu (%98-99 SiO₂) olup üretilecek camın cinsine göre harmanda ağırlıkça %65-75 civarında kullanılmaktadır. Silis kumu, kaynak olarak sedimenter silis kumu veya metamorfik kuvarsit kaynaklarından temin edilerek genellikle yaş prosesler ile cam hammadde istediği koşullara göre hazırlanmaktadır.

2012-2013 yılları şirket Orta Anadolu’da düz cam fabrikası kurma kararı aldı. Bizde hammadde üretim gurubu olarak en yakın çevrede bulunan kuvarsit yatağı ve silis kumu hazırlama tesisi kurulumu üzerinde çalışmalara başladık. Bölgede su kaynağının yetersiz olması sebebi ile kuru proses planlayarak kaynaktan alınan numuneler üzerinde yapılan laboratuvar ölçekli cevher hazırlama testleri neticesinde uygun kimyasal ve fiziksel değerlere uygun randımanlar ile ulaştık. Planlanan Cam Fabrikasının devreye alınma tarihi ile bağlantılı olarak hammadde tesisi proje ve yatırım çalışmalarına hızlı bir şekilde başladık.

Diğer yandan laboratuvarında üretilen silis kumu üzerinde Cam Araştırma gurubu eğitime test çalışmalarını yürütmekte idi. Bu çalışmalar neticesinde eğitime testlerinde camda hata oluşturabilecek bazı veriler tespit edildi ve bunun üzerine ilgili cam gurubu ani bir kararla kullanılacak silis kumu hammaddesinin yarısının yurt dışından temini kararı alınca bizden kum hazırlama tesisi yatırımımızın kapasitesinde kısıntı yapmamız ve yatırım bütçesini düşürmemiz istendi.

Biz hammadde üretim gurubu olarak kendi kaynağımıza o derece güveniyor ve gelecekte bölgede çok önemli bir tedarik noktası olacağına inanıyor idik ki proses üzerinde önemli makine ve ekipmanların kapasitesini bozmayarak hızlı bir şekilde kapasite artışına gidilebilecek şekilde proses akım şemasını düzenleyerek yatırıma devam ettik.

Cam fabrikasının üretime başlama aşamasında test üretimlerinin tamamen yerli silis kumu ile yapılmasını tüm guruplar ile mutabık kalarak başlattık ve üretim kalitesi beklenenden çok daha fazla sorunsuz bir şekilde olumlu neticeler verince yabancı kaynak kullanımından vaz geçildi. Bunun üzerine zaten bu duruma hazır olduğumuz için hızlıca prosesin kapasitesini ikiye katlayacak şekilde gerekli çalışmaları tamamladık.

Bugün bölgede artan cam üretimlerini karşılayacak şekilde hammadde tesisinin kapasitesi dörde katlanmış olup ileriye yönelik talepleri de karşılayabilecek şekilde üretimine devam etmektedir.

Vedat Altınsoy

ANI

Madencilikte anılar çoktur ama ben farklı bir anımı anlatacağım. 1991’lerde Azerbaycan Rusya’dan yeni ayrılmıştı. Biz de bir grup madenci Bakü’ye gittik. Havaalanına iner inmez pasaportlarımıza el koydular, çünkü Rus vizesi

ile gitmiştik. Henüz Azerbaycan diye bir devlet yoktu. Bir taksiye atladık şehir merkezine gidiyoruz. Metroya yakın ineceğiz. Bakü Metrosu 1967’de açılmış bizde ise henüz metro yoktu. İnşallah bizde de yapılır diye kendi aramızda konuşuyorduk. Taksici duyunca çok şaşırılmıştı ona göre Türkiye en büyük en gelişmiş ülkeydi, biz bozuntuya vermedik. Metroya binip Şehir merkezine geldiğimizde daha çok şaşırıldık. Bu arada Metrodaki anons da çok ilginçti. Metro hareket edecekken “Gaplar bağlanır” anonsu duyuldu. Bizim köylerde kullanılan Türkçe konuşuluyordu. Öz Türkçe. Dükkanlar bomboştı. Pırtı Tükkanı diye bir levha gördüm hiç unutamıyorum. İçinde üç beş giysi vardı. Ticareti bilmiyorlardı. Ruslar her aileye bedava mesken vermişler. Kalabalık ailelere daha büyük daireler vermişler. Gaz elektrik bedava. Daha sonra Maden Petrol bakanı ile görüştük. Bakan bey çok ilgilendi. Ancak sitemliydi. Bu arada Türk elçiliği kanalıyla pasaportlarımıza kavuştuk. Karabağ’da bakır Bakır yatakları olduğunu, işletmek için Türk hükümetinden yardım istediklerini söyledi.

Bizim bakanlık MTA’dan, Türkiye Petrollerinden ve bakanlıktan bir heyet göndermiş. Ancak heyet bekleneni verememiş. Türk mühendisleri ile Japon teknolojisini kullanırız demişler. Bakan bey kızgındı. Biz Japonları çağırmadık dedi. Bizim de mühendislerimiz var dedi. Maalesef gerekli abiliği o zamanın hükümetler yapamadılar ve Rusya’ya yanaşmalarına izin verdiler. Biz de siyasi çekişmeler hiç bitmedi. Dış ilişkilerde hep geri kaldık. Daha sonra bizi Bakanın kardeşi olan bir zat ofisine götürdü. Size Bakırı ben sağlarım dedi, Trenle sınıra kadar götürürüm ondan sonrası size ait dedi. Ancak tam bir kaos vardı. Mafya her tarafta mevzilenmişti. Onlardan izinsiz ihracat mümkün değildi. Sonra devasa bir adam üzerinde çapraz fişeklik çıkageldi. Siz dedi şehirde maden mi arıyorsunuz, ben sizi madenin merkezine götüreyim. Neyse, silahlı adamların nezaretinde Karabağ bölgesin gittik. Bir taraftan Ermenilerle savaş devam ediyor. Savaşın gölgesinde madeni gezdik. Gerçekten güzel Bakır yatakları vardı. Sonuçta büyük bir hüsrarla ve ellerimiz boş bin bir zorlukla Trabzon uçağına bindik. Uçak sanki köy otobüsü gibiydi. Aralarda oturanlar vardı. Günümüzdeki Azerbaycan’ı düşününce nereden nereye diyor insan.

Coşkun Yüncül

1957 Sivas’ta doğdum.

İlk, ortaokul ve liseyi Sivas’ta okudum.

1984 Yılında ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum.

1984-1989 Yıllarında Sivas Demiryolu tünel inşaatı, GAP kapsamında Urfa,

Mardin, Diyarbakır, Van barajlarında tünel ve havalandırma bacaları açma işlerinde,

1989-2004 Yılları arasında Elginkan Holdinge ait Metal Hammadde San. ve Tic. A.Ş. Endüstriyel Hammadde Milas, Balıkesir, Manisa bölgelerinde bölge şefi olarak çalıştım.

2005-2009 Yılları arasında Çiftay İnşaat-Çektaş’ta Milas Bölgesinde Proje Müdürü olarak çalıştım.

2009-2019 Yılları arasında İmbat Madencilik A.Ş.

Soma'da İSG (A) uzmanı olarak çalıştım.

Halen Milas bölgesinde Mermer ve kum ocaklarında danışman olarak çalışmaya devam ediyorum.

Meslek hayatım boyunca her işte zevkle ve gururla çalıştım. Çünkü doğa ile mücadele ediyoruz ve üretiyoruz.

ANI

Unutamadığım olay, 13 Mayıs 2014 tarihli Soma'daki iş kazasıdır.

Patlamadan 15 dakika sonra ocak ağzına gittim. 3 gün boyunca yaşananları ve dul ve yetim kalanları anlatmak için sayfalar dolusu yazmak gerekir. Umarım bir daha bu acıyı yaşamayız. Evli, bir çocuk babasıyım.

Aslan Yazıcı

1961 yılında Zonguldak-Devrek'te doğdu. İlk, orta ve lise tahsillerini Zonguldak'ta tamamladı. Sırasıyla, 1972 yılında Zonguldak Bahçelievler İlkokulu, 1975 yılında 27 Mayıs Orta Okulu ve 1978 yılında Mehmet Çelikel Lisesinden mezun oldu.

1980 yılında ZDMMA-Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği Bölümünde eğitim hayatına devam etti. Akademinin isim ve unvan değişiminin ardından, 1984 yılında Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden (HÜZMF) mezun oldu.

1985 yılında Ereğli Kömürleri İşletmesi Kozlu Bölge Müdürlüğünde Vardiya Mühendisi olarak çalışma hayatına başladı. Nisan 1985-Ağustos 1986 tarihleri arasında Yedek Subay olarak askerlik görevini yerine getirdi. Askerlik dönüşü, 1986 yılında Kozlu Taşkömürü İşletme Müdürlüğünde tekrar göreve başladı. Sırasıyla, Türkiye Taşkömürü Kurumunda-TTK'da Ocak Mühendisliği, Üretim Baş Mühendisliği, Üretim İşletme Müdürlüğü ve Üretimden Sorumlu Müessese Müdür Yardımcılığı görevlerinde bulundu. 2007-2011 tarihleri arasında TTK-Armutçuk Taş-

kömürleri İşletme Müessese Müdürlüğü görevini ifa etti. 2011 yılından itibaren TTK'da Müşavir olarak görev yapmaktadır.

Evli ve çocuk babasıdır.

Vardiya Mühendisliğinden Müessese Müdürlüğüne TTK'da görev yaptığı her süreçte, Maden Mühendisliği bölüm öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik yapmış, bilgi birikimi ve arşiv-dokümantasyon ile Maden Mühendisliği Mesleğine ve Ülke Madenciliğinin gelişimine birçok katkıda bulunmuştur.

Aydın Kasapoğlu

1961 yılında Zonguldak'ta doğdu. İlk, orta lise ve üniversite tahsilini Zonguldak'ta tamamladı. 1984 yılında Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (ZDMMA) Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Vatani görevini Asteğmen olarak Kıbrıs'ta tamamladı.

Askerlik görevinin ardından, Aralık-1986'da Türkiye Taşkömürü Kurumu'na (TTK) işbaşı yaptı. İlk işyeri olan, TTK Karadon Taşkömürü İşletme Müessesesi (TİM)-Gelik İşletme Müdürlüğünde Vardiya Mühendisi olarak göreve başladı. Nisan 1988'de Müessesenin Kilimli Bölüm İşletme Müdürlüğüne tayin edildi.

1993 yılında, TTK ocaklarında özellikle dik damarlarda pilot olarak uygulaması başlatılan Pnömatik Patlatmalı Kazı Sisteminin için gelen Macar Teknik Ekibe yardımcı olmak üzere görevlendirilmiştir. Sistemin havza kömür madenciliğine adaptasyonu, uygulanması aşamasında derin bilgi birikimi ve katkı sağlamıştır. Değişik tarihlerde konuyla ilgili makale, bildiriler hazırlamıştır.

1996 yılı haziran ayında, TTK Kozlu TİM-İhsaniye-İncirharmanı İşletme Müdürlüğüne vardiya mühendisi olarak tayin edildi. Burada, Pnömatik Patlatmalı Kazı Sistemi Uygulaması için hazırlanan Çaypanoya, 1.Ocak Mühendisi olarak atandı. 7 yıl bu görevi yürüttükten sonra İş Güvenliği Servis Mühen-

disliği ve sonrasında Müessese İş Güvenliği Denetim Mühendisliği görevine atandı.

2005 yılında, uygulamaya yeni konan İş Güvenliği Uzmanlık Sınavına girip, kazanarak A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı unvanı almıştır.

Mart 2013'te görevde yükselme sınavını kazanarak, TTK Üzölmez TİM -Asma-Dilaver İşletme Müdürlüğü İş Sağlığı ve Güvenliği Başmühendisliği görevine atanmıştır.

2019 yılı şubat ayında, 32 yıllık fiili hizmet süresini doldurarak TTK'dan emekli olmuştur.

Ayrıca orta düzeyde İngilizce ve Rusça bilmektedir.

ANI

Meslek yaşamımın tamamını TTK'da hep yeraltında, yer altı kömür üretim sürecinin her aşamasında çalışarak geçirdim. Tüm meslektaşlarım gibi, bu 32 yıllık kömür üretim süreci içinde acısıyla tatlısıyla birçok olay yaşadım. Aynı zamanda çalıştığım kartiye ve yan servislere ait tertip notlarını, yıllık ajandalarına; bazen düzenli, bazen geliş güzel ve bazen de karalama şeklinde yazmış ve 32 yıl boyunca tamamını saklamıştım. Emekli olduktan sonra ise bu ajanda notlarımı, tarih akışına göre bilgisayar ortamına birebir yazarak kaydettim. Notları kaydederken, hatırlayabildiğim anılarımı da ayrıntılı olarak aralarına sıkıştırmaya özen gösterdim. İşte onlardan bir tanesi, ilki ve meslek hayatımın belki de en kötü tecrübesi.

İlk işe başladığım TTK Karadon (TİM)-Gelik İşletme Müdürlüğünde, mesleki memuriyetimin 15 günlük oryantasyon süresini tamamladıktan sonra, Ocak 1997'de Kartiye-6 ocağının Milopero (Kurul) Damarı mostra ayağında, ilk gece vardiyası görevime başlamıştım.

Bir gece ocağa gitmeye hazırlanırken saat 01.30 sularında, -150 katı 44 Nolu Bür kuyu dibindeki alev sızdırmaz kasalı yol verici otomatığının arızalı kartını, şalteri indirmeden değiştirmeye çalışan elektrik bakım ustasının, akıma kapılarak ölmesi haberini aldım.

Olay sonrası hemen kendi kartiyeme değil de oraya giderek cenazeyi alma olayına katıldım. Vefat eden işçinin, otomatik kasa içindeki ölüm hali gözümün önünden uzun bir süre hiç gitmedi. Çünkü bu, be-

nim çalışma yaşamında gördüğüm ilk ölümlü iş kazasıydı.

Cenaze oradan alınıp dışarıda bekleyen ambulansla o zamanki adıyla Zonguldak SSK Hastanesine sevk edildi. Sonra, İşletme Müdürünün odasında yapılan ve yine benim iş yaşamımda bir ilk olan toplantıya katıldım. Toplantının öncelikli gündemi, ölen işçinin yakınlarına nasıl haber verileceğiydi. Meslek hayatımın bu ilk toplantısında, maalesef iş kazalarında mesleğimizin bir de sosyal-psikolojik sorumluluk boyutunun da olduğunu öğrenmiştim.

Toplantı sonunda, İşletme Müdürü odasındaki PTT telefonundan, ölen işçinin ailesine hatırladığım kadarıyla, yine ölen işçinin bir akrabası olduğu söylenen başka bir işçi ya da nezaretçisi tarafından haber verilmesine karar verilmişti.

Kısaca, çalışma yaşamımın ilk günlerinde şahit olmaktan acı duyduğum bu olay, sonrasında yaşadığım benzer belki onlarcası belki yüzlercesi için, maalesef acı bir deneyim olmuştur.

Eyüp Sabah

Prof. Dr. Eyüp Sabah 1962 yılında Amasya'da doğdu. Lisans eğitimini 1980-84 yılları arasında Anadolu Üniversitesi Mühendislik-Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde, yüksek lisansını ise 1986-1990 yılları arasında Rheinische Westfa-

lische Technische Hochschule Aachen (Almanya)'da tamamladı. 1998 yılında Osmangazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Cevher Hazırlama Anabilim Dalında doktora derecesini alan Sabah, 3,5 yıl TKİ Tunçbilek Kömür İşletmelerinde çalıştıktan sonra 1995 yılında akademik hayatına Selçuk Üniversitesi Mühendislik Fakültesinde Asistan olarak başladı. 2001 yılında Doçent, 2006 yılında ise Profesör olan Eyüp SABAH, Afyon Kocatepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünde görevine halen öğretim üyesi olarak devam etmektedir.

ANI

YENİ UFUKLAR ve BEKLENMEDİK VEDALAR

Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nde tamamladığım üniversite öğrenimimin son üç yılında Etibank'tan burs almıştım. Bu burs, mecburi hizmet karşılığında verildiği için, mezuniyetimi takiben doğal olarak Etibank'a iş başvurusunda bulunmuştum. Yaz boyunca ilk görev yerimin neresi olacağını merakla beklerken, bir yandan da yurtdışı master sınavına girmiştim. Eylül ayında Etibank'tan gelen yazı ile kaderim belli olmuş, Mardin-Mazıdağı Fosfat İşletmesine atanmıştım. Bu atama hem heyecan verici hem de endişe uyandırıcıydı. Zira gideceğim yer, sadece bir ay önce PKK terör örgütünün ilk kanlı eylemlerine sahne olan Güneydoğu Anadolu bölgesiydi. 15 Ağustos'ta Erüh ve Şemdinli'de gerçekleşen saldırılar, tüm Türkiye'yi sarsmıştı.

1984 yılının bir Eylül akşamında Ankara otogarında hüznü bir veda sahnesi yaşanıyor. Okuduğu bölümü birincilikle bitirmenin gururunu Etibank'tan aldığı bursun getirdiği sorumlulukla harmanlayan genç bir Maden Mühendisi olarak, gözleri yaşlı aileme veda ediyordum. O sırada yanımızda bulunan bir başka ailenin de benzer duygular içinde olduğunu ve evladiyla vedalaştığını fark etmiştim. Nereden bilebilirdim ki, bu tesadüfün hayatımın en değerli dostluklarından birinin başlangıcı olacağını!

Otobüs hareket ettiğinde, içimde hem heyecan hem de endişe vardı. Zira gideceğim yer, sadece birkaç hafta önce PKK terör örgütünün ilk kanlı eylemlerine sahne olan Güneydoğu Anadolu bölgesiydi. Bu duygular içindeyken, diğer ailenin yolcu ettiği arkadaşın birkaç koltuk önde oturduğunu fark ettim ve ilk mola yerinde kendisi ile tanıştım. O da benim gibi yeni mezun bir maden mühendisiydi ve aynı işletmeye atanmıştı. Adı Mehmet Hulusi idi ve Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun olmuştu. Yolculuk boyunca mola yerlerinde bol bol sohbet ettik.

Mardin'e vardığımızda, karşımızda yükselen tarihi şehrin muhteşem silüeti bizi büyüledi. Mehmet Hulusi'yle birbirimize baktık ve gülümsedik. "Burası gerçekten bir kartal yuvası!" dediğimi ve onun da

başını sallayarak bunu onayladığını hatırlıyorum. Ardından Mazıdağı'na ve nihayet Fosfat İşletmesi'ne ulaştık. Mardin-Mazıdağı Fosfat İşletmesi, Etibank bünyesinde 1974 yılında kurulmuştu. Başlangıçta Elazığ-Sivrice ve İskenderun Gübre Fabrikası'nın fosfat gereksinimini karşılamak amacıyla faaliyete geçmişti. 1976 yılında, yıllık 125.000 ton kapasiteli bir pilot zenginleştirme tesisi kurulmuştu. Şimdi ise, Fransız Fob teknolojisi ile "Güneydoğu Anadolu Fosfatları Büyük Projesi" kapsamında yeni tesisler inşa ediliyordu. İlk altı aylık oryantasyon programımız mevcut konsantratör tesisinde başladı. Mehmet Hulusi ile birlikte bir odadan ibaret ahşap bir barakada kalıyorduk. Zor şartlara rağmen, mesleğimizi öğrenme heyecanı içindeydik.

Bir gece, silah ve bomba sesleriyle uyandık. O günün akşamında lokalde tanıştığımız genç bir komando subayı bize durumu anlattığında, bunun, işletme içinde kurulan karakoldaki askerlerin tatbikatının bir parçası olduğunu öğrendik. Kim bilebilirdi ki bu subay, yıllar sonra bir general olacak ve aramızdaki dostluk bir ömür sürecekti?

Mazıdağı'ndaki günlerim, monoton gibi görünse de her an yeni bir deneyimle doluydu. Ancak bir gün, beklenmedik bir haber hayatımın akışını değiştirdi. İşletmeye gelen bir posta, yaz aylarında girdiğim yurtdışı yüksek lisans sınavını kazandığımı müjdeliyordu. Heyecan ve şaşkınlık içinde, gerekli evrakları tamamlamak üzere ikametgâhımızın olduğu şehre Ankara'ya geldim. İstenilen belgeleri Millî Eğitim Bakanlığı'na teslim ettikten sonra istifamı vermek üzere kısa bir süre için Mazıdağı'na tekrar döndüm. Artık beni yeni bir macera bekliyordu: Almanyada yüksek lisans.

TKİ adına yurt dışında yüksek lisans yapacak olman hem gurur verici hem de sorumluluk yükleydi. Mazıdağı'ndan ayrılırken, geride bıraktığım dostluklara, özellikle de Mehmet Hulusi'ye veda etmek zordu. Ancak bu bir son değil, yeni bir başlangıçtı. Almanyadaki günlerim yoğun geçiyordu, ama Mehmet Hulusi ve diğer arkadaşarımla bağımı hiç koparmadım. Mektuplar, o zamanın en değerli iletişim aracıydı bizim için. Her mektup, Mazıdağı'nın tozlu yollarına, paylaştığımız kahkahalara götürüyordu beni. İlk yıl Türkiye'ye dönemedim, ama ikinci yıl memleket ve aile hasretine dayanamayıp

geldim. O günlerde Ankara'da, Mehmet Hulusi'nin ailesinin evinde bulduğumuzda sanki hiç ayrılmamış gibiydik. O gün, hayatındaki büyük değişikliği paylaştı benimle: Kayserili bir öğretmen hanımefendi ile nişanlanmıştı. Bunu paylaşırken yaşadığı mutluluk gözlerinden okunuyordu. Almanya'ya döndüğümde, artık mektuplarımızın konusu değişmişti. Mehmet Hulusi evlenmiş ve hayalleri büyümüştü. Güneydoğu'da biraz daha çalışıp para biriktirmek, bir araba almak ve sonrasında da Etibank'ın batıdaki Göcek krom/Milas boksit işletmeleri gibi sayfiye yerini andıran/yaşatan bir yerde çalışma hayatını devam ettirmek istiyordu. Zamanla bu hayalini gerçekleştirdiğini ve Etibank Milas boksit işletmelerine tayin edildiğini öğrendiğimde, onun adına ne kadar sevindiğimi anlatamam.

Ancak hayat, insana bazen en beklenmedik anlarda en acı sürprizler yaşıyor. Tez çalışmamın yoğunluğu nedeniyle bir süre iletişimimiz kopmuştu. Eğitimimi tamamlayıp Türkiye'ye döndüğümde, ilk işim Etibank'ın Sıhhiye'deki Genel Müdürlük binasına gidip Mehmet Hulusi hakkında bilgi almak oldu. Orada çalışan ortak bir arkadaşımızdan aldığım haber, dünyamı alt üst etti. Mehmet Hulusi, eşi ve çocuğuyla birlikte bir trafik kazasında hayatını kaybetmişti. O an, Mazıdağı'ndaki ilk günümüzden son konuşmamıza kadar her anı zihnimde canlandı. İlk görev yerimin yoldaşı, artık ebediyete intikal etmişti. Geçen zaman zarfında, 1994 yılında, 5 Nisan Kararlarının getirdiği ekonomik krizle birlikte, Etibank Mardin-Mazıdağı Fosfat İşletmesi "zarar ettiği" gerekçesiyle kapatıldı. Bu haber, sadece bir işletmenin sonu değil, birçok anının, emeğin ve dostluğun da sonuydu sanki. O kısa ama yoğun Mazıdağı günlerim, Mehmet Hulusi ve diğer meslektaşarımla paylaştığım anılar, yaşadığımız zorluklar ve sevinçler bir film şeridi gibi gözlerimin önünden geçti.

Bugün tüm bu yaşanmışlıklara baktığımda, madenciliğin sadece ocaklardan madenin çıkarılması ve işletilmesi olmadığını, aynı zamanda insan hayatına dokunmak, unutulmaz dostluklar kurmak ve bazen de beklenmedik vedalarla yüzleşmek olduğunu anlıyorum. İşte benim hikayem de böyle bir dostluğun, bir mesleğe adanmışlığın ve kaybın hikayesidir.

Birol Eevli

1964 Yılında Giresun'un Aralıcak köyünde doğdum. İlkokulu İstanbul'da Kılıçarslan İlkokulu'nda bitirdim. Sakarya'da bulunan Yatılı Arifiye Öğretmen Lisesinden 1980 yılında mezun oldum. İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Maden Fakültesi 1984 yılında tamamlayarak Maden

Mühendisi unvanını aldım.

Mezuniyetimden hemen sonra Narman-Erzurum'da bulunan bir Cıva Maden İşletmesinde çalışmaya başladım. Eylül 1984'te Milli Eğitim Bakanlığının 1416 Sayılı kanun kapsamında açtığı Yurtdışı Lisansüstü eğitim sınavını kazanıp, 1985 yılında Türkiye Demir Çelik İşletmeleri adına burslu olarak ABD'ye gittim. Altı aylık dil eğitimini (Colorado Üniversitesi-Boulder) tamamladıktan sonra, 1988 yılında Colorado School of Mines (CSM)'de yüksek lisans eğitimimi tamamladım. Doktora eğitimi için bir yıl CSM'de araştırma görevlisi olarak çalıştım. Daha sonra Homestake, Newmont, FMC ve Gold Fields maden firmalarının verdiği finansal destekle "Yöneylem Araştırması ve Yapay Zeka Kullanarak Açık İşletme Üretim Planlama ve Çizelgelemesi" başlıklı doktora tezi mi savunarak Şubat 1992'de Doktora derecemi aldım. 1992'de mecburi hizmet için TDCİ Divriği Müessesinde maden mühendisi olarak çalışmaya başladım.

1994 Yılında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü Yrd. Doç. Dr. Kadrosuna atandım. 1996 Yılında Doçent oldum. 2002 Yılında Profesör Olarak Kütahya-Dumlupınar Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde göreve başladım. Daha sonra 2009 Yılında ise Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Mühendislik Fakültesinde Endüstri Mühendisliği Bölümüne atandım. Kurucu bölüm başkanlığı yaptığım bölümde halen öğretim üyesi olarak görev yapmaya devam etmekteyim.

Üniversitedeki yıllarımda Bölüm Başkan Yardımcılığı, Bölüm Başkanlığı, Yüksek Okul Müdürlüğü ve Dekanlık gibi idari görevler ile birlikte birçok kurul ve yönetim kurulu üyesi olarak görev yaptım.

Akademik çalışmalarımın yanı sıra özel sektörde

birçok firmaya danışmanlık ve proje yaptım. Özellikle Hasançelebi demir cevheri sahası ve Eczacıbaşı-Esan firmasının Balya Kurşun-Çinko sahası için yaptığım modelleme ve ekonomik değerlendirme projeleri sonucunda bugün her iki sahada da üretim faaliyetlerinin olması beni mutlu eden madencilikle ilgili önemli çalışmalarımıdır.

Onlarca bilimsel makale, bildiri, proje raporuna ve ilave olarak “Madencilik, Çevre ve ÇED raporu” ve “Maden Makinaları” başlıklı iki adet basılı kitabım vardır.

ANI

TDCİ- Divriği madenlerinde görev yaparken başımdan geçen bir olayı burada anlatmak isterim. Bir kış günü işletmenin Cürek bölgesinden üretim yapılan A-Kafa'ya gitmem gerekti. Ulaşım için tek araç 1970'lerin klasik jiplerindendi. Cürek kot seviyesi 1050 m, A-Kafa ise 1550 m'dir. Bir tarafı uçurum olan toprak yolda kar yağışı altında yola çıktık. Yükseldikçe kar yağışı arttı ve görüş azaldı. Ancak yolun uçurum tarafında daha önceden yağan kardan dolayı set oluşmuş. Yolu yarıladığımız bir anda araç birden uçurum tarafına dönüp eski kar yığınlarına saplandı. Telaşla ne oldu diye sorarken şoför sakin bir sesle “Şefim merak etme rot başı çıktı” demez mi. Meğer aracın rot başları sık sık çıkarmış. Kenardaki kar yığını olmasaydı olacakları düşünmek bile istemedim. Şimdi ne yapacağız dediğim zamanda “birinin gelmesini bekleyeceğiz” dedi. O zaman bizde herhangi bir telsiz veya başka bir iletişim aracı olmadığı için soğukta yaklaşık 3 saate yakın başka bir aracın gelmesini bekledik. O günden sonra bu tür eski araçlara her bindiğimde şoföre mutlaka aracın kronik bir sorunu olup olmadığını sorarım.

Hüseyin Canpolat

1960 yılı sonbahar mevsiminin son ayında (nüfus cüzdanında 1964) Malatya ili, Hemimhan ilçesine bağlı Ağılbaşı köyünde doğmuşum.

İlkokulu köyde bitirdikten sonra orta okula kayıt yaptırmak için Malatya'ya gitmem gerekiyordu. O güne kadar gerekli olmayan nü-

fus cüzdanı istenmişti. Kurşunlu nahiyesinde bulunan nüfus müdürlüğüne, cüzdan almak için, 4 saat yürüyerek ulaştık.

Nüfus cüzdanımı aldığımda 7 yaşında olduğum yazılıydı. Nüfus müdürüne, ‘İlkokulu bitirdim nasıl 7 yaşında olabilirim’ dediğimde ‘Kütük kaydı böyle yapacak bir şey yok’ dedi. Ortaokula almayacaklar diye ağlamıştım. Fazla uzatmamak için kısa kesiyorum. Malatya Atatürk orta okuluna torpil bularak kayıt yaptırmıştı babam.

Orta okulu bitirdikten sonra turan emeksiz lisesine kayıt yaptırdım. O dönemdeki siyasi olaylar nedeniyle Malatya'da okuyamadım ve Ankara'ya gelip Bahçelievler Deneme Lisesine kayıt yaptırdım (kayıt süreci uzun bir hikâye).

1978'de ODTÜ Mühendislik Fakültesi Maden Bölümümü kazandım. 1984 yılında mezun oldum ve aynı yılın kasım ayında (TKİ'nin burslu öğrencisi olduğumdan, bölümde burs verilen 3 öğrenciden biriydim, o güne kadar ODTÜ öğrencilerine burs verilmiyordu). TKİ'ye bağlı orta Anadolu linyitleri kömür işletmesi müessesesi müdürlüğünde yeraltı üretim mühendisi olarak ise başladım. İşletmenin ilk vardiya mühendislerinden biriyim. Manuel, yarı mekanize (hobel) ve tam mekanize üretim ve pino-matik dolgu sisteminde 14 yıl çalıştıktan sonra Maden İşleri Genel Müdürlüğünde geçici görevle ise başladım ve 2008 yılında oradan emekli oldum (nasıl geçici görevse).

Emekli olduktan sonra özel sektörde değişik kademelerde 8 yıl yöneticilik yaptıktan sonra tam emekli moduna geçtim.

ANI

1987 yılında pasa vardiyasında çalışıyordum. Levent Senfilo ile beraber hanımları da alarak yeraltı ocağına gittik. Manuel üretim yapılan ayakta tahkimat yapılmaktaydı. Tahkimat bittikten sonra ayağa girdik. Arında yürürken ayak arkası da göçüyordu. Ayak ortalarında 70 cm atımlı bir fay vardı (ayak yüksekliği 160-170 cm idi). O kısımda sürünerek geçmek gerekiyordu. Göçük gürültüsü ve göçüğün oluşturduğu tozlu ortamda ve de faylı bölgede sürünerek ayak kuyruğundan çıkıp üst taban yoluna geldiğimizde, eşim ‘Beni buradan çıkar bir daha paranı yemeyeceğim’ (esim ev hanımı ne yiyecekse) dedi. Tabii bu durum ancak ertesi güne kadar surdu doğal olarak.

Mustafa İnce

Ben Mustafa İnce, 1959 yılında İzmir'in Kınık ilçesinde doğdum. İlk ve orta öğrenimimi aynı ilçede tamamladıktan sonra, lise eğitimim için İzmir Atatürk Lisesi'ni tercih ettim. 1984 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum.

Aynı yıl Türkiye Kömür İşletmeleri Garp Linyitleri'nde çalışarak kamudaki ilk görevime başladım.

İlk olarak 2 yıl açık ocak işletmesinde çalıştım, ardından askerlik görevimi tamamladıktan sonra Ömerler Yeraltı İşletmesi'nde göreve devam ettim. Bu süreçte vardiya mühendisliği, hazırlık işleri mühendisliği ve ocak ile bölüm mühendisliği gibi farklı pozisyonlarda görev aldım.

Türkiye'de sadece ikinci kez kurulan mekanize ayak sisteminin kuruluş ve işletme süreçlerini başından sonuna kadar deneyimleme şansını buldum.

1999 yılında başmühendis olarak Ömerler Yeraltı İşletmesi'nden ayrıldım ve Süzer Holding Enerji Grubu'nda çalışmaya başladım. Burada Soma Eynes Projesi'nde proje geliştirme mühendisi olarak görev aldım. 2001 yılında Ciner Grubu'na transfer oldum ve 8 yıl boyunca bu grupta çalıştım. İlk olarak ETİ Soda Trona Madeni'nde görev aldıktan sonra, Ciner Grubu'nun Çayırhan Kömür İşletmeleri'nde G Sahası'nda Maden Üretim Müdürü olarak görev yaptım.

2008 yılında kendi isteğimle ayrılarak Zorlu Holding Grubu'na ait META Nikel Kobalt AŞ'de Manisa/Gördes'te göreve başladım. Burada maden yönetim müdürlüğü, işletme müdürlüğü ve yatırım müdürlüğü görevlerini üstlendim. 2020 yılında ise yine kendi isteğimle bu şirketten ayrılarak emekli oldum.

Şu an İzmir'de ikamet etmekteyim. Evliyim ve bir çocuğum var.

ANI

Bir anım olarak da yukarıda bahsedilen Çayırhan

Kömür İşletmesi'nden hiç unutamadığım bir olayı paylaşmak isterim. 2007 yılında, G sahasında ilk mekanize ayak çalışması sırasında yapılan ayak atlaması için kılavuz açılırken bir göçük meydana geldi. Vardiya-3'te, gece saat 20.00 sularında ocağın gelen haber ile göçükten haberdar olduk. Hemen vardiya amiri Oktay Bey, maden amiri Yılmaz Bey ve iş güvenliği uzmanı Levent Bey ile olay yerine gittik. Ulaştığımızda dört kişinin göçük altında kaldığını gördük. Bir kişi hemen kurtarılmıştı, iki kişi ise ulaşılması daha kolay bir bölümdeydi, bu yüzden öncelikli olarak bu iki kişiyi kurtarma çalışmalarına başladık.

Göçük olan bölge, yaklaşık 20-25 metre yüksekliğinde bir kubbe şeklinde tamamen çökmüştü. Olay anında vardiya hazırlık ekibi olay yerinden kaçmaya çalışırken, bir kişi sadece boyun ve baş kısmı dışarıda kalacak şekilde göçük altında kalmıştı. Bu kişi, durumu en kritik olan kişiydi. Bölgede hâlâ hareketlilik devam ettiğinden, olaya çok dikkatli bir biçimde müdahale etmemiz gerekiyordu. 7-8 saat süren titiz bir çalışmanın ardından bu kişiyi sağ salim kurtarmayı başardık. Bu süreçte, daha önce hiç karşılaşmadığımız bir yöntemle, göçük altındaki iş arkadaşımıza serum ve diğer tıbbi takviyeler yaparak onu hayatta tutmayı başardık. Bu olay, orada çalışan birçok iş arkadaşımızda derin travmalar yarattı ve uzun yıllar unutulmayacak bir anı olarak hafızalarımıza kazandı. Sizlerle de bu anımı paylaşmak istedim.

Nejat Tamzok

Zonguldak-Amasra doğumludur. Lisans ve yüksek lisans derecelerini Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden, doktora derecesini Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü'nden almıştır. Aynı zamanda, Anadolu Üniversitesi Tarih Bölümü mezunudur.

1985 yılından itibaren Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nda çalışmış, Planlama Müdürlüğü ve Stra-

tejik Planlama Koordinatörlüğü görevlerini yürütmüştür.

Meslek yaşamı süresince çok sayıda mühendislik projesinin yapımında görev alan Dr. Nejat Tamzok, 2016-2023 yılları arasında TMMOB Maden Mühendisleri Odası hakemli yayını olan Bilimsel Madencilik Dergisi'nin Baş Editörlüğü görevini üstlenmiş, 2013 yılında gerçekleştirilen 23. Uluslararası Madencilik Kongresi ve Sergisi'nin başkanlığını yapmıştır. 2025 yılında gerçekleştirilecek olan 29. Uluslararası Madencilik Kongresi ve Sergisi'nin de başkanlığını yürütmekte olan Dr. Nejat Tamzok halen enerjipolitik.com, enerjigunlugu.net ve eurasia-review.com haber sitelerinde Türkçe ve İngilizce köşe yazıları yazmaktadır.

Maden Mühendisleri Odası, Dünya Madencilik Kongresi Türk Milli Komitesi, Dünya Enerji Konseyi Türk Milli Komitesi ve ODTÜ Mezunları Derneği'ne üyelikleri bulunmaktadır.

ANI

Zamanın birinde kamuda yöneticiydim. Sabah bilgisayarımda çalışırken telefon çaldı, açtım, karşımdaki genel müdürün sekreteriydi.

- Yerinizde misiniz? Bakan beyin danışmanı buradalar, sizi ziyaret edecekler, genel müdür beyin talimatı.

Hayırdır, dedim içimden, beklemeye başladım. On dakika sonra ayak seslerini duyunca kalkıp kapıya yürüdüm. Karşımdaki adam otuzlu yaşlarının sonunda, orta boylu, asık suratlıydı. Elimi aceleyle sıkıp masamın önündeki koltuklardan birine oturdu, arka cebindeki cüzdanından çıkardığı kartvizitini uzattı. Yerime otururken hızlıca göz gezdirdim, isminin altında büyük harflerle "enerji danışmanı" yazıyordu.

Uzun yıllardır sektörün içindeydim ama adamı daha önce hiç görmemiştim. "Yurt dışından mı geldi acaba?" diye düşündüm merakla kendisine bakarken. Hızla lafa girdi, geçmiş gün, tam hatırlamıyorum, galiba işletme mezunuydu ya da pazarlama, bir süre demir-çelik sektöründe çalışmış, son hükümet değişikliğinde bakanlığa gelmiş.

- Sayın bakanımız eksik olmasınlar, danışmanlık yapmamı rica ettiler, daha çok kömür konularında yardımcı olacağım kendilerine.

Merakım iyice artmıştı, "Benden ne isteyecek acaba?" diye düşünürken devam etti:

- Müdür Bey, bana bu kömür işini iyice öğretmenizi istiyorum; nedir, nerede bulunur, ne işe yarar, nasıl çıkarılır, hepsini tek tek anlatın lütfen. Sayın bakanımıza söz verdim bir kere, mahcup olmayalım.

Sessizlik oldu, boş gözlerle baktım adama, sonra birkaç kelime söyleyebildim.

- Elbette, elimden geleni yaparım.

Genel müdüre kızılıyordum, angarya yükledi diye. Bir süre "nereden başlasam acaba?" diye düşündüm, sonra anlatmaya başladım:

- Kömür, binlerce yıl önce bataklıklarda toplanan bitki artıklarının yüksek sıcaklık ve basınca maruz kalmasıyla...

Bir süre dinledi ama ilgisinin azaldığını fark ettim. Yarım saat geçmemişti ki kıpırdanmaya, sağa sola bakınmaya başladı. Birden yerinden kalkıp saatine baktı, tekrar bana döndü:

- Müdür Bey, çok teşekkür ediyorum, şimdi bir toplantım var, gitmem lazım, siz en iyisi bütün bu anlattıklarınızı yazıp bana gönderiverin.

- Olur, dedim, ayağa kalktım, yolcu ettim.

- Yine görüşeceğiz mutlaka, dedi giderken ama öğretmenliğimden memnun kalmamış olacak ki bir daha aramadı.

***

O aramadı ama sonraki dönemlerde bakanlıktaki toplantılara gidip geldikçe kendisini görüyordum. Her zaman bakanın yakınında olduğu için kendisine yanaşabilmek çok mümkün değildi, ancak uzaktan gözlemleyebiliyordum. İlk zamanlarında fazla konuşmuyor, sadece dinliyordu, ama giderek açıldığını fark ettim. Bir yerden sonra iyice ısınmıştı, söz alıyor, sektörün sorunlarını, çözümlerini heyecanla anlatıyordu; üretim nasıl artacak, hangi sahalara yatırım yapılacak, teknoloji ne olacak, daha pek çok meselenin çözümü sanki danışmanın iki dudağının arasındaydı artık. Kelli felli kamu yöneticileri, özel sektör temsilcileri heyecanla dinliyordu kendisini toplantılarda.

Aslında sektöre hâlâ yabancıydı, muhtemelen beni dinlemediği gibi başkalarını da dinlememiş, fazla

kafa yormamıştı bu işlere. Sektörü derinlemesine tanımadığından hatalar yapıyor, pek çok şeyi birbirine karıştırıyordu. Bu durum kimsenin de umurunda değildi açıkçası, netice itibarıyla adam bakan danışmanıydı, her şeyi de bilecek değil ya. Ama hakkını yemeyeyim, jargonu öğrenmişti; “İnsan odaklı çalışacağız, sürdürülebilir madencilik yapacağız” diyordu.

- Kömür rezervlerimizi arayıp bulacağız, ekonomiye kazandırıp ithal kaynağa bağımlılığın belini kıracağız, çevre ile barışık, etkin çalışacağız.

En çok “yerli kaynak” dediğini duyuyorduk toplantılarda ama “ar-ge” ifadesini de ağzından hiç düşürmüyordu: “Kömürümüzü gazlaştıracamız, sıvılaştıracamız, alternatif ürünler elde edeceğiz.

Arada bir de “akıllı kömür” diyordu ki en çok alkış alanı da bu oluyordu galiba.

***

Bir süre sonra bizim kurumdaki yönetim tümünden değişti, yeni gelenler beni “artık ihtiyaç kalmayanlar” katına gönderince bakanlığa gidiş gelişlerim de sona erdi. Danışmanı takip edemez olmuştum. Bir süre sonra duydum ki bakanlıktan ayrılmış. Yeni gelen bakanla tarikat uyuşmazlığı olduğunu söylediler. Piyasadaki enerji şirketlerinden birine girmiş.

Gel zaman git zaman bir müddet sonra İstanbul’da bir konferansta karşılaştım kendisiyle. Yaptığım sunumu izlemiş, arada yanıma gelmişti. Beni hatırlamamıştı, birkaç giriş cümlesinin ardından heyecanla bakanlık günlerini anlatmaya başladı:

- Çok mücadele ettim danışmanlığım sırasında ama bir yere kadar getirebildim kömürü. Maalesef yarım kaldı, benden sonra yürütemediler, yazık.

Firmadan da ayrılmıştı, kızılıyordu, “o kömür santralini ben kurdurdum onlara,” diyordu.

- Ben olmasaydım rüyalarında görürlerdi, şimdi şakır şakır para kazanıyorlar o sahadan, nankör he-rifler.

Bahsettiği sahanın rezervini yıllar içerisinde kaç defa hesaplamıştım, yeterli kömür olmadığını biliyordum. Gerçekten de o santralin işletmecisi sonraki yıllarda kömürle ilgili ciddi sorunlar yaşayacaktı. Ama o kadar inanmıştı ki doğru bir iş yaptığına, bir

şey söylemek istemedim.

“Şimdi ne yapıyorsunuz?” diye sordum, ana muhalefet partisine enerji konusunda danışmanlık yaptığını söyledi.

- Yepyeni bir kömür planı hazırlıyorum, insan odaklı bir plan, birinci hedefimiz sürdürülebilir üretim olacak. Göreceksiniz önünde sonunda tekrar geleceğim o bakanlığa, yerli kömürü bir numara yapacağız, merak etmeyin.

Konuşmanın sonuna gelmiştik, elini sıkıp başarılar diledim, ayrıldık.

Sonra yolda yürürken düşündüm, öyle bir süreçten geçmiştik ki eğitimin, uzmanlığın bir anlamı kalmamıştı, yıllarca emek verip bilgi, deneyim biriktiren pek çok uzman kenara itilmiş, kömürü sonradan yarım yamalak öğrenen bu adam gibi pek çokları particilik, hemşericilik ya da tarikatçılık üzerinden ülkenin önemli meseleleri üzerinde etkili olabilmişti.

Doğru, bu öykü biraz can sıkıcı oldu ama yine de enseyi fazla karartmayalım derim ben; kim bilir şimdilerde akıl verdiği parti günün birinde iktidara gelir de danışman geri dönerse hep birlikte “insan odaklı, sürdürülebilir” bir geleceğe yelken açarız, ne dersiniz?

Ahmet Birol Kasapoğlu

H.Ü. Zonguldak Mühendislik Fakültesinden 1984 yılında mezun oldum. TTK Kozlu Müessesesinde vardiya, ocak ve iş güvenliği mühendisi olarak görev yaptım. 2008 yılında hazırlık baş mühendisliği görevine başladım ve 2013 yılında emekli oldum.

Daha sonra Samsun’da özel iş sağlığı ve güvenliği eğitim kurumunda sorumlu müdürlük görevi üstlendim.

Evliyim ve iki çocuğum var.

ANI

Doğal olarak çalışma hayatında herkesin birçok anısı vardır. Benim unutamadığım anım ise 3 Mart

1992 faciası sırasında şahit olduğum bir olaydır. O tarihte yanımda staj yapmakta olan bir öğrenci 4 Mart günü genç bir kadınla beraber yanıma geldi ve “Bu arkadaşımın da eşi ocaktan çıkmamış” dedi. O anki tüm olumsuzluklara rağmen kadını teselli etmeye çalıştım ve “Umarım sağ kurtulur” dedim. Bir gün sonra stajyer öğrenci yanıma geldi, ona arkadaşın eşinin durumunu öğrendi mi diye sordum. Bana ömür boyu unutamayacağım bir yanıt verdi. Meğer bir gün önceki akşam kadının kayınpederi (ocaktan cenazesi henüz çıkmamış olan işçinin babası) yanında yeğeni ile gelininin evine gelmiş ve ona yeğenini göstererek “Bak kızım bununla evleneceksin” demiş. Amaç alınacak tazminat yabancıya gitmesin. Bu acınacak çaresiz durumu hiç unutamıyorum.

Kadir Artan

25.03.1960 Kırkağaç/Manisa'da doğmuş. İlk, orta ve lise öğrenimini Manisa'da gerçekleştirmiştir.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden 1984 yılında mezun olmuştur. Aynı üniversitede Dragline

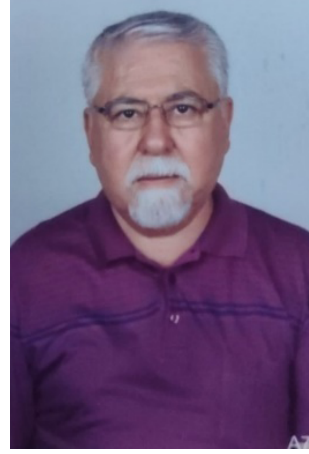
maden makinesinin simülasyon modelini bilgisayarda programladığı tezini vererek Yüksek Mühendis unvanını almıştır.

1986 yılında Anadolu Endüstri Holdingin Anadolu Export firmasında, 1987 yılında ise Koç Holdingin Ram Dış Ticaret firmasında Malatya'dan Irak'a demir tozu ihracat işinin yürütücülüğünde çalışmıştır.

Mezuniyetinden sonra 6 yıl kadar süreyle proje mühendisliği yapmıştır. Bu süreden sonra bilgisayar ve bilgisayar programcılığı üzerine bir şirket kurarak bilgisayar alanında çalışmaya başlamıştır.

2000 yılında yaşamını sürdürdüğü Ankara'yı bırakarak Manisa'da yaşamaya başlamıştır. Celal Bayar Üniversitesine girerek 2000 yılından sonraki yaşantısını öğretim görevlisi olarak sürdürmüştür.

Üniversitedeki görevi yanında bir Ar-Ge şirketinin sahibi ve yöneticisi olarak çeşitli projeler yürütmektedir.

Ahmet Kaya Altınsoy

Madencilik mesleğim özel sektör deneyimimden sonra 01.07.1987 tarihinde Zonguldak Havzası'nda Gelik, Karadon ve Kilimli İşletme Müdürlüklerinde emekli oluncaya kadar üretim, nakliyat, hazırlık ve iş güvenliği gibi birçok servislerde devam etti.

Akabinde Görevlerim sırasında gelişen göçük açma, ocak yangını, yangın barajı açma-kapama, tahlisiye kurtarma faaliyetlerinde bulundum.

ANI

Madencilik mesleğim özel sektör deneyimimden sonra 01.07.1987 tarihinde Zonguldak Havzası'nda Gelik, Karadon ve Kilimli İşletme Müdürlüklerinde emekli oluncaya kadar üretim, nakliyat, hazırlık ve iş güvenliği gibi birçok servislerde devam etti. Akabinde Görevlerim sırasında gelişen göçük açma, ocak yangını, yangın barajı açma-kapama, tahlisiye kurtarma faaliyetlerinde bulundum. 40 Yıllık meslek hayatımda acı ve tatlı çok sayıda anım var.

Bu olayların içinde birebir yaşadığım ve beni çok etkileyen 17 Mayıs 2010 tarihinde Karadon Müessesesinde meydana gelen ve 30 kişinin ölümü ile sonuçlanan iş kazasıdır. TTK Karadon Müessesesi, Karadon Yeni Servis Kuyusu bağlantı galerileri ile Kilimli İşletmesi -540 katı hazırlık galerilerinin sürülmesi işi, hizmet alımı yoluyla bir alt işverene verilmişti. Alt işverenin faaliyetleri Kurum tarafından atanan bir Teknik Nezaretçi ve ona bağlı Yapı Denetim birimi teknik elemanlarınca denetleniyordu. Ben de Müessese İş Güvenliği Şube Müdürlüğü İş Başmühendisi olarak görev yapıyordum.

17 Mayıs 2010 günü makamımda saat 13.00 sularında telefonla bir iş görüşmesi yaparken büyük bir patlama sesi ile irkildim, hemen telefonu kapatıp pencereden dışarıya baktığımda Yeni Servis Kuyusundan büyük bir duman ve toz bulutu çıktığını gördüm. Hemen banyoya indim ve telefonla tahlisiye ekibine hemen hazırlanıp gelmelerini istedim. Kısa bir sürede hazırlanıp 1 numaralı kuyudan -360

kotuna inerek -460/-540 desandre başına intikal ettiğimizde -540 kotunda duman, gaz çıkışı ve sıcaklık geldiğinden buradan aşağıya inmemiz mümkün olmadı. Bunun üzerine ocaktan dışarıya çıkıp araba karayolu ile Gelik İşletmesine intikal ederek Gelik Yeni Servis Kuyusundan -540 kotuna inerek olay yerine gitmek istediğimizde lağımın göçerek tamamen kapatmış olduğunu gördük. Ben ekibi geride bırakıp görevli nezaretçi ile göçük arınını yakından görmek istedim ve CO ve CH₄ gaz ölçümleri yaparak ilerlemeye başladık. Ancak arına yaklaştığımızda her ikimiz de gazdan etkilenip sendelediğimizi gören (bizleri uzaktan izleyen) ekibin yardımı ile temiz havaya getirildiğimizi kısa bir süre sonra kendimize gelince telefonla arayarak yetkili amirlere rapor verdim. Yaptığım telefon görüşmesi sonucunda Karadon Yeni Servis Kuyusunun da tahrip olduğunu buradan da olay yerine müdahalenin mümkün olmadığını öğrendim. Kazalılar tahrip olan kuyu ile lağım göçüğü arasında kalmış olup yaşama şanslarının kalmadığı gerçeğini tecrübelerim bana haykırıyordu. Bunun üzerine ocaktan dışarıya çıkıp yetkili Amirlerle yapılan gerekli değerlendirmeler sonucu öncelikle göçük arınını havalandırmak ve göçüğün açılması için ekip oluşturmasına karar verildi. Diğer yandan Karadon Yeni Servis Kuyusunda yapılan bazı geçici müdahalelerle birkaç gün sonra -540 kotuna inilip 28 kişinin cesetlerine ulaşılarak dışarıya çıkarıldı. Ancak tüm aramalara rağmen 2 kişinin cesedi bulunamadı. Kuyu içinde yapılan müdahalelerle 2-3 gün sonra aranan cesetler kuyu içinde bulunarak dışarıya çıkarıldı.

Meydana gelen kazanın nedenleri, meydana geliş şekli, kurtarma çalışmaları faaliyetlerine fiili olarak katılmam sonucu günlerce işyerinde kaldım. Buna rağmen hiçbir yorgunluk hissetmiyordum. Ancak olay yeri keşfi sırasında Karadon Yeni Servis Kuyu dibindeki halat kayıtlarının, boru ve kablolarının kuyu yan duvarına yapışmış, harç karma makinesinin karşı duvara saplanmış ve beş tonluk vagon katanlarının yoldan çıkarak savrulmuş olduklarını gördüm. İlerlemeye devam ettiğimizde ağır bir kokunun yayıldığını fark ettik ve ilerledikçe kuyu akrosajlarında ve ana lağım üzerinde yatan parçalanmış veya şişmiş cesetlerle karşılaştık. Bu olaylar beni çok etkiledi. Günlerce olayın şokundan kurtulamadım.

Yaşadığım bu olay kırk yıllık meslek hayatında en acı olaydır.

Tüm maden şehitlerine rahmet, ailelerine ve yakınlarına sabır diliyorum. Mekânları cennet olsun.

Şafak Gündüz

1958 yılında Balıkesir'de doğdum. İlkokulu İskenderun, ortaokulu Sakarya Hendek, liseyi Haydarpaşa Lisesinde bitirdim. 1984 yılında İTÜ Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

Ege Metal Madencilik, Dedeman Madencilik, Set

Betonlaltacemanti, Akyol Agregave Alkim Alkali Kimya A.Ş de toplam 25 yıl çalıştım. Krom Zenginleştirme ve Agregata İşletmeciliğinde uzmanlaştım. Mühendis, İşletme Şefi ve İşletme Müdürü olarak görev yaptım. Acı, tatlı ve güzel anılarla geçen madencilik hayatımı çok sevdim.

Genç meslektaşlarıma başarılar dilerim.

Bülent Şentürk

Maden Mühendisleri Odası 3985 nolu üyesidir.

ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünü 1984 yılında bitirdi. Maden Mühendisliği Bölümü Cevher Hazırlama Ana Bilim Dalında 1985 yılında asistan oldu, Yüksek Lisans ve Doktora

çalışması yaptı. Yirmiden fazla projede çalıştı, yönetti. Ulusal ve uluslararası yayınları bulunmaktadır. 2013 Yılında emekli olmasına karşın, aktif Maden Mühendisliğine devam etmektedir.

Üç dönem Merkez Oda Yönetim Kurulu Üyesi oldu, Yazman Üye (Genel Sekreter) görevini yaptı. İki dönem İstanbul Şube Yönetim Kurulu üyeliğinde bulundu. Oda Bülten Kurulu, Kongre ve Sempozyum Yürütme Kurulu Üyelikleri, Çeşitli Komisyon Üyelikleri yaptı.

ANI

Meslek Odamla tanışmam dördüncü sınıfta oldu. O zaman Genç Madenci yoktu. Nadir Karapınar'ın bizi örgütlemesiyle Zonguldak Kömür Kongresine katılan farklı okullardan öğrenciler arasındaydım. Aynı yıl mezun olunca Odaya üye oldum ve aktif çalışmaya başladım. Oda ile bağım iş ve yaşamın getirdikleriyle arada uzaklaşsa da hiç kopmadı. Her dönem farklı, farklı ihtiyaçlar ve sorunlar ortaya çıkıyor. Doksanlı yılların başında mesleki alanlarımıza sahip çıkmak çok önemliydi. Delme Patlatma ve Mermer Sempozyumlarının ilklerini gerçekleştirdik.

TMMOB'nin 12 Eylül'den sonraki ilk toplu yürüme eylemi Sıhhiyeden Tandoğan'a yapıldı. Çok iyi anımsıyorum Odamıza ekonomik sıkıntılardan dolayı çok şikâyet geliyordu. Aramızda konuşup konuyu YK'ye getirdik. Eylem üzerinde anlaşmamız beş dakika sürdü, sonrasında neler yapmamız gerektiğini konuştuk. Konuyu Başkan Asım Kutluata ile TMMOB Başkanı Yavuz Önen'e götürdük. İlk Başkanlar toplantısına beni de çağırdı. Asım Kutluata ile Oda Başkanlarını Yavuz Önen'in desteğiyle ikna etmemiz iki saatimizi aldı. Yapamayacağımızı düşünenler oldu. Bana kaç kişi katılabileceğimizi sordular. Beş yüzün üzerinde olacağını söyledim, o günün koşullarında inanmadılar. Provokatörler girmesin diye aramıza kimseyi almadık. O günün koşullarına göre beş binin üzerinde mimar, mühendis yürüdük, slogan attık. Bana inanmayanlar bizi saymışlar, ben de saydırdım. Şantiyeden gelen arkadaşlarımızla Maden Mühendisleri olarak 532 kişi yürümüştük.

Odamızın TMMOB'deki etkinliği ve etkisi her zaman üye sayımızın üzerinde olmuştur.

Yavuz Yiğiter

Maden İşletme Mühendisi. (İTÜ)
İSG A Sınıfı uzmanı
Doğum: 01-01-1957 Kütahya/Gediz.
İTÜ Maden İşletme Bölümü 1977-1984
Boğaziçi Üniversitesi İngilizce Hazırlık (1 yıl)
1975 ve Fizik lisans Öğrenciliği 1 yıl.

Yeraltı Maden işletmelerinde, ağırlık kömür ve krom ocaklarında çalıştım.

Patlama, göçük, su baskını, ateşleme (kazası), ölümlü iş kazaları hemen her maden olayı başımdan geçti.

ANI

1988'de işe başladıktan bir ay sonra denetim geçirdik, müfettişler örnek çalışmalarımız için teşekkür ettiler. Bir hafta sonra, grizu patlamasında 6 çalışmamız vefat etti. Davalar ve SGK takibatları yıllarca devam etti (pimi çekilmiş bir bomba gibi). En son 2024 nisan ayında emekli kesintisi, sona erdi.

Güzel anıları da candan meslektaşlarım ile yaşadım.

Madencilik dergisi 2004 Ocak ayında yayınlanan "Yeraltında" şiirini paylaşıyorum.

YERALTINDA

Mümkün değil,

Bismillahsız karanlığa çizmeyi basmak.

Neresindeyiz dünyanın, bilinmez.

Zordur yeraltında insanı tanımak...

Baretler ve çizmeler azaltamaz;

Lambaların bulup getirdiği,

Getirip omuzlara yüklediği korkuyu.

Kazmalar yürektir atar, vagon şangırtıları içinde.

Şekilce insana benzemez karartılar,

Umut ve sabırla savaşır, yeraltında.

Zafer Gürsoy

1962 yılında Ordu'da doğdum. İlk, orta ve liseyi Ordu'da tamamladım. 1984 yılında Eskişehir Anadolu Üniversitesi Mühendislik Mimarlık fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Ankara'da Özel sektörde 30 yıla aşkın proje mühendisi olarak çalıştım. Halen çalışma hayatımı kurmuş olduğumuz proje ve danışmanlık şirketinde sürdürmekteyim. Evliyim iki çocuğum var.

Hasan Kut

12.09.1956 yılında Antalya ili Gündoğmuş ilçesi Güneyyaka köyünde dünyaya geldim. Öğrenim hayatımın ilk ve orta okulunu Aydın merkezde (Efeler) tamamladım. Orta öğrenimimi Nazilli Erkek İlk Öğretmen Okulunda 1974 yılında ilkokul öğretmenini olarak bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Fen Bilgisi Bölümünü bitirdim.

1979-1985 yılları arasında İzmir'de Fen Bilgisi öğretmenini olarak çalıştım. Bu arada ikinci kez üniversite sınavlarına girerek 1980 yılında Ege Üniversitesi Makine Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünü kazandım ve 1982 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi'nin kurulmasıyla Dokuz Eylül'ü oldum. 1984 yılında mezun oldum. Altı buçuk yıllık öğretmenlik hayatımı 1985 yılında sonlandırarak Doğal Taş-Mermer sektöründe çalışmaya başladım.

Mermer sektöründe çeşitli fabrikalarda yöneticilik yaptıktan sonra 1989 yılında kendi firmam olan Madenci Taş Maden Tic. ve San. Ltd. Şti.'ni kurdum ve devam etmekteyim. İşletmemde iç ve dış piyasaya mermer ürünleri sunmaktayım.

ANI

1987 yılında Bolu ilinin Göynük ilçesindeki mermer fabrikasında ocak ayında Ocaklar ve Fabrika müdürü olarak çalışmaya başladım.

O yıllarda Göynük altı bin nüfuslu şirin bir kasaba. İsviçre dağları gibi bir yer. Çam ormanları ile kaplı ve kar yağışı bol. Kışın zincirsiz yola çıkmak olmaz. Arabada çift yedek lastik ve zincir takılı hazırda bekliyor. Göynük aynı zamanda İpek Yolu üzerinde tarihi bir yerleşke. Fatih Sultan Mehmet'in hocası, Ak Şemsettin'in mezarı da burada.

Göynük mahrumiyet bölgesi, yönetim olarak Bolu'ya bağlı ama ticareti ise Adapazarı ve İstanbul ile yürütülüyor. Her gün İstanbul'a otobüs seferi var. Aradığın bir ürünü, arızalan makinenin bir yedek parçasını bulamazsın. Tamirci yok, elektrikçisi yok, Bir defasında vinç dişlisi bozuldu, o zamanlar çalışmakta olan Sarıyar Barajının Atölyesinde yaptır-

mıştık. Devlet işletmeleri kendi göbeğini kendi keşiyordu. Almanlara kurdurulmuş bir hidroelektrik santrali idi.

Böyle olanaksızlıklar içindeki bir ilçede, mermer pazarına uzak bir fabrikayı çalıştırmak hiç de kolay değildi. Verilen mücadele ile ilçenin tek üretim tesisi olan fabrikayı tek vardiyadan iki vardiyaya, üretim kapasitesini dörde katlamayı başardım. İşçileri çelik burunlu çizme ile tanıştırdım. Toz maskesi, koruyucu eldiven, gözlük ve baret kullanmaya ikna etmeye çalıştım. Personelin toza karşı direncini arttırmak için yoğurt ve ara öğün beslenme olanaklarını sağladım. Bunlar bugün için normal ve zorunlu olan gereksinimler. Ama o zamanlar...

1980'li yıllarda mermer fabrikalarının birçoğunda sendikalar var ve Türk-İş'e bağlı sendikalar. Şimdi neredeyse hiçbir mermer işletmesinde sendika yok.

İşletmenin hafta sonu tatili pazar günü. Çalışma saatleri 08.00-17.00, 12.00-13.00 yemek molası. İki kez de çay molası. Bu şekilde her şey normal. Fakat normal olmayan cuma günleri. Öğlen yemek molaları 14.30 a kadar uzuyor. Fabrikada bütün makineler kapatılıyor ve cuma namazına gidiliyor. Personelin bir kısmı namaza gidiyor, bir kısmı da gitmiyor. Bu arada da üretim duruyor. Siparişler aksıyor. Bu durum ile ilgili bir toplantı yapıp işçilere "çalışmanın da bir ibadet olduğu, fabrika personelinin çoğunun Cuma'ya gitmeyip beklediğini" anlattım. İtiraz eden olmadı. Fakat...

...Sonra ne mi oldu?

İzmir'e bir makine tedarikine gittiğim sırada genel müdürden bir telefon geldi Merkeze İstanbul'a çağırıldım ve işime son verildiğini öğrendim.

Gerekçe: İşçilere baskı yaptığımı, sendikandan bundan şikayetçi olduğumu bahane ederek işime son verildi.

İş güvenliği ve işçi sağlığı için işçilere sağladığım olanaklar karşıma baskı olarak çıktı. Onların lehine verdiğim savaş aleyhime döndü.

Daha sonra ne mi oldu?

Bir yıl geçmeden fabrika kapatıldı, Bir tavuk firmasına tüm mal varlığı satıldı. Yıllar sonra Göynük'e gittiğimde tesisin bir viraneye döndüğünü, yerinde yellerin estiğini gördüm ve üzüldüm. Onca çalışan işsiz kalmış.

Sadece bir şey beni sevindirdi; diktiğim bir yaşında-ki sedir ağacı kocaman bir ağaç olmuştu.

İbrahim Kayandan

1963 yılında Ayvalık'ta doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Ayvalık'ta tamamladım. 1980 yılında Ege Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünü kazandım. 1982'de YÖK kurulduktan sonra maden mühendisliği bölümüne Ege Üniversitesi'nden ala-

arak Dokuz Eylül Üniversitesi'ne bağladığı için 1984 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi'nden maden mühendisi olarak mezun oldum. Mecburi hizmet karşılığı Etibank'tan aldığım burs nedeniyle 26 Kasım 1984 yılında Emet Bor İşletmeleri Müessese Müdürlüğü'nde mühendis olarak göreve başladım. Vardiya mühendisliği, şef mühendis, baş mühendis ve üretim müdürü görevlerinde bulundum. 2003 yılında Kırka Bor İşletme Müdürlüğü'ne teknik müdür olarak atandım. 2008 yılında Bigadiç Bor İşletme Müdürlüğü'nde işletme müdürü olarak göreve başladım. 2010 yılında bu görevimden ayrılarak Genel Müdür Müşavirliği kadrosuna verildim. 2011 yılı temmuz ayında Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü'nden emekliye ayrıldım. 2011 yılında özel sektörde Metal Maden A.Ş.'de işe başladım. Hala aynı şirkette çalışmaya devam ediyorum. Evli ve iki kız çocuğu babasıyım.

ANI

1980 yılında Ege Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne girdim. 1982 yılında YÖK kurulduktan sonra bölümümüzü Dokuz Eylül Üniversitesi'ne (yeni kurulmuştu) bağladılar. 1983 yılında rahmetli Prof. Dr. Yavuz AYTEKİN hocamızın desteğiyle Etibank'tan mecburi hizmet karşılığı başarı bursu aldım. 1984 yılı yaz döneminde Fakülteden mezun olunca gerekli evrakları tamamlayıp Etibank'ta işe başlamak üzere Kurum'a teslim ettim. Güvenlik soruşturması gibi prosedürlerin tamamlanmasını beklemeye başladım. Aynı dönem

mezun olduğumuz ve kendisi de Etibank'ın burslu öğrencisi olan sevgili arkadaşım Erdoğan ŞEN beni aradı. Emet Bor İşletmesi'ne ikimizin de atamamızın yapıldığını söyledi. Kendisi İzmir'de olduğu için 25 Kasım 1984 Pazar günü İzmir otogarından Gediz, oradan da Emet'e gitmek üzere anlaştık. 25 Kasım sabahı rahmetli anne ve babamın da hayır dualarını alarak Ayvalık'tan İzmir'e gitmek üzere yola çıktım. Otogarda Erdoğan ile buluştuk. Gediz'e gitmek üzere yola koyulduk. Birbirimize belli etmesek de çok heyecanlıydık. Gediz'e vardığımızda Emet'e gidecek olan tek ve son minibüse bindikten 10 km sonra tamamen stabilize yol başladı. Böyle yaklaşık 40 km giderek Emet'e vardık. İşletme lojmanlarının önünde durduğumuzda bagajda valizlerimizin tozdan tanınmayacak hale geldiğini görünce zor ve meşakkatli bir meslek hayatımın başlangıcında olduğumu bir kez daha anladım. Güvenlikteki arkadaşlar bizi misafirhaneye getirdi. Odamıza yerleştik. Ancak içim içime sığmıyordu. Heyecandan yerimde duramıyordum. Sevincin yanında, gurbetin burukluğu, yeni işe başlamanın bilinmezleri beni yoğun bir duygu fırtınasına yakalatıyordu. Sabaha kadar gözümde uyku girmediydi. Sabah kalktığımda Erdoğan ile birlikte tatlı bir telaşla giyinmeye çalışıyor, birbirimizin kravatlarını düzeltiyorduk. İşletmeye gittiğimizde bizi çok samimi bir şekilde karşılayarak Kurum'a girişimiz yapıldıktan sonra bize oryantasyon programı verdiler. İlk olarak Espey yeraltı ocaklarında işe başladım.

Tüm sıcaklığıyla her anını daha dünmüş gibi hatırladığım mesleğe başladığım 1984 yılından bu yana tam 40 yıl geçmiş. Acısıyla tatlısıyla o kadar çok yaşanmışlık var ki. Benim için en unutulmayanı bu işe başladığım ilk gündür. 27 yıl çalıştığım Etibank şimdiki adıyla Eti Maden İşletmesi Genel Müdürlüğü'nün ferdi olmak bana her zaman yüksek aidiyet, sorumluluk ve onur yaşattı. 26 Kasım 1984'te tek valiz ile geldiğim Emet İşletmesi'nden ayrıldığımda yanımda çok sevdiğim eşim, can parçası yavrularım, unutulmaz dostluklar ve sayısız anılar vardı.

Geriye dönüp baktığımda bu meşakkatli mesleğin beni hayatımda ne kadar çok dönüm noktasına getirdiğini görüyorum. Canım eşimle tanışmam mesleğim sayesinde Çavdarhisar'da oldu. İki kızımı da Emet'te kucağıma aldım. Meslekte 40 yıl geçmiş. Zorluklarıyla, mücadelesiyle geçen bu 40 yılın ar-

dından tüm meslektaşlarıma selam ederim. Buradan tüm meslektaşlarım için kazasız sorunsuz, sağlıklı, huzurlu ve başarı dolu çalışma yılları olmasını yürekten dilerim.

Oktay Bayat

1963 yılında Eskişehir'de doğdum. İlk ve orta öğrenimimi Kayseri'de ve lise eğitimimi ise İzmir'de Atatürk Lisesinde 1980 yılında tamamladım. 1980-84 yılları arasında DEÜ Maden Mühendisliğinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum (Etibank burslusuz).

1985 yılında aynı üniversitede Asistan olarak göreve başladım. 1986 yılında "Etibank Keçiborlu Kükürt Cevherinin Optimal Zenginleştirilmesi" başlıklı tezimi vererek Maden Yüksek Mühendis unvanını aldım. 1987 yılında 1416 sayılı kanun vasıtası (mecburi hizmet karşılığı) ile açılan sınavı kazanarak İngiltere'de Doktora yapmaya gittim. 1988-1992 yılları arasında University of Leeds, Minerals Engineering bölümünde "Recovery and Treatment of Cenospheres From Fly Ash" tez konusunda Doktora (PhD) yaparak 1993 yılında ülkeme döndüm. 1993 yılından itibaren Çukurova Üniversitesi, Maden Mühendisliği Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapıyorum. Evli ve iki erkek çocuk babasıyım.

ANI

1984 yılında son stajımı yapmak üzere Beyşehir'e yaklaşık 50 km mesafede bulunan Etibank'a (burslu olduğumdan) ait Barit Maden işletmesine gittim. Açık işletme halinde çalışan oldukça küçük bir tesis ve burada çıkarılan tüvanan cevher direkt olarak satılıyordu. Bir hafta sonra, Teknik Müdür, cevherin zenginleştirme işlemi sonrası konsantre halinde satılmasını düşündüklerini belirterek ocaktan getirilecek malzemenin yakındaki bir özel tesiste zenginleştirme işlemine tabi tutularak test edileceğini ve elde edilecek sonuçlara göre gerekirse yatırım kararı alınacağını ancak o işletmenin de işleyişini bozmamak için sadece 24-08 saatleri arasında çalışabileceklerini ve bana da nasılsa üniversite de bitiyor denemeler

esnasında vardiyanın başında sorumlu mühendis (!) olarak durmak isteyip istemediğimi sordu. Ben, tabii ki, dediğimde sayfalarca dolu yapılacak iş ve testleri (cevherin nakliyatı, elek verimi, jig performans, tesis verimi, kütle-su balansı, elektrik, su sarfiyatları, artık yönetimi vs.) içeren uzun bir listeyi verdi. Listeye bakınca bunları derslerde gördüğümü hatırlıyorum ancak pratikte hiçbir zaman yapmadım dediğimde benimle bütün gün nasıl yapılacağını tek tek anlattı. Testler esnasında maden mühendislerin sebep/sonuç ilişkisini kurarak gerçekten nasıl çalışması gerektiğini, cevher özelliklerinin işletme performansını nasıl direkt etkilediğini ve özellikle işçi ile diyaloglarının hangi sınırlarda tutulması gerektiğini öğrendim. Yaklaşık 40 senedir maden mühendisi yetiştirilmesinde eğitici/öğretici olarak üniversitede görev yapıyorum. Maden mühendisliği gibi çok alanlı (maden, cevher hazırlama, jeoloji, makine, inşaat, elektrik, pazarlama, bürokrasi, insan ilişkileri vs.) bilgi birikimine sahip olması gereken bir meslekte çok iyi yapılmış staj tecrübesinin yeni mezun olacak meslektaşlarımıza gerekliliğini her zaman savundum.

Ali Aydın

1961 yılında Elazığ'da doğdum. İlk, orta, lise ve üniversite eğitimlerimi İzmir'de tamamladım. 1984 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'nden mezun olduktan sonra, şimdiki Eti Maden Kuruluşu'nun Bursa-Mustafakemalpaşa Kestelek Bor

Madeni İşletmesi'nde (1984-1994) yeraltı mühendisi olarak göreve başladım. 1994-2000 yılları arasında aynı kuruluşun Balıkesir-Bigadiç Bor İşletme Müdürlüğü'nde cevher zenginleştirme ağırlıklı çalışmaya devam ettim. 2000-2009 yılları arasında yine aynı kuruluşun Balıkesir-Bandırma Bor İşletmesi'nde Liman Müdürlüğü ve diğer görevlerde bulundum. 2009'dan sonra tekrar Balıkesir-Bigadiç Bor İşletme Müdürlüğü'nde birim müdürlüğü görevlerinde çalışmaya devam ediyorum.

Evli ve iki çocuk babasıyım.

ANI

1980’li yılların sonuna doğru Bursa-Mustafa Kemal Paşa-Kestelek Bor İşletme Müdürlüğü’nde yeraltı vardiya mühendisliği yaptığım sırada yaşadığım bir anı. Bor cevher damarının sonuna denk gelen beklenmeyen bir cevherin toparlanması için 30 derecenin üzerindeki bir meyilde yaklaşık 2,5 m genişliğinde bir başyukarı sürmüştük. Cevheri başyukarı meyillinden faydalanarak naklediyorduk. Başyukarı cevherin seyrine göre yarı yerinden sonra dönüp ilerlemişti. Yani alttan bakıldığında üretim aynası görünmüyordu. Program dahilinde olmayan bu damar ezilmiş cevherden oluşuyordu. Vardiyamda bu noktayı kontrole gittim. Aşağıdan yukarıya seslenerek çalışan ustamı geleceğimi söyleyerek uyardım. Ondan teyit aldıktan sonra yanına doğru çıkmaya başladım. Başyukarının dönme yaşadığı kısımdayken yaklaşık 70 cm çapında bir cevher bloğu geldi. Kendimi karşı cidara nasıl attığımı hatırlamıyorum. Bu olay bana, yeraltı üretim faaliyetlerinde cevher nakli ile insan naklinin bölünmüş yollardan yapılması gerekliliğini her zaman hatırlatır.

Erdoğan Şen

1961 İzmir doğumluyum. 1984 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Mim. Müh. Fak. Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum. Aynı yıl Etibank Emet Kolemanit İşletmesinde meslek hayatıma başladım. 2013 yılında Eti Maden Genel Müdürlüğünden emekli olana ka-

dar Mühendis, Teknik Şef ve Başmühendis olarak kurumuma hizmet verdim. Halen Balıkesir Balya Akbaş köyünde yaşıyorum ve kısmi zamanlı A sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak çalışıyorum.

ANI

1984 Kasım ayında elimde bir çanta ile 24 yaşında tek geldiğim Emet’ten, 2001 Mart ayında eşim, 2 oğlum ve kamyon dolusu ev eşyası ile ayrıldım. Emet ve Espey Ocağının bende çok emeği vardır ve her daim yeri başkadır. Gözyaşları ile Emet’ten ayrıldığımız gün ben ve ailem için unutulmayacak bir anıdır.

Mehmet Uygur

Adana’dan başlayıp Zonguldak’ta tamamlanan eğitim sonrası özel sektör ve kamu sektöründe yerüstü ve yeraltı madencilik işletmelerinde maden mühendisi olarak çalıştım. 2007 yılında kamudan emekli oldum. Halen İş Güvenliği uzmanlığı yapmaktayım. İstanbul’da ikamet ediyorum. Evliyim, 1 çocuğum var.

ANI

Anılar insanın bir parçasıdır. İyi-kötü, doğru-yanlış, acı-tatlı olarak yaşananlardır. Bunları bir diğerinden ayırt etmek bir parçayı diğerinden ayrı tutmaktır.

Madencilik hele de yeraltı madenciliği yapanlar daha iyi anlar. Yaşanan her an aslında bir anıdır. Yeraltında çalışmaya başladığım ilk dönemde ocaktan çıkan kişilere “GEÇMİŞ OLSUN” denilmesi çok dikkatimi ve ilgimi çekmişti. Neden insanlar birbirine geçmiş olsun derler, ne oldu ki geçmiş olsun deniliyor diye kafamda deli sorular. İşin garibi ben de ocaktan çıkan kim olursa olsun geçmiş olsun demeye başlamıştım. Önceleri dilimize pelesenk olmuş kalıp bir kelime diye düşünüyordu. Zamanla yeraltı ocağında havalandırmadan nakliyata, kazıdan tahkimata kısaca her faaliyetin kendi içinde ölümü her an barındırdığını ve bu faaliyeti yerine getirenlerin ölümden kurtulduğu için birbirlerine “GEÇMİŞ OLSUN” dediklerini yaşayarak öğrenmiş oldum. Bu öğretimi zamanla yaşantımda yer edinerek emeği ile çalışan tüm insanlara yerine getirdikleri çalışma sonrasında geçmiş olsun dileklerimi her daim ilettim.

Zafer Ağralı

Ben İTÜ 1984 mezunuyum. Mezuniyet sonrası Bursa’nın Orhaneli bölgesinde. Krom maden işletmelerinde Ocak ve tesis Mühendisliği görevlerinde bulunduktan sonra, aynı yerden emekli olup beş yıl kadar Zenginleştirme tesis proje ve danışmanlık işleri

yaptım, akabinde cevher zenginleştirme makinaları imalatı yapmak üzere Merta Makine Şirketini Kurdum, 18 yıldır imalat sektöründe çalışmaktayım.

Mesut Erkan

1961 yılında Balkan göçmeni bir ailenin çocuğu olarak Bursa'da dünyaya geldim. Ortaokul ve liseyi Devlet Parasız yatılı olarak Çanakkale'de tamamladım. Genelde üniversite eğitiminin aileden ayrı geçirildiği öğrencilik yılları, bende tam tersi ortaöğrenimim yatılı, üniversite

eğitimim ailemin yanında geçti.

İnsanlar yaşamı boyunca, bilinçli ya da bilinçsiz yaptığı seçimlerle hayatlarını şekillendirir. Kimileri de buna kader der. Meslek olarak üniversite sınav öncesi tercihleri yapana kadar hiç aklımın ucundan geçmemiş olan madencilik, 18. tercih olarak yedinci sıraya yazdığım İTÜ Maden Fakültesini 7. Sırada kazanarak hayatımın en önemli tercihini yapmış oldum. Öyle bir meslek seçmişim ki, tekrar sınava girip başka bir bölüm düşünmedim bile. Ve bugün Meslekte 40 yıl geçirmiş olmanın gururunu yaşıyorum. Madenciligi o kadar içselleştirmişiz ki, sevgili kızım da lise son sınıfta oda olarak öğrencileri götürdüğümüz bir teknik gezi sonrasında, Maden Mühendisliği eğitimi sonrası bir meslektaşım olarak aramıza katıldı. Dediğim gibi, seçim mi kader mi yoruma açık.

Meslek hayatıma birçok meslektaşımın da yolunun bir şekilde geçtiği Ankara/Kınık tüneli/ Denge Baca Şantiyesinde başladım. Daha mesleğe adım attığım ilk hafta, vardiyamda yaşanan ölümlü bir iş kazasında, her ne kadar yargılama sonrası beraat etsem de yaşadığım stres ve sıkıntı beni meslekten uzaklaştırmadı. Sonrasında daha çok feldspat, kil, albit, manyezit gibi endüstriyel hammaddeler üzerinde çalıştım. 1990 yılında adım attığım agrega sektörü üzerinde ise uzun yıllar hizmet verdim. Bu konuda sektörel birlik oluşumu ile birlikte 13 yıl Agrega Üreticileri Birliği'nin Genel Sekreterliği görevinin sürdürdüm.

Meslek hayatımda ilk kez 2002 yılında meslek örgütüm Maden Mühendisleri Odası İstanbul Şube yönetiminde görev aldım. Bu süreçte yedek, asil, muhasip üye gibi farklı görevler sonrası beşinci dönem olarak halen şube başkanlığı görevini gururla sürdürmekteyim.

Bilinçli bir tercihle olmasa da seçmiş olmaktan son derece memnun olduğum ve 40 yıldır sürdürdüğüm mesleğim süresince, çalışma hayatımda ve özellikle meslek örgütümdeki faaliyetler sırasında sayısız dostluklar edindim. En büyük kazancımın da biriktirdiğim bu yoldaşlık ve dostluğun olduğunu düşünüyorum. Bana büyük katkılar veren bu dostluklar için meslek örgütüm çatısı altındaki tüm meslektaşlarıma sonsuz teşekkürler. İyi ki varsınız ve hep olacaksınız.

50, 60 ve hatta 70 yıllarda hala birlikte olmak dileklerle tüm meslektaşlarımla 4 Aralık Dünya Madenciler Gününde birlikte olmak dileklerle...

Cemal İkizoğlu

8 Aralık 1956 yılında Düzcü'de dünyaya gelmişim. İlk, orta ve lise öğrenimini İzmir ili Bayındır ilçesinde tamamladım. 1978 yılında İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliğini kazandım. Cevher hazırlama bölümünde Erzurum Narman zinober madenini zenginleştirme yöntemle-

rini araştırma konusunda hazırladığım bitirme tezi ile 1984 yılında mezun oldum. 1984-1985 yıllarında askerlik görevine başlayınca kadar Ege Metal Madencilik şirketinin İskenderun Sala krom konsantre tesisinde ve Bursa Orhaneli krom konsantre tesislerinde çalıştım. 1985-1986 yıllarında 8 aylık kısa dönem askerlik görevini yaptım. 1986 yılı Ekim ayında Barit Maden Türk A.Ş. firmasının Sivas ilindeki selestit üretim ve zenginleştirme tesisinde çalışmaya başladım. 1987 yılında evlendim, 1988 yılında bir erkek bir kız olarak ikiz evlatlarımla dünyaya geldiler. 1989 yılında çalıştığım şirketin merkez bürosuna maden ruhsatlarını takip ve yönetimi, iç alım ve satım görevleri için görevlendirildim. Ruhsat yönetim koordinatörlüğü göreviyle 34 yıl sonra 2020 pande-

mi başlangıcında ayrıldım. Bir süre bazı firmalara danışmanlık yaparak bugünlere geldim. Şimdilerde 2 çocuğum ve 3 torunumla vakit geçirmekteyim. 2012 yılından bu yana oğlum Kerem, maden mühendisi olarak Esen Mikronize firmasında ve en son Çelik TAŞ şirketinde çalışmaktadır. Kızım Görkem, Uluslararası ilişkiler mezunu olup bir firmada İnsan kaynakları bölümünde çalışmaktadır.

Hüseyin Çevik

10.07.1962 Yılında Gaziantep'te doğdum. İlk, orta ve lise eğitimini Gaziantep'te tamamladım. 1979 Yılında H.Ü. Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünü kazandım. 1984 yılında mezun oldum. 1985 yılında askere gittim. Bir yıl yedek subay olarak askerlik

görevimi tamamladım. 1987 yılında Şırnak'ta özel bir şirkette şantiye mühendisi olarak çalışmaya başladım. 10 yıla yakın Soma, Gerece, Tavşanlı bölgelelerinde özel sektörde dekapaj şantiyelerinde çalıştım.

1995 yılında Sanko Holding bünyesinde Adıyaman Çimento fabrikasında hammaddelerden sorumlu mühendis olarak çalışmaya başladım.

22 yıl çalıştıktan sonra 2016 yılında emekli oldum. Halen fabrikanın kalker sahasında daimi nezaretçi olarak çalışmaya devam etmekteyim. Evli ve iki çocuk babasıyım.

ANI

1995 Yılında Adıyaman Çimento fabrikasında yeni göreve başlamıştım. İki gün sonra öğle vaktiydi. Fabrikada siren çalmaya başladı. Oradaki arkadaşlara neler oluyor diye sordum. Aman kendini iyi koru patlatma yapılacak dediler. Yarım saat sürmedi bir patlama sesi ardından yağmur gibi taşlar havadan yağmaya başladı. Allah'tan herkes korunduğu için hiç kimseye bir şey olmamıştı.

Ocak fabrikanın yanında olduğu için çok tehlikeli çalışma yapıyordu. Ocağın işletmesi müteahhit firma tarafından yapılıyordu. Ama mühendisleri olmadığı için sorumluluk bizdeydi. Patlatma bit-

tikten sonra müteahhit firma yetkilisini fabrikaya çağırdım. Benden habersiz hiçbir şekilde patlatma yapılmayacağını ve benim nezaretimde deliklerin sıkılaşmasının yapılacağını bildirdim. Daha sonraki patlatmalar benim nezaretimde yapıldı.

Birkaç ay sonra müteahhit yetkilisi çok teşekkür ederek, biz zarar ediyorduk işi bırakacaktık sayenizde zarardan kurtulduk diyerek sevincini paylaştı ve halen aynı müteahhit bu ocağı çalıştırıyor. Ben de daimi nezaretçiliğini yapmaktayım.

Ali Osman Bilir

09.07.1956 yılında Zonguldak-Kdz. Ereğli Tepeören köyünde doğdu. İlk öğrenimini Tepeören Köyü İlkokulu'nda 1967 yılında tamamladı. Eğitim hayatına 2 yıl ara verdikten sonra orta okulu 1969-1972 yılları arasında Kozlu Lisesi Orta Okul bölümünde tamamladı. 1972-1975 yılları

arası Zonguldak Endüstri Meslek Lisesi elektrik bölümünde eğitim aldı. Lise mezuniyetinin ardından Erdemir A.Ş.'de kısa dönem elektrikçi olarak çalıştı.

1975-1976 öğretim yılında Ankara Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu elektrik bölümünde okudu. 1976 yılında Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi-ZDMMA Maden Mühendisliği Bölümünde üniversite eğitimine başladı. Üniversite eğitimine bir süre ara verdikten sonra 1984 yılında, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi (eski ZDMMA) Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

1987 yılında yedek subay olarak askerliğini yaptıktan sonra, aynı yıl Türkiye Taşkömürü Kurumu-TTK Kozlu Müessese Müdürlüğünde ocak mühendisi olarak işe başladı. Müessesede üretim ve iş güvenliği birimlerinde 2004-2013 yılları arasında Maden Mühendisi olarak çalıştı. 2013 yılında emekli oldu.

TTK Genel Müdürlüğü tarafından, 1989-1990 yıllarında, 14 aylık bir sürede Türkiye-Federal Almanya Enerji Bakanlıkları arasında düzenlenen, "İstatistik ve Yer altı Madenlerinin Optimum Değerlendiril-

mesi” hususundaki eğitim programında görevlendirildi. Berlin Üniversitesi’nde ve Saarbergwerke A.Ş.’de eğitim ve uygulama programlarına katıldı.

2013-2015 yılları arasında, Kocaeli-İzmit’te A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak 2 yıl çalıştıktan sonra Zonguldak’a döndü. 2015-2019 yılları arasında hobi olarak tarım ve amatör olarak balıkçılık ile uğraştı. 2019 yılından beri özel bir şirkette İSG Uzmanı olarak çalışmaktadır.

Evli, bir kız bir erkek 2 çocuk babası ve bir de torun sahibidir.

1987 yılında TTK’da başladığı ve halen devam eden mesleki kariyerinde, Vardiya Mühendisliğinden Ocak mühendisliği ve İSG Uzmanlığına kadar geçen sürede, birçok Maden Mühendisliği öğrencisi, akademisyen ve sektörün diğer temsilcilerine bilgi birikimi ve tecrübeleriyle rehberlik etmiş, ülke madenciliğinin gelişimine katkı sağlamıştır.

ANI

Haziran 1989 Tarihinde T.T.K tarafından eğitim programı çerçevesinde Haziran 1989 tarihinde, 14 ay süre ile gönderildiğim Federal Almanya’da. İlk beş aylık dönemde lisan öğrenme kursunda, hafta sonları ve akşamlar etkinlikler düzenlenmekteydi. Bir akşam sinema programında Türk’leri aşağılayıcı olduğu bilinen ‘Gece Yarısı Ekspresi’ filminin izleneceği ilan edildi.

Kursta bulunan on üç Türk arkadaşımınla birlikte konuyu değerlendirdik. Kurs müdürlüğüne çıkıp itiraz etmeye karar verdik. Müdür ile yapılan görüşmede oynatılmak istenen filmin gerçekleri yansıtmadığını ve filmin oynatılmaması talebimizi ilettik. Müdür talebimizi istemeyerek kabul etti. Ancak, bizlere bunun sadece senaryodan ibaret bir film olduğunu ve gerçekleri yansıtmak gibi bir misyonu olabileceğini hiç düşünmediğini, bundan rahatsız olmamıza anlam veremediğini ve filmin gelecek dönemlerde oynatılmaya devam edeceğini belirtti.

Biz Türklere karşı yapılan bu vb. karalamalar, sözüm ona medeni Avrupalı Almanlar için bir şey ifade etmemektedir. Sanki orada hala kendimi Nazi Almanya’sında gibi hissetmişim.

Yine aynı dönemde, Bir gün Saarbergwerke Yeraltı Taşkömürü İşletmesinde, İşletmede bizlere rehberlik yapan Dr. Paul, kurumdan arkadaşım, Mehmet Tat-

lısöz ile birlikte bizi öğlen yemeğine davet etti. Dr. Paul o kadar nazikti ki, bizleri yemekler konusunda yabancılık hissetmeyelim diye Saarbrücken şehrinde ünlü ve sevilen bir Türk’ün restoranına götürdü. Yemek sırasında dışarıda kalabalık sesler ve sloganlar duyuldu. Hemen bizler dışarı çıktık. Bir grup insan ellerinde afişler slogan atarak yürüyordu. Bizler seyrederken yanımızda bulunan, daha sonra bitişikteki otelin sahibi olduğunu öğrendiğimiz kişi:

“HİTLER BABA OLSA HEPSİNİ KAZANDA YAKARDI” dedi.

Kendisini uyardık. İstemeyerek özür diledi. Sonrasında, grubun değişik ülkelerden oluşan yabancılar olduğunu, insani birtakım taleplerini dile getirmek için eylem yaptıklarını öğrendik. Bu vahim anlayışın hala canlı olmasının, herkes için gelecekte bir tehlike arz ettiğini üzümlere izleme imkânım oldu. Ümit ederim ki bu ve bunun gibi düşünenlerle mücadele sürdürülür. Bu tür olayları canlı olarak yaşamak insanda derin izler bırakmakta ve Memleket-Ülke bilinci ve farkındalığını bir o kadar daha artırmaktadır.

Mehmet Bayramusta

1963 yılında Zonguldak’ın Devrek ilçesinde doğdum. Kabataş Erkek Lisesinden 1980 yılında; 1984 yılı haziran ayında da Hacettepe Ün. Zonguldak Müh. Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Ekim 1984-1989 yılları arasında TKİ Genel Müdürlüğü Orta Anado-

lu Linyitleri İşletmesi Müessesesi/Çayırhan’da tam mekanizasyonla çalışan yeraltı kömür madenciliği montajı, işletmesi ve galeri açma makinası kullanılarak galeri sürülmesi işlerinde Mühendis olarak, TKİ Genel Müdürlüğü Yatırımlar Daire Başkanlığında Mühendis, Eğitim ve İş Güvenliği Daire Başkanlığında Baş Mühendis olarak görev yaptım.

Temmuz 1994’ten itibaren ETKB Maden İşleri Genel Müdürlüğünde farklı birimlerde (İzleme ve Değerlendirme, Hukuk İşleri Koordinasyon, Ar-Ge, Eğitim, Harita) Şube Müdürü olarak görev yaptım.

2013 yılındaki yapılanmadan sonra ilk önce araştırmacı sonra mühendis olarak görevime devam ettim. Bu süreç içerisinde hafta sonları Bakan adına heyet halinde ruhsat sahalarının denetlenmesi görevini sürdürdüm.

16 Mayıs 2018 tarihinde MTA Genel Müdürlüğüne mühendis olarak tayin oldum ve 16 Ekim 2018 tarihi itibariyle emekli oldum.

ANI

Meslek hayatımın ilk yıllarında yaşadığım ve iş güvenliğinin önemini anlatan unutamadığım bir anımı paylaşmak isterim. Mühendis olarak iş hayatına başladığım yıllarda; 1988 yılı civarı Çayırhan'da görev yaparken hazırlık galerisinin ortalarında bir oda büyüklüğü ve iki oda yüksekliğinde bir göçük oluşmuştu. Ben oraya ulaştığımda sorumlu mühendis ağabeyimiz orada göçüğün içinde oluşan bir basamağa çıkmış domuzdamı yaptırıyordu. Ben basamağa çıkıp o dışarı çıktığında tavandan kopan kaya benim kafama ve sonra da aşağıdaki işçi arkadaşımın sırtına düştü. Kafamdaki baret Almanlarla çalışan bir arkadaşın verdiği kaliteli bir baretti. (Hala saklıyorum, resmi aşağıda olup, kayanın açtığı çukur yeri hala bellidir) Sersemlemiş bir halde oradan indim ve galeriden dışarıya doğru yürüdüm. Bölüme geldiğimde işçiler yüzümde kan olduğunu söylediler ve aynada baretin burnumun üstünü kestiğini, yüzümden kan aka aka bölüme gelmiş olduğumu fark ettim. İlk yardım aldım. Kötü bir şey değildi ama yüzüm kan içerisindeydi ve sersemlemiştim. İşe başladığım ilk yıllarda yaşadığım bu mesleki kazadan kafamdaki baret sayesinde kurtulmuşum. Bu yaşadığım olay bana mesleğimde iş güvenliğine uyularak çalışılmasının ne kadar önemli olduğunu göstermişti.

Ali Demirsoy

17.02.1957'de Zonguldak Karaelmas Mahallesi'nde doğdu. İlk, orta lise ve üniversite tahsilini Zonguldak'ta tamamladı. 1984 yılında Zonguldak Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu. Vatani görevini Teğmen olarak tamamladı.

Askerlik görevinin ardından, 22.04.1987'de Türkiye Taşkömürleri Kurumu'na (TTK) Maden Mühendisi olarak atandı. Vardiya Mühendisi olarak göreve başladı. Yaklaşık değişik ocaklarda vardiya mühendisi ve ocak mühendisi olarak çalıştıktan sonra, 13.07.1994'te TTK-İş Güvenliği Daire Başkanlığına Araştırma Baş Mühendisi olarak görev yaptı. 31.10.1997'de TTK-Kozlu TİM'de Etüt Tesis Şube Müdürlüğüne atandı. 17.08.2000'de aktif idari görevinden alınarak 6 ay Başuzman görev unvanıyla mesleki kariyerine devam etti. 26.02.2001'de Mahkeme Kararıyla TTK-Kozlu TİM'de Etüt Tesis Şube Müdürlüğü görevine geri döndü. 19.06.2001'de TTK-Amasra TİM'de 3 aylık görevlendirme ile çalıştı, 08.08.2002'de TTK-Kozlu TİM'de Başuzman olarak görev yaptı.

2009 Kasım'da TTK-Kozlu TİM'de Üretimden Sorumlu Müessese Müdür Yardımcılığı görevine atandı. 17.12.2022'de yaş haddinden emekli oldu.

Evli ve iki çocuk babasıdır.

Vardiya mühendisliğinden Müessese Müdürlüğüne TTK'da görev yaptığı her süreçte, Maden Mühendisliği bölüm öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik yapmış, bilgi birikimi ve arşiv-dokümantasyon ile Maden Mühendisliği Mesleğine ve Ülke Madenciliğinin gelişimine birçok katkıda bulunmuştur.

ANI

ÇITIRDAYAN ÇAM-FISILDAYAN GÖÇÜK

1991 TTK-Üzülmez TİM-Çaydamar İşletme Müdürlüğünde, vardiya mühendisliğinden bir üst kademe olan ocak mühendisliği görevine getirilmiştim. Fransız eskisi damarı çalışılan ve daha

önce göçük altında 3 işçimizin kaybedildiği Kartiye-1'in, üretimden iş güvenliğine bütün sorumluluğu bendeydi. Fransız eskisinde çalışırken, ayakta-
tabanda hep Fransızlardan kalma eski tahkimat malzemeleriyle karşılaşıyorduk. Adı üstünde "Fransız Eskisinde çalışıyorduk"

Günlerden bir gün, sabah vardiyasında Kartiye şefi ile birlikte ocak denetimine çıktık. Ocakta ayağın ortasına geldiğimizde, normal boyla geçtiğimiz ayağın bastığını fark ettik ve sürünerek geçtik. O esnada, çığırıldı duyduk. Ayaktaki çam tahkimat direkleri bize bir şeyler fısıldıyor, gelecek felaketi haber veriyordu.

Hemen şefe sordum:

"Şef, bu ayağın hali ne? Niye bastı? Gece vardiyasında ayak arkasından kömür mü çekmişler?"

Şef dürüstçe:

"Evet, efendim" dedi.

Hemen, ayaktaki bütün işçilere ivedilikle taban yollarına kaçmaları ve ayağı terk etmeleri talimatını verdim. İşçileri taban yolu ve bacalara tertip ettik. Şef ile birlikte ocak turnemizi tamamlayıp, çıkıp İşletme Müdürüne bilgi vermeden, zaten İşletme Müdürüne;

"Ocak'ta 6 sarmanın göçtüğü" bilgisi gelmişti. Biz ayağı tahliye ettikten sonra ayak göçmüştü.

Ocak Mühendisliğimin;

İlk günlerinde,

O gün

O ocakta

O ayakta

En az 8-10 işçiyi kaybedecektik.

İşletme Müdürünün olası eleştirilerini, üretim beklentilerini göze alarak,

O gün,

O ocakta,

O ayakta,

O işçilerin (8-10 kişi) can güvenliğini sağladım.

Bu benim meslek hayatımın ilki ve önemli tecrübelerinden sadece birisidir.

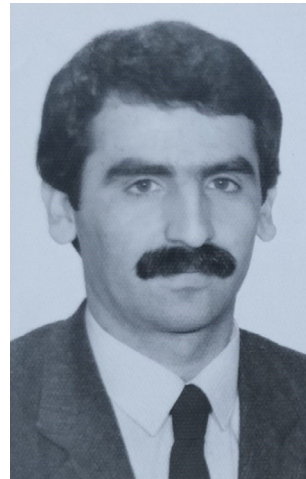
TÜM MADEN ŞEHİTLERİMİZE SAYGIYLA.

Atila Gümrükçü

01.02.1956'da Trabzon'un Yomra ilçesinde doğdu. Ortaöğrenimini Trabzon Lisesinde tamamladı. 1985'te İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Bursa Orhaneli'nde krom konsantre tesisinde çalışma hayatına başla-

dı. 1987 yılında Türkiye Şişecam fabrikalarında görev aldı, şirket bünyesinde bulunan Camış Madencilik A.Ş'de 2016 yılına kadar XRF Mühendisi, Cevher hazırlama şefi, Ar-Ge uzmanlığı görevlerinde bulundu, halen Cam hammaddeleri ve Agregata üreten Marmara Dolomit A.Ş.'de Danışman olarak görev yapmaktadır. Meslek hayatımda doğal olarak birçok anı mevcut Batı Karadeniz'de yer alan kumtaşı sahasında cam kumu araştırmaları yapıyorduk. Sondaj çalışmaları sonucu sahadan alınan karotlar üzerinde teknolojik çalışmalar yaparak hammaddenin cam kumu olabilirliği konusunda olumlu rapor vermiştim. Kumtaşının bağlama çimentosu yüksek demirli, koyu kırmızımsı renkte kilden oluşmakla beraber, bağladığı kuvars taneleri safsızlık içermiyordu. Sonrasında sahada inceleme yapan teknik müdürümüz telefonla arayarak bu malzeme cam kumu için uygun görünmüyor, çok koyu pembe dediğinde, Müdürüm siz ona toz pembe gözüyle bakabilirsiniz diye cevap vermiştim. Daha sonra proste hazırlanan kumtaşının ürün verilerinin raporla birebir uyumlu çıkması, toz pembeli esprileri de beraberinde getirmişti.

Mazlum Özudoğru

28.03.1954 tarihinde Adana, Kozan'da doğdum. İlkokulu ve Kozan Lisesini bitirdikten sonra girdiğim üniversite sınavında Gazi Eğitim Enstitüsü Matematik Öğretmenliği bölümünü kazandım. 1976 yaz döneminde mezun olduktan sonra aynı yıl girdiğim üniversite sınavında İTÜ

Maden Fakültesi Maden İşletme Mühendisliği Bölümünü kazandım. İTÜ'deki öğrenciliğim sırasında İstanbul'daki çeşitli liselerde yöneticilik ve matematik öğretmenliği yaptım. 1984 kış döneminde mezun olduktan sonra 4 ay süreli kısa dönem askerliğimi yaptım. Naklen atamamın yapıldığı 1986 yılında Etibank'ta Ergani Bakır, 100. yıl Gümüş ve Ankara Genel Müdürlüğü işletmeler dairesinde Başmühendis olarak görev yaparken 2003 yılında isteğimle Başmühendis olarak emekli oldum. Etibank'ta Flotasyon ile Liç Başmühendisliklerinde ve Eğitim, Teknik Emniyet, Çevre Başmühendisliğinde görev yaptım. Maden mühendisleri odası 100. yıl Gümüş ve Etibank Genel Müdürlüğü işyeri temsilcisi oldum. Emekli olduktan hemen sonra Ankarada bulunan çeşitli dershanelerde Dershane Müdürü, Yayın Müdürü ve Matematik Öğretmenliği görevlerinde bulundum.

Oğlumun zorunlu hizmetinin İstanbul'a çıkması nedeniyle 2011 yılında İstanbul'a taşındım. 2011 yılından bugüne kadar çeşitli özel sektör Madencilik firmalarında Maden Müdürü, Şantiye şefi, teknik nezaretçi ve daimî nezaretçi olarak görev yaptım. Şu anda Bolu, Geredede bulunan bir kalker ocağında şantiye şefi ve daimî nezaretçi olarak görev yapmaktayım. Tıp Doktoru olan oğlum İngiliz G.S. Kilaç firmasında üst düzey yönetici olarak Dubai'de, Yüksek içmimar olan kızım ise içmimar eşi ile birlikte İstanbul'da kurdukları Karavan Mimarlık isimli firmalarında faaliyetlerini sürdürmektedirler. Eşim Kız Teknik Yüksek Öğretmen Okulu Çocuk Gelişimi Bölümü mezunu olup, çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik görevlerinin ardından Milli Eğitim Bakanlığı'ndan Eğitim Uzmanı olarak 1999 yılında emekli olmuştur.

ANI

Etibank 100. yıl Gümüş İşletme müdürlüğü Liç Başmühendisliğinde görev yaparken Makina Mühendisinin dış göreve gönderilmesi nedeniyle iki değirmenden birisi çalışırken diğerinde astar değişimi yapılmasının takibi görevi tarafıma verildi. Müessesede göreve yeni başlamıştım. Siyanür gazı ile ilgili bilgim sınırlı idi. Kireç ünitesinden değirmenlere pH düzenleme amaçlı gelen kireç borusunun tıkanmış olduğunu daha sonra tespit ettiğim, birinci değirmenin önünden geçerken siyanür gazına maruz kaldığımı

7 kişilik bakım ekibine söyledim. Ekip değerlendirmemin yanlış olduğunu, gözlerimin yaşarmasını kaynak elektrotlarına bağladıklarını ifade ettiler. Ancak benim buna ikna olmadığımı ortamdaki siyanür konsantrasyonunun neden olduğunu söyleyerek kimya laboratuvarı teknisyeninden ölçüm yapmasını istedim. Değerlerin yüksek çıkması nedeniyle derhal müessese Teknik Müdürünü aradım. Akşam vardiyasında gerçekleşmesi nedeniyle astar değişiminin sabah devam edeceği ve personelin işe devam etmemesi talimatı aldım. Personelle birlikte Kütahya'ya gittim.

ANI

Etibank Ergani Bakır işletmesi müessesine atanmamın 1. Yılında Eğitim-Teknik Emniyet Başmühendisliğine vekaleten atandım. Atanmamdan 4-5 ay sonra Başbakanlık Baş denetçisi (Başmurakıp) tarafından denetlendim. O güne kadar ayda ortalama 10 iş kazası söz konusu iken o ay hiç kaza olmamasının nedenini açıklamamı istedi. Ben de iki Başteknisyenimden sabah ve öğleden sonra olmak üzere her gün iki defa rapor aldığımı, bu çerçevede birimleri bir yazı ile uyararak gerekli tedbirleri almalarını Müessese Müdürlüğü onayı ile talimatlandırdım. Alınan tedbirlerle kaza meydana gelmediğini anlattım. Baş denetçi benden konu ile ilgili bir rapor hazırlamamı istedi. Ben de Kaza istatistiklerini formül uygulayarak mali ve kaza grafiklerinden oluşan bir dosya hazırlayarak kendisine sundum. Takdir kazandığım ifade edildi.

Emine Uzun

1960 yılında Zonguldak'ta doğdu.

İlk, Orta ve Lise Zonguldak'ta tamamladı. 1984 yılında, Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldu.

1986 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmez Müessese Müdürlüğünde Etüt Mühendisi olarak işe başladı. 2010 yılında emekli oldu.

2012 yılında İş Sağlığı ve İş Güvenliği Sertifika Programına katılarak C Sınıfı İSG Uzmanlığı Sertifikasını aldı.

İSG Uzmanı olarak profesyonel anlamda hiç çalışmadı. Ancak, Maden Mühendisliği mesleki kariyeri, memuriyet hayatı ve İSG Uzmanlığı eğitimlerinden edindiği bilgi birikimleri ile, 2012 yılında Kızılay tarafından verilen Eğiticinin Eğitimi Seminer Programına katıldı. Kızılay adına gönüllü olarak, Deprem Farkındalık Eğitmenliği yaptı. Bu dönemde çalışma arkadaşlarıyla birlikte hazırlamış oldukları Sosyal Sorumluluk Projesiyle, Kızılay'a hem Eğitici olarak hem de maddi proje desteği sağladı. Zonguldak ve civar mahalle köylerinde birçok genç yaşlı yurttaşımıza Kızılay'ın depremle ilgili eğitim seminerleriyle ışık oldu.

Değişik dönemlerde Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Yönetim Kurullarında görev aldı. Birçok Kongre, Sempozyum ve seminerlerde görev almıştır. Ayrıca kendisinin, buralarda sunulan makale, bildirileri vardır. TMMOB Kadın Çatısı altında Kadın Çalıştayları ve kadın örgütlenmesinde öncü rol oynamıştır.

Halen, Maden Mühendisleri Odası TMMOB Onur Kurulu Üyesidir. Zonguldak'ta yaşamını sürdürmektedir.

1986 yılında TTK'da başladığı mesleki kariyerinde, birçok maden mühendisliği öğrenci, akademisyen ve sektörün diğer temsilcilerine bilgi birikimi ve tecrübeleriyle rehberlik etmiş, Ülke madenciliğinin gelişimine katkı sağlamıştır. Maden kazalarının sosyo-ekonomik ve psikolojik olumsuz etkileri konusunda sosyal sorumluluk projeleri üretmiş özellikle maden işçileri şehit yakınlarına destek olmuştur.

ANI

43 NUMARA ÇİZMELERİM VE BEN...

1986 yılında TTK Üzülmez Müessese Müdürlüğünde sözleşmeli personel olarak çalışmaya başladığım ilk yıllardı. Ben ve onlar 30 günlük oryantasyon eğitimimizi alıyorduk. Üzülmez Müessese Müdürlüğümüze bağlı 3 İşletme Müdürlüğü vardı. Bunlar, Asma, Dilaver ve Çaydamar İşletme Müdürlüğü. Çaydamar İşletme Müdürlüğüne oryan-

tasyon eğitimi için gittiğimiz günlerden birinde, ocak turnesinde arkadaşım ile birlikte, kısa bir bürden aşağıya atlayan mühendis ağabeylerimizi gördük. Onların arkasından biz de atlamaya karar verdik ve sıraya girdik. Tabi, büyük bir özgüven ile önce ben oturdum ve ayaklarımı aşağıya sarkıttım. Tam atlayacaktım ki,

Bir de ne göreyim? Çizmelerim benden önce aşağıya atlamışlar. Aşağıda olan ağabeyimiz, öyle bir bağırdı ve korktu ki, ancak ben çizmelerimin ardından atlayıp ona baktığımı görünce rahatladı.

Niye bunu anlattım. Biz kadınlar o dönemlerde uygun koşullara sahip değildik. Mesela ayak numaralarımız küçüktü. Bize verilen en küçük çizme 41 numaraydı. Üstelik bazen önce gelen küçük numaraları kapardı. Bana da hep büyük 43 numaralar düşerdi. Zor yürürdük. Ergonomik açıdan kadın ayak ölçü ve beden ölçülerine uygun giyeceklerle sahip değildik. Kıyafetlerimiz de çok büyüktü. Kemerlere ne kadar delik açarsak açalım bir türlü belimize ayarlayamazdık- sıkılaştıramazdık. Ha... bir de banyolara ne demeli? Önce erkekler girerdi banyolara. Sonra biz KADIN MÜHENDİSLER girerdik. Hah!

Banyoya girince bir de yorgun argın temizlik yapar, banyoyu kırklar (kırklamak=dezenfekte etmek) ondan sonra yıkanırđık. Madencilik sektöründe kendimizi kabul ettirebilmek için ekstra efor sarfettik- çalıştık. En basit ve en zaruri ihtiyacımız olan bize ait banyolara sahip olabilmek için çok çabaladık. Tuvaletler de hakeza öyle. İş hayatımızın ilk on senesi, erkek egemen çalışma ortamında kadın olarak biz de varız ve bunun hoş-naif-tatlı bir o kadar da hırslı çabalarıyla geçti. Ama, mutlu ve huzurlu çalıştık. İşyerimizi ve bizden büyük ağabeylerimizi sevdik ve saygı duyduk. Kaybettiğimiz büyüklerimizi yattıkları yer incitmesin.

Mustafa Çırak

Üniversite hayatım 1975 yılında E. Ü. Tıp Fakültesi ile başladı, 1979 yılında çok sevdiğim Maden Mühendisliği için E. Ü. Mühendislik Fakültesi'ni kazanarak devam etti. 1984-1998 yıllarında Kütahya Gediz İlçesinde yeraltı kömür işletmesinde başlayan

meslek hayatım 1998-2009 yılları arasında Balıkesir Dursunbey yeraltı kömür işletmesinde devam etti. 2012-2017 yıllarında İSG Uzmanı olarak çalışma hayatım devam etti. 2017-2022 yıllarında Muğla Fethiye ilçesinde Krom işletmesinde devam etti ve son buldu. Yaptığım seçimden asla pişman olmadım ve mesleğimi severek yaptım.

Birol Karaçam

1961 yılında Zonguldak'ta doğdu.

İlk, orta tahsilini Zonguldak'ta tamamladı. 1978 yılında Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesinden mezun oldu. Aynı yıl, Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (ZDMMA) Maden Mühendisliği

Bölümünde yüksek öğrenimine başladı. Adı Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi (HÜZMF) olarak değişen Fakültenin (ZDMMA) Maden Mühendisliği Bölümünden 1984 yılında mezun oldu.

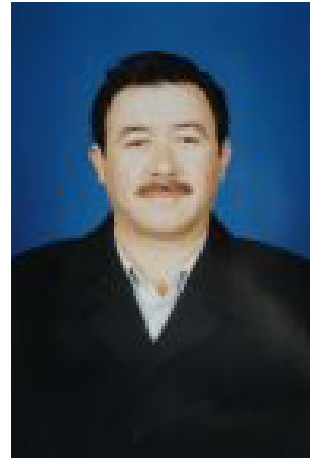
1987'de Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmaz TİM Asma İşletme Müdürlüğünde çalışmaya başladı. Aynı işletmede, 1987-1991 yılları arasında Vardiya Mühendisi, 1991-1996 yılları arasında Ocak Mühendisi olarak görev yaptı.

1996-2000 yılları arasında Hazırlık Mühendisi olarak görev yaptı ve 2000 yılında Üzülmaz TİM Asma-Dilaver İşletme Müdürlüğünde Hazırlık Baş Mühendisliği görevine atandı. 2000-2022 yılları ara-

sında bu görevi yürüttü.

2022 yılında Üzülmaz TİM Etüt Tesis Sahalar Şube Müdürlüğünde Yatırım Baş Mühendisliği görevine atandı. Halen aynı görevi yürütmektedir.

Vardiya Mühendisliğinden Baş Mühendislik görevlerine TTK'da görev yaptığı her süreçte, Maden Mühendisliği bölüm öğrenci, akademisyen ve araştırmacıya rehberlik yapmış, bilgi birikimi ve arşiv-dokümantasyon ile Maden Mühendisliği Mesleğine ve Ülke Madenciliğinin gelişimine birçok katkıda bulunmuştur.

Bülent Baysal

20.10.1962 Manisa Gördes doğumluyum.

İlk, orta, lise tahsilimi Akhisar'da tamamladım.

6 Temmuz 1984 tarihinde Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi'nden mezun oldum.

Zonguldak Türkiye Taş Kömürü Kurumu Karadon Bölgesi Karadon Bölümü yeraltında çalıştım.

1988 Eylül ayından 2007 ocak ayına kadar Türkiye Kömür İşletmeleri Soma Ege Linyitleri İşletmesi merkez yeraltı ve Eynez yeraltı bölümlerinde çalıştım. Kamudan emekli oldum.

İzmir Karşıyaka'da yaşamaktayım. Evliyim. 2 çocuğum var. 1 de tatlı torunum var.

Zonguldak Karadon'da çalıştığımda -360 kurul Ayağında bölüm mühendisi, 3 mühendis, ocak şefi ve şef yardımcısıyla beraber ayakta oluşan tozu değerlendiriyorduk. Zonguldak'ta kullanılan boyun bağının toz maskesi gibi takıldığını gören bölüm mühendisinin "Biz çözüm için buradayız, çözüm üreteceğiz. Ocağın, çalışanların ve milletimizin sorumlusuyuz. Çözümleri biz üretip problemi ortadan kaldırmalıyız. Çalışanların sağlığını ve güvenliğini elde tutarak verimli çalışmalıyız." sözü çalışma hayatımda bir düstur olmuştur.

Sevgilerimi ve saygılarımı sunuyorum.

Ufuk Saka

05.12.1957 Bursa doğumlu. Pertevniyal Lisesi mezunu.

1974'te girdiği İTÜ Maden Fakültesinden 1984 yılında mezun oldu.

2016 yılına dek mesleğini yapamadı. Fatsa'da 3 yıl süren daimi nezaretçilik sürecinin ardından Muğla'nın Fethiye ilçesine taşındı.

Saka'nın yayınlanmış üç romanı var,

- 1.Kâğıttan Kadınlar
2. Aklım Gezide
- 3.Tanrının Bir Günü

Yalnız yaşayan Ufuk Saka'nın, ABD'de avukatlık yapan bir oğlu bulunuyor.

ARAMIZA YENİ KATILAN MADEN MÜHENDİSLERİ

ADI SOYADI	ADI SOYADI	ADI SOYADI
HÜSEYİN BAYAR	ÇAĞATAY IŞIK	MEHMET EMİN ALKAN
SEMİH TULUMBACI	HÜSEYİN ARINÇ ŞENTÜRK	ALİ ÇAKAN
MUHAMMET ALPEREN ÇETİZ	NİLSU DİNÇER	SENCER AYDOĞDU
YÜCEL MERTTÜRK	BERKE BEDRİ BÜYÜKBOSTANCI	UFUK ŞENER
UĞUR ŞEN	HAKAN ÜYÜMAZ	CEMALETTİN CAN ÖÇAL
SONER GÜRBÜZ	BURAK TOPCU	TAYFUN KARLI
MERT SADIK ÇOBAN	HAVVA MİNE TOPRAK	METEHAN ÇELİKTEN
YİĞİTCAN HOŞAK	BESTAMİ EMRE ÇAL	İREM BULEK
HÜSEYİN DURU	BUŞRA ÖZEL	HASAN HELVALI
SİNEM İLKİTOĞLU	İHSAN AHMADİ	UBEYD SHAMSI
BURAK CAN ALGÜL	İREM YALNIZ	İSMAİL HASAN
HİLAL EREM MUTLU	MERT ULAŞ KAVCI	İMİRAN TOK
HAKKI YARIŞ	TUĞÇE BALTACI	MUHARREM KARAHAYIR
SABRİ HÜDA İNCEEFE	ALİ ŞİMŞİR	ERDİNÇ BERKAY ÖZBEK
FIRAT TEKŞEN	İSMAİL AYBERK ALADAĞ	RAMAZAN SALIK
ERTUĞRUL TALHA ŞEKER	BERAT MUHAMMED ERGÜL	BERKAY ÇENGEL
ASENA YAĞMUR ARLI	ÖZGÜR AKÇAOĞLU	ABDURRAHMAN DURSUN
AYGÜL ÖZPINAR DUMAN	MUHAMMED FIRAT DEĞERLİ	ŞAHAMA ELŞAHHUD
MUSTAFA ÜÇEL	NİHAT ÖNDER	ONUR ÇAKAN
METİNCAN ÜN	NUREFŞAN KOCAMAN	İREM ERTAŞ
HARUN DOĞAN	OSMAN KÜRŞAT ZEDEF	MEHMET TOLGA BULUT
AHMET SALİM SEZGİN	OĞUZHAN GÜNAY	CELAL KEREM ÖZBAY
CANSU AKINCI	ÖMER SARI	RAMAZAN KONUR

ORHAN TOPAL

ALİ KESKİN

TUNA EREN

ÜBEYİT AÇA

TAHA İLKER KOÇ

MEHMET ÇOLAK

MEHMET EREN

FERHAT DAVUTLU

AHMET EMEKLİ

HÜSEYİN ÜLKER

BİROL KARADENİZ

MUSTAFA SEVİM

DİLAN KARAKOÇ

ÜMİT KÖSE

HÜSEYİN ALTUNSOY

SEFA ELBİR

BEYTULLAH ÇELEBİ

MUSTAFA SARPER ERİKLİ

BEDRİ MÜNİR BEKTAŞ

ATAKAN KARA

ŞAHİN KARA

MUHAMMED RİAD ELBOŞI

BAHRİ CELAL UZUN

MUSA ÖZSARI

ULUÇ REİS YAVAŞ

HÜSNÜ KAZLI

ALİ ÖZBEY

ŞİMAL DERYA ANTEPÜZÜMÜ

MERT İSMET AYTEKİN

DOĞUKAN EROL

RAMAZAN CAN KURADA

MUSTAFA KOCAYİĞİT

MUHAMMET NURİ UZUN

AYŞE SUDE DURSUN

ÖMER ŞAHİN

YİĞİT ÇAVUŞOĞLU

HASAN BERAT KİBAR

OZAN REYHAN

MUSTAFA KALMAZ

BERKAY SALAR

CAN ERDOĞAN

FURKAN BURAK ZOBOOĞLU

KAAN KORUCUOĞLU

OSMAN AYDIN

TEVFİK BERKAY BAYKAN

SERDAR CANER

MUSTAFA KARAKUŞ

BERKEM BAKŞI

ÖMER GÜÇTEKİN

AHMET GENÇ

KEMAL TAHİR ÖNGÜ

MAKSUT ENGİN DOĞAN

EREN UDÜL

İMGE EZGİ ÖNKAL

KERİM SAĞLAM

HALE KESKİN

MELEK YAZ

BURAK OZAN

AYLİN ULUSOY

BURÇ YAMAN

DOĞUKAN ÇEBİ

EMİRHAN AYTEKİN

MUHAMMET ENES SAĞLAM

BÜŞRA COŞKUN

SAMET KÖKEN

MUHTEREM KENAN VAROL

ELİF ŞEN

DENİZ KARAOĞLU

SEDA NUR ÇETİN

GAMZE ÖZKOÇ

CEMİL COŞAN

ARDA DÖNMEZ

DOĞAN KARAMAN

ERSİN TAN

MUHAMMED ALİ USLU

MERT TUNCER	BİLAL ÇALTEPE	RAMAZAN ÖZALP
SULTAN GÜMÜŞ	BİLAL AYDOĞAN	ÖMER FARUK NAROĞLU
GÖKTUĞ TOSUN	ŞEBNEM BAŞAK NARİN	MUSA ATAY
ÖMER FARUK TÜRKYILMAZ	ATILLA ALTAY	RAMAZAN ASLANTÜRK
AHMET TÜRKÖĞLU	HALİL ENES KÜÇÜKLER	ÖZGÜR ÜNAL
ALİ EMİR OLGUN	FUNDA SUNAR	HÜSEYİN MELİK ÇİFTÇİ
BURAK ÇAPKIN	ARDA ÇETİN	MERVE BAŞYİYİT
ATAHAN GASER	NERGİS KATKAT	FUAT TAYGAR
DİNÇER AYDEMİR	SUAT ALACAHAN	BARIŞ ÖZKORKMAZ
MURAT HAKAN ÖZTEMİR	YUSUF ÇALAN	AZAD BİRHAT KORKMAZ
OĞUZHAN ARSLAN	VELİ FURKAN GÜLERYÜZ	YAVUZ ALİ ŞAHİN
ERAY KIRS	ASLI NUR İLBAYLI	UĞURCAN AYDIN
FURKAN YOLDAŞ	MUSA DURUT	BEKİR PAKIR
YETKİN SEVİNÇ	AYDIN ASLAN	SELİM ÇOLPAN
KAZIM ÖMEROĞLU	ONUR KÜTÜK	HÜSEYİN ANIL KOÇ
MURAT ŞEKER	EYÜP AKKAYA	YUŞA ŞAHİN
HASAN HÜSEYİN KÜÇÜK	MEHMET GÜZEL	EMRE AKTAŞ
AHMET FURKAN ARICI	RIFAT CAN HIZLI	SAMET TÖRE
EMİRHAN GÜNGÖR	BARIŞ GEMİCİ	MEHMET SAİT YELSİZ
MEHMET ALİ CEYLAN	ŞUAYİP ÖZEL	MEHMET AYERDEN
MUSTAFA TAYYİP KAYA	JÜLİDE ZEYNEP AYDIN	ORHAN ENES ARIKAN
CENK ARIKLAR	ÖMER AKKUŞ	ALİ FURKAN SUNAR
ZERDA MERCAN	BAHA YAZICI	ŞAFAK ÇELİK
GONCA AYBİKE MARTOĞAN	EREN BAŞKAYA	

4 ARALIK 2024
MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

Merkez : Kültür Mahallesi Yüksel Caddesi No:40 Çankaya/ANKARA
Tel : 0312 425 10 80
Fax : 0312 417 52 90
Web : www.maden.org.tr
e-Posta : maden@maden.org.tr

Sürekli Eğitim Merkezi (SEM) Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : sem@maden.org.tr

Mesleki Yeterlilik Merkezi (MEYEM)
Tel : 0312 425 10 80
Faks : 0312 417 52 90
e-Posta : meyem@maden.org.tr

Adana Şube : Çınarlı Mahallesi 16.Sokak No: 3/5 Seyhan/ADANA
Tel : 0322 459 97 60
Faks : 0322 459 97 61
e-Posta : adana@maden.org.tr

Diyarbakır Şube : Yaşar Kemal Cd. (Ekinciler Cd.) Kooperatifler Mh. Ceysa Plaza
Kat:6 No:12 Yenişehir/DİYARBAKIR
Tel/Faks : 0412 228 81 64
e-Posta : diyarbakir@maden.org.tr

İstanbul Şube : Büyükdere Cad. No: 95/31 Kat: 8 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel : 0212 356 74 10
Faks : 0212 356 74 12
e-Posta : istanbul@maden.org.tr

İzmir Şube : 154. Sokak No: 6/1 35040 Bornova / İZMİR
Tel : 0232 388 05 20
Faks : 0232 339 40 64
e-Posta : izmir@maden.org.tr

Zonguldak Şube : Liman Caddesi No: 25 67030 ZONGULDAK
Tel : 0372 251 13 55
Faks : 0372 253 10 80
e-Posta : zonguldak@maden.org.tr

Aydenlik bir gelecek için, karanlığa kazıyoruz...